

Κυριακή τῆς Τυρινῆς.
Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύρων
τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ΄.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ΄.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἄγιε. Ἦχος τέταρτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Πά.

Κ υ ρ ι ι ε ε κ ε ε ε ε κ ρ α α

α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν

μ ο υ ε ι ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ Κ υ υ υ

ρ ι ι ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε

κ ρ α ξ α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ

σ ο ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η τ η ς

δ ε η σ ε ε ω ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν

τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ς σ ε ε ι σ α α κ ο υ

σ ο ν μ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο
σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α
ε νω ω πι ο ο ο ον σου **π** ε παρσιςτων
χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε
σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη **π** ει σα α
α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε **β**

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα
τι μου και θυ υ ραντε ρι ο χης πε ρι τα
χει λημου **β**

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι ι αις

Κυν αν θρωποιςερ γα ζο με ε νοιςτην

α νο μι ι αν και ου μη συν δυ α α

σω με τα των ε κλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λε γ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των ^βλ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρατον ^βαδην ^λ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δεπι σοι οι ηλπισα μη αν

τα νεληστην ψυχην μου ^βλ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι ^βλ και απο σκανδα

λωντων ^ξεργαζομενων την ^ξανομιαν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι αμαρτω λοι **Δ** κα τα μο ο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **β λ**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **β λ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την

δε η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι

ον αυ του απαγγελω **β λ**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωστας τριβουςμου **β λ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι ^{β λ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκωνμε ^{β λ}

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^{β λ}

Ε κε εκραξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζων των ^{β λ}

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα ^{β λ}

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε

με **β λ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ον ζω ο ποι ον σου Σταυ ρον **β λ** α

παυστως προ σκυ νουντες Χρι στε ο Θε ος **π ρ** την

τρι η με ρο ον σου Α να στα σιν δο

ξα ζο μεν **β λ** δι αυ της γαρ α νε και νι σας

την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων φυ

σιν Παν το δυ να με **β λ** και την εις ου ρα

νους α νοδον κα θυ πε δειξας η μιν ως

μο νος α γαθος και φι λανθρωπος ^β_λ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Του ξυλου της παρακοης το επι

τιμιον ελυσας σωτηρ τω ξυλωτου Σταυ

ρου εκουσι ιως προσηλωθεις και εις

Αδουκα τελθων Δυνατε του θανα

τουτα δε σμα ως Θεος διερρηξας ^β_λ δι

ο προσκυνου ουμεντην εκνεκρων σου

Αναστασιν ^β_λ εν αγαλλι ασει βο

ων τες Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι **β λ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Π υ λας Α δου συ νε τρι ι ψας Κυ ρι

ε και τω σω θα να τω **Δ δ** του θα να του

το βα σι λει ον ε λυ σας **β λ** γε νος δε

το αν θρω πι νον εκ φθο ρας η λευ θε ρω σας

ζω ην και α φθαρ σι αν τω κο σμω δω

ρη σα μενος και το με γα ε λε ος **β λ**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι **Δ δ** την του

Σω τη ρος τρι η με ρον Ε γερ σιν **β λ** δι

ης ε λυ τρω θη μεν των του Α δου α

λυ των δε σμων **β λ** και α α φθα ρσι αν και ζω

ην **β λ** παντες ε λα βο μεν κρα ζο οντες **π ρ** ο

σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας **Δ δ** σω

ω σον η μας τη Α να στα σει σου μο νε Φι λαν

θρω πε **β λ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Α γ γε λοι και ανθρω ποι Σω τηρ την σην

υ μνου ου σι τρι η με ρον Ε γερ σιν

δι ης κατηυ γα α σθητης οι κου με

νης τα πε ρα τα και τη ης δου λει αστου εχ

θρου παν τες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες

Ζω ο ποι ε παν το δυ να με Σω τηρ

σω σον η μας τη Α να στα σει σου μο νε Φι

λανθρωπε

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πυ λας χαλ κας συ νε τρι ψας και μο

χλους συ νε θλα σας Χρι στε ο Θε ος και γε

νος αν θρω ω πων πε πτω κος α νε στη σας

δι α του το συμ φω νως βο ω μεν π ο

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι β λ

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ πλάστης μου Κύριος, χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβὼν με, ζωηρῶ φουσῆματι, ψυχώσας ἐζώωσε καὶ ἐτίμησεν, ἐπὶ γῆς ἄρχοντα, ὀρατῶν ἀπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον. Σατὰν δ' ὁ δόλιος, ὀργάνω τῷ ὄφει χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ, θανάτῳ παραδέδωκεν εἰς γῆν. Ἄλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὐσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλῇ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στολὴν θεοῦφαντον, ἀπεξεδύθην ὁ τάλας, σοῦ τὸ θεῖον πρόσταγμα, παρακούσας Κύριε, συμβουλίᾳ ἐχθροῦ· καὶ συκῆς φύλλα δέ, καὶ τοὺς δερματίνους, νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι· ἰδρῶτι κέκριμαι, ἄρτον

μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ· ἀκάνθας καὶ τριβόλους δέ,
φέρειν μοι ἢ γῆ κεκατήραται. Ἄλλ' ὁ ἐν ὑστέροις,
τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀνακαλέσας
εἰσάγαγε, πάλιν εἰς Παράδεισον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Παράδεισε πάντιμε, τὸ ὠραιότατον κάλλος,
θεόκτιστον σκήνωμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ
ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν
τερπνότης, καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, ἤχῳ τῶν φύλλων
σου, Πλάστην τὸν τῶν ὅλων ἰκέτευε, τὰς πύλας
ὑπανοῖξαι μοι, ἅς τῇ παραβάσει ἀπέκλεισα· καὶ
ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς
χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον, ἐν σοὶ κατετρώφησα.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄδὰμ ἐξωστράκισται, παρακοῆ Παραδείσου, καὶ
τροφῆς ἐκβέβληται, γυναικὸς τοῖς ῥήμασιν
ἀπατώμενος, καὶ γυμνὸς κάθηται, τοῦ χωρίου οἴμοι!
ἐναντίον ὀδυρόμενος. Διὸ σπουδάσωμεν, πάντες τὸν
καιρὸν ὑποδέξασθαι, νηστείας ὑπακούοντες,
εὐαγγελικῶν παραδόσεων· ἵνα διὰ τούτων,
εὐάρεστοι γενόμενοι Χριστῶ, τοῦ Παραδείσου τὴν
οἴκησιν, πάλιν ἀπολάβωμεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π Πά.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνεευ μα α α

π
τι

Ε κα α θι ι σεν Α α δαμ **Δ** α πε

ναν τι ι του ου ου Πα α α ρα α δει

ει ει σου **Δ** και την ι δι ι αν γυ υ

υ υ μνω ω ω ω σιν **Δ** θρη νω ων ο

δυ υ ρε ε ε το **π** οι οι οι

οι οι μοι **κ** τον α πα τη πο ο νη η

ρα πει σθεν τα α α και αι αι κλα α πε

εν τα και αι δο ο ξης μα α κρυν θε ε ε

εν τα **π** οι οι οι οι οι μοι **κ** τον α **δ**

πλο ο τη τι ι γυ υ μνον **Δ** νυ υ υ υν **ρ**

δε ε η πο ο ρη με ε ε ε νον **π**

αλλ ω ω Πα α ρα α δει ει σε **κ** ουκ

ε τι σου της τρυ φη ης α α α πο ο λα

α αυ σω **Δ** ουκ ε τι ο ο ψο ο **δ**

ρ μαι τον Κυ ρι ον και αι Θε ο ον μου ου

και πλαα α α στην **π** εις γη ην γα αρ

α πε λε ευ σο ο ο ο μαι **π** εξ

ρ η ης και προ ο ο σε λη η η η φθη

ην **π** Ε λε η μον οι οι κτιρ μο ο ον βο

ο ω ω ω σοι **Δ** ε λε η σο ον με ε

το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα **π**

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος δὲ Πά.

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην **π**

Ο δι α α σε **π** Θε ο πα τωρ

προ φη η η τη ης Δα α αυ ιδ **π**

με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α

α νε φω ω ω νη η η η σε τω

με γα λει α α σοι οι ποι η η σα α

αν τι ^π Πα ρε ε ε στη η Βα σι

λι ισ σα α εκ δε ξι ω ω ω ω ν σου ^π

Σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω η ης

α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^π ο α

πα τω ρ εκ σου ε ναν θρω ω πη η σαι ευ

δο κη η η σα ας Θε ε ε ος ^π

ι να τη η ην ε α αυ του α να α

πλα α α ση η ει κο ο ο ο να ^π

φθα ρει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε

σι ^δ και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει

α λω ω τον ε ευ ρων π προ ο ο ο ο

βα α α α τον π τοις ω μοις α α α

να λα α βων τω Πα α α τρι ι

ι προ ο σα γα α α γη π και τω ι

δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις συ

να α ψη η Δυ να α α α με ε ε

ε σι π και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον

Χρι ι στος Δ ο ε χων το με ε ε γα και

πλου ου ου σι ον ε λε ε ο ο ο ο

ος β λ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασιλευσε εν

ευπειαν ενεδυσαστο ο ο

‘Ο Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ’ ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς

τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος δ' Βου.

Κ υ ρ ι ε α α νελθωνεν τω σταυ ρω **β λ** την

προ γο νι κην η μων κα τα ραν ε

ξη λειψας και κα τελ θων εν τω α δη **π ρ**

τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω

σας **β λ** α φθαρ σι αν δω ρου με νος **Δ** των αν

θρωπων τω γε νει δι α του το υμνουντες

δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι ο ον και σω

τη ρι ον σου Ε γερσιν **β λ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν

ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Κ ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να

τε **β λ** πα σαν κτι σιν ε σα λευ σας **β λ** τε

θεις εν τα φω δε **β λ** τους κα τοι κουν τας

εν τα φοις α νε στη σας **β λ** α φθαρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νειτωναν

θρω πων **β λ** δι ο υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν

την τρι η μερονσου Ε γερσιν **β λ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Α α ο ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους

τω Πι λα τω **π ρ** σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα

σεν ^β α γνω ω μων πε ρι τον ευ ερ

γε την φα νεις ^β αλλ ε κων υ πε μεινας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης

τρι η με ρος ^β ως Θε ος δω ρου με νος

η μιν ^Δ α τε λευ τη τον ζω η ην και

το με γα ε λε ος ^β

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες ^π κα τα

λα βου σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη

σαν ^β μη ευ ρου σαι δε ο λο φυ ρο με

ναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λε γον ^{β λ}

Οι οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ

των α παν των ^{β λ} πως ε κλα πης ^{π ρ} ποι ος

δε το προς κα τε ε χει το ζω η φο ρον

σω μα σου ^{β λ} Αγ γε λος δε προς αυ τα ας

α πε κρι να το Μη κλαι ε τε φη σιν αλλ

α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε

στη ο Κυ ρι ος ^{β λ} πα ρε ε χων η μι

ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευ σπλαγ

χνος ^{β λ}

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι π

Ε ξε βλη θη Α α δαμτου Πα ρα α

δει ει ει σου ου δι α α α της βρω

ω σε ε ε ε ως δι ο και κα α

θε ε ζο ο με ε νος α πε ε να α αν

τι ι του ου ου του ω δυ ρε το ο

ο λο ο λυ ζων ε λε ει νη τη

φω νη η και ε ε λε ε ε γεν π

οι οι μοι τι ι πε πο ον θα ο τα α α λας

ε ε γω μι αν εν το λην πα ρε ε

βη ην τη η ην του ου ου Δε ε σπο ο ο

του και των α γα α θων παν τοι οι

ω ω ων ε στε ε ρη η η η μαι Πα

ρα δει σε ε α γι ι ω ω τα α α

α τε ο δι ε με πε ε ε φυ υ

υ τε ευ με ε ε νος και δι α α τη

ην Ε ευ αν κε ε κλει σμεε ε ε νος

ι κε τευ ε τω σε ποι η σαν τι ι

κα με ε πλα α σα α α αν τι ο πως

των σων αν θε ε ω ω ω ν πλη σθη η σω

ω ω ω μαι π δι ο και προς αυ τον ο

Σω ω τηρ Δ ρ το ε μον πλα σμα ου θε

λω ω ω α α α πο ο λε ε ε σθαι Δ ρ

αλ λα βου λο μαι του το σω ζε σθαι Δ ρ και

εις ε πι γνω σιν α λη θει ει ας ε

ε ε ελ θειν π ο τι τον ερ χο ο με ε

ε νο ον προ ο ος με ου ου μη η εκ βα

α λω ε ε ε ε ξω π

Του̃ αυ̃του̃. Ἦχος ὁ αυ̃τός.

Δ Η και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Ο ποι η της και λυ τρωτησμου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προελ θων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ων

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός Ἀμήν.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.
Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.
λ

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος ἠγέρθη Χρι

— — — — — Δ — — — — —
στος ο Θεος δωρου μενος τω κο

— — — — — β — — — — —
στωτο μεγα ελεος

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γ Βου.
λ

Τ — — — — — — — — — — —
ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ

— — — — — β — — — — —
γε λους α γνωστον μυστη ριον δι α σου

— — — — — — — — — — —
Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω

— — — — — β — — — — —
ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρκου με νος **Δ** και Σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ξα με νος **Β** δι ου

α να στη σας τον Πρω το πλα στον **Δ** ε σω

σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων **Δ**

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ** τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριάδα, θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι,
μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναίδιον σύνθρονον,
ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐχρίσθης, ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιᾶσεως,
θεουργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας,
καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ κάλλος, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς
τρισηλίου, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὄραῖν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν,
ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφράστως, τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἄρας, τοὺς
βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ
ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις
σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρός τὸν
Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι,
ἀνδρικῶ τριττῇ Μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας,
τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος,
ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσειςιν,
ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ
σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς
τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου
οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς
ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ
δεσπότην, κεκτῆμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν,
Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰεὶ
περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ
τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν
πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν·

‘Ο α’ Χορός· Σῶσον τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ’· ‘Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ
κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς
ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον,
δόξῃ Θεὸ ἀκατάληπτε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μεριστὴν οὖσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι,
ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε,
τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε,
καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ
διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν
ὅλων, Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, Ὁ β' Χορός· τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσε.

Ὠδὴ ε' . Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναίδιον ὑπαρξιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον,
ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα
θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν
τρισάριθμον,

‘Ο α’ Χορός· θεαρχίαν κατήγγειλεν.

‘Ωδὴ ς’. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐνέφηνεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ
Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον· διὰ
τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον,
Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν
ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν
καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα
τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ
Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ
τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους

ἐποίησε.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός,
φρονοῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ
Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως
βοῶμεν, Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν
χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον
Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως,
πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς
δόξης τῆς αἰωνίου,

Ὁ β' Χορός· πάντα ἀξιώσον.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς,
τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι
δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς
ὑποστάσεσι. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥήσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς,
ένα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν
ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν

ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Πανουργός, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς, Θεομήτορος τὸν ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος, Ὁ α' Χορός· πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ῥωδὴ η' . Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία ἀναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος

σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργέ Τριάς Μονάς, φρούρει τὴν ποιίμνην σου ταῖς πρεσβείαις, **Ὁ β' Χορός** τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλόανθρωπος.

Ὠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι. Σώσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὑψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις Πάτερ, Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἰδίων, οὐσίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς

λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Η λι ι ος α κτι ι νας ε κρυ υ

ψεν η σε λη νη η η συ υ υν

τοιοις α α αστροις ει εις αι αι μα με

ε τε τραα α α πη ο ρη η ε ε

φρι ι ι ξαν βου νοι ε τρο ο ο ο

μα α α α ξαν ο ο τε Πα ρα δεισος

ε κλει ει ει ει ει σθη η π εκ βαι νω ων

ο Α α δαμ χερ σι τυ πτω ω ων τα ας ο

ο ο ψεις Δ ε ε ε ε ε λε ε γε

ε ε ε ε ε ε ε ε εν κ ε

λε η η η μο ον Δ ε λε η σο ον με

ε το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα π

κ αι νυν και α α ει Δ και εις τους αι δ

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην

Μ υ στι κως α νυ μνου με εν σε Θε ο

ο το ο ο κε Μα ρι ι ι ι α π

α νε δει ει ει χθης γα αρ θρο ο ο νος

του με γα λου ου ου Βα α α σι ι λε

ε ε ως σκη νη πα να γι ι ι α

των ου ρα α νω ων πλα α τυ τε ε ε

ε ρα Χε ρου βι ιμ α α αρ μα α

α νω τε ρα α α δε τω ων Σε ε ρα

α α α φιμ νυμ φω ων δο ο ο ο ο ξης

εκ σου γαρ προ ηλ θε ε σα α αρ κω ω

θεις ο πα α α α α αν των

Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος αυ του ι κε ε ε ε τε ε ε ευ

ε ^δ Δ σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων π

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Δ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον Δ προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ι ν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ίλάσθητι ταίς
άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας
ήμϊν. ‘Αγιε, έπίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας
ήμῶν, ένεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον.

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γ Βου.

λ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν β ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου β

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ

κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γ Βου.

λ

Τὸ φαιδρον τῆς Ἀναστασεως κηρυγ

μα **β** εκ του Ἀγγελου μαθουσαι Αι του

Κυριου Μαθητριαι **β** και την προγο

νικηναποφασιν απορριψασαι **Δ**

τοις Ἀποστολοις καυχωμεναι ελεγον **β**

εσκυλευται ο θανατος η γερθη Χρι

στος ο Θεος **Δ** δωρουμενος τω κο

σμῳ το μεγα ελεος **β**

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον

μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γ Βου.
λ

Το ἀπαιώριος ἀποκρυφὸν καὶ Ἀγ

γελοῖς ἀγνωστον μυστήριον διὰ σου

Θεοτόκε τοῖς ἐπιγῆς πεφανέρω

ταί Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει

σαρκούμενος καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑ

πὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος δι' οὗ

ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον ἔσω

σεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἄδη ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ

ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν·
καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς
ιερέυσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ
τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτήρ·
συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῆ,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ
θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν
ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ,
καὶ τῇ πέτρα προσελθόν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς,
λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις·
Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι
αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσai,
θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς
Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ
μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ
πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός,
ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ

προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων,
πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ
Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι,
κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν
τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου
θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος
καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Α ι ι α αν πρω ω ι κ κ Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ ρ ρ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ ρ ρ Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α

νε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε ^κως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ^Δ

^ρ**Α** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι ^κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε ^Δ και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα ^κτη ην Α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α ^Δ συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κ ρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις **Θ**ε

ος και α α ανθρωπος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ
α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ α
α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος π α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι ηὐλόγηταί σου...

᾿Ο Χορός: ᾿Αμήν.

᾿Ο ᾿Αναγνώστης τὴν ᾿Υπακοήν (χῦμα)·

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς ᾿Αποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ᾿Αναβαθμοί. ᾿Αντίφωνον Α'.

᾿Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

᾿Αγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι

ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου·
Κάμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος,
ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν
θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς
χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ
σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα,

Ὁ β' Χορός· ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. (Δίς)

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
‘Ο β’ Χορός· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α’.

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Θ α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε

λα γος α βρο χοις ι χνεσιν ο πα λαι ος

πε ζευ σας Ι σρα ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε

ως χερ σι του Α μα ληκ την δυ να μιν εν

τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος,
ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ
ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ
παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς
Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ

ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος,
πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου
Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ
σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι'
ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα
σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδέμ
γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς
ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς,
Πλαστουργὲ καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν
Ἐδέμ κελεύων με τρυφᾶν, τῶν ὠραίων καὶ τερπνῶν,
καὶ μὴ ῥεόντων καρπῶν.

Δόξα.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν
εἶληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως
καρπὸν, προσετάγης· ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος
θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ
γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

β λ Θ υ φ ρ α ι ν ε τ α ι ε π ι σ ο ι β λ η Ε κ
κ λ η σ ι α σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ ρ α ζ ο υ σ α π ρ σ υ μ ο υ
ι σ χ υ ς Κ υ ρ ι ε δ και κα τα φυ γ η και στε
ρε ω μα β λ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς
Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν
πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν
φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς
ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν
πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε
προσάγομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Ὁδὴ γ΄

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅφεις ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας,
ἐπιθύρισε δόλον, τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὡσίν· ἐξ ἧς ἐγώ,
πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χειρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου,
τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ προσέταξέ μοι Θεός,
μηδὲως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης
ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχὴ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον;
πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ
ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης,
ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἢ τὴν γύμνωσιν πάλαι,
περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ
τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον.

‘Ο Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

‘Ο Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθέρωσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότης, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῶ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ’ εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτῆς, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κρίζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἄλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἴδου γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδάμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς

τροφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις,
καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα
τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ
ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι,
καὶ τῷ ἤχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν
Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν
παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδὰμ
πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος,
ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. Ἐλεῆμον,
ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον.

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων,
Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου,
Βασσώη καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι

Τὴν ἐξάριθμον συντεθειμένην φέρει,
Σὺν ἑπταρίθμῳ ἢ τετμημένη φάλαγξ.
Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτη ἐτμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀρκαδίου.

Στίχοι

Ὅσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,
Εὐζωνος, Ἀρκάδιε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου τοῦ
θαυματουργοῦ.

Στίχοι

Δούς, Ἡσύχιε, σαυτὸν ἡσύχω βίω,
Τέλους φθάσαντος, ἡσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Μάξιμος λιθοβοληθεὶς
τελειοῦται.

Στίχοι

Ὅλω βλέπων νῶ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,
Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ
κοχλάζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

Ζέον πεπωκῶς φιάλη κοίλη πόμα,
Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου
Σταυροῦ, ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἑλένης.

Στίχοι

Δίδωσιν ἡμῖν Ἑλένη ταύτην χάριν,
Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων

ἤλων.

Στίχοι

Φανέντες ἤλοι Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράνους,
Ἄγαλμα κεῖνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανὸς καὶ Εὐβουλος
ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Δεῦρο, ξίφει θάνωμεν, Εὐβούλω λέγει,
Ἰουλιανός, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τετάρτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου,
ἦτοι Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα
τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ
Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχοι

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.
Βρώσει γλυκεία, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ
ἐλέησον, ὡς ὁ μόνος φιλόνηθρωπος. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι
παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠδὴ Ἦχος λπ Βου

ᾠδὴ Α'.

ς εν η πει ρω ω πε ζε ε

ε ευ σα α ας ο Ι σρα α ηλ

εν α βυσ σω ω ι ι χνε ε σι τον δι

ω ω ω κτην Φα ρα α ω κα

α θο ρω ων πο ο ον του ου

με ε ε νον Θε ω ω ω ε

πι ι ι νι ι κι ι ο ο ον

Ὁ β' χορός: ω δη ην ε βο ο ο

α α α α σω ω με εν

Ὠδὴ Γ'. Ο υκ ε στιν α α α α γι

ι ι ος ω ως συ Κυ ρι ι ε

ο ο Θε ε ο ο ος μου ο υ

ψω ω ω σα ας το ο ο κε ε ε ρας

τω ω ων πι στω ων σου ου ου α

α γα α α θε και στε ρε ω ω

ω ω σα ας η η η μας εν τη

πε ε ε ε ε τρα τη η ης ο

μο ο ο λο ο γι ι ας σου ου

Ωδή Δ'. Χ ρι στο ος μου ου ου δυ

υ να α α μισ Θε ο ο ος και αι

Κυ υ ρι ι ο ος η σε πτη Ε εκκλη

σι ι ι ι α α α θε ο πρε ε

πω ως μελ πει α να κρα α α ζου σα α

α εκ δι ι ι α νοι οι οι ας

κα α θα α α ρας εν Κυ ρι ι

ι ω ε ε ε ο ορ τα α ζουου σα

α

Ὠδὴ Ε'. ω θει ω φε ε ε εγ

γει ει ει σου α γα α θε τας των

ο ο ορ θρι ι ζον των σοι ψυ υ υ χας

πο ο θω ω κα τα αυ γα α σον δε ο

μαι αι σε ει δε ναι Λο ο ο γε

ε Θε ε ε ου τον ο ο ο ον

τω ως Θε ε ον ε εκ ζο ο ο ο

ο ο φου των πταισμα α α των α

να α α κα α λου ου με ε νο ον

Ὠδὴ Γ'. **Γ** ου ου βι ου ου την θα α

α λασ σαν υ υ ψου με ε νη η

ην κα α θο ο ο ρων των πει ρα

σμωντω ω κλυ υ δωω νι τω ευ δι ω ω λι

με ε ε ε νι ι ι σουπροσ δρα α

μω ων βο ω ω ω σοι Α α α να

α γα α γε εκ φθο ρα α α α ας την

ζω η η ην μου πο ο ο λυ υ ε ε

λε ε ε ε

Ὠδὴ Ζ'. **Ζ** ρο σο βο λον μεν τη ην κα α

μι νον ει ει ειρ γα α σα α το α α

αγ γε ε ε λος τοι οι οισ ο σι ι ι

ι ι οι οισ παι αι αι σι τους Χαλ

δαι αι ουους δε κα τα φλεγονπρο ο ο σταγ

μα Θε ε ου ου τον τυ υ υ υ ραν

νο ον ε ε πει ει ει σε ε βο ο ο

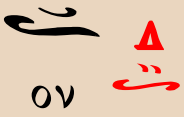
αν Ευ λο γη το ο ο ο ος ει

ο Θε ο ο ος ο τω ω ων πα τε

ε ε ε ε ρω ων η η η μων

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι

ον

 κ φλο γος τοι ο ι σι ι ι ι

οι ο ις δρο σο ο ον ε ε πη η γα α

σα ας και δι και ου ου θυ σι ι

ι ι α αν υ δα α α τι ι ε

ε φλε ξα ας α α παν τα γα αρ

δρα ας Χρι στε μο νω τω ω ω βου ου λε ε

σθαι Σε ε ε υ πε ε ερ υ ψου ου

ου ου ου μεν εις πα α αν τα ας του ου

ους αι αι ω ω ω να α α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α'.

 ς εν η πει ρω πε ζευ

σας ο Ισραηλ εν αβυσσω ιχνεσι τον

διωκτην Φαρωα των ποτων

μενον Θεω επι νικιον

Ὁ β' χορός: ωδην εβοα σωωμεν

Ὁιδὴ Γ'. Ουκ εστιν αγιος ως

συ Κυριε ο Θεος μου ο υψωσας

το κεερας των πιστων σου αγαθε

και στερεωσας ημας εν τη πετρατης

ομολογια σου

Ὁιδὴ Δ'. Χριστος μου δυναμις Θε

ος και Κυριος ησπητη Εκκλησι

α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα ζου σα

εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι

ω ε ορ τα ζουου σα

ᾠδὴ Ε΄.

ω θει ω φεγ γει σου α

γα θε τας των ορ θρι ζον των σοι ψυ χας πο

θω κα ταυ γαυ σον δε ο μαι σε ει δε ναι

λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου

των πταισματος να κα λου με ε νον

ᾠδὴ ΣΤ΄.

ου βι ου την θα λασ σαν

υ ψου με νην κα θορων των πει ρα σμων

τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι με νι σου προσ

δρα μων βο ω σοι Α να γα γε εκ φθο

ρα ας την ζω ηνμου πο λυ ε λε ε ε

ᾠδὴ Ζ΄.

Α

ρο σο βο λον μεν την κα

μι νον ειρ γα σα το Α γ γε λος τοις ο σι οισ παι

σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον

προ σταγμα Θε ου τον τυ ραννον ε πει σε

βο αν Ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο

των Πα τε ρων ημων

ᾠδὴ Η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Ε κ φλο γος τοις ο σι οισ δρο σον ε πη

γασας και δι και ου θυ σι αν υ δα τι

ε φλεξας α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νω

τω βου λεσθαι Σε υ πε ρυ ψου ου μεν εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α΄ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου **Δ** και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με **Β**

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω **Δ** και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος **Δ**

Γ οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα **Δ** ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου **Δ** και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **Β**

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας Δ τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου Δ ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι β χ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι Δ πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι β

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην Δ α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να β

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λη σα π ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Δ**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου **Δ**

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου **Δ**

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **Β**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε ξου

δε νω σεις **Β**

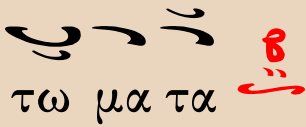
Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου δὲ να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον δὲ αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον Δ δὲ ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει δὲ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α α

μην δὲ Της σω τη ρι α α ας ευ θυ

υ νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο

ο το ο ο ο κε δὲ αι σχραις γαρ κα

τε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α α μα α αρ τι ι ι ι αϊς ως

ρα θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον

εκ δα πα α νη η η η σας δ̣ ταις σαις

πρε σβει αις ρυ υ υ σαιαι αι αι με Δ̣ δ̣

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας δ̣

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α

Χ̣ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θοςτων ι κτιρ μωνσου ε̣ ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου π̣

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων **Δ** εν νο ω ω ν ο ο τα

λα ας **χ** τρε ε ε ε ε ε μω ω **κ** τη ν φο

βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε ε ε

ε ως **π** αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευ σπλα γχνι ας σου **Δ** ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι **Δ** ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

Δ ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Δι.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε
ραφιμ τὴν ἀδιὰ φθορῶν Θεῶν
Λογόν τεκουσαν τὴν ὄντως Θεοτό
κονσε μεγαλύνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν τιμιωτεραντων Χε

ρου ου βιμ και ενδοξοοτεραν ασυγ

κρι ιτωωστων Σεραφιιμ την α

δι α α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ο ον τε

κουσαν την ο ο ον τως Θε ο το ο

ο ο κο ον σε με ε ε γα λυ υ

υ υ νο ο ο ο μεν

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

ε ε ον ανθρω ω ποι οισ ι
δει ει ει ν α α δυ υ να α το ον ον
ου τολ μα α αγ γε ε λων α τε νι σαι
τα ταγμα τα α δι α σου ου δε ε
πα α να γνε ε ω ω ω ρα α α θη
βρο ο τοι οισ λο γο ος σε σα αρ κω ω
με ε ε νος ο ο ο ον με γα α
α λυ υ νο ον τες συ υ υν ταις
ου ου ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα
τι αι αι αις σε μα καρι ζο ο με ε

Ε ΕΝ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ε ον ανθρωποις ι δειν α δυ να τον
ον ου τολμα Αγ γε λων α τε νι ι σαι
τα ταγμα τα δι α σου δε πα να γνε
ω ρα θη βρο τοις Λο γος σεσαρ κω με
νος ον με γα λυ νοντες συν ταις ου ρα νι
αιστρατι αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠΟτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠΗχος β'. ᾠΑρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠΑγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠΟ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠΟ α' Χορός· ᾠΑγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ᾠΥψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ

ὑποποδίω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον δ’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν
ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις,
ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ
οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς
ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ
πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β’. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος· καὶ
γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι,
οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου
εὐσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα
δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἔτερον, ὃ ἐστὶν καὶ Θεοτοκίον.

Ἦχος β’. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ
τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ
Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σου Σωτῆρ καὶ Θεέ μου·
δι’ οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι,
ἀγνοπρεπῶς, καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν προσκυνῆσαι,
τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος δὲ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **π** αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ τωνου ρα α νων **Δ** αι

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις **π** Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

β
ω **λ**

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του **π** αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β λ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ιε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ιε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α γα

α α α α α α α α α α

γα α α α α α α ε ε ιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' Βου.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα

αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ο Σταυρον υ πο μει νας και θα να τον

και α α να στασεκτων νε κρων **β** παν το δυ **λ**

να με Κυ ρι ε **Δ** δο ξα ζο μεν σουτην **δ**

β
Α να στασιν **λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι

ας κα τα ρας η η λευ θε ρωσας η μας **β** και **λ**

εν τω θα να τω σου τον την φυ σιν η

μω ων τυ ραν νη σαντα δι α βο λον **Γ**

κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σεισου χα ρας

τα πα αν τα ε πληρωσας β λ δι ο βο

ω με εν σοι Δ λ ο α να στας εκτων νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα σοι β λ

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο

δη γη σον η μας ε πι ι την α λη θει

αν σου β λ και ρυ υ σαι η μας των πα γι δων

του εχ θρου β λ ο α να στας εκτων νε κρων

α να στη η σον η μας πε σον τας τη α

μαρ τι ι α β λ ζ β λ εκ τει νας την χει ρα σου

φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε σβει α των Α

γι ων σου **β**
λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι

σθεις μο νο γε νε ες Λο γε του Θε ου **β**
λ

ηλ θες ε πι γης δι α φι λανθρωπι αν

αν θρωπος γε νο με νος α τρε επτως και

Σταυ ρον και θα να τον υ πε μεινας σαρ κι

ο α πα θης τη Θε ο τη τι α α να στας δε

εκ νε κρων **β**
λ α θα να σι αν πα ρε εσχες

τω γε νει των ανθρωπων ως μονος παντο

δυ ναμος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Θ α να τον κα τε δε ξω σαρ κι η

μιν α θα να σι ανπραγ μα τευ σα μενος Σω

τηρ και εν τα φω ω κη η σας ι να η

μας του Α α δου ε λευ θε ρω σης σου

να α να στησας ε αυ τω πα θων μεν ως

ανθρωπος αλλ α να στασως Θεος δι

α του το βο ω ω ω μεν δο ο ξα σοι

ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λανθρωπε β λ

Τοῦ Τριωδίου.
Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο ι οἱ μοι ο Α α δαμ εν θρη

νω κε κρα α γεν ο τι ο φι ις και αι γυ υ

νη θε ι κηςπαρρη σι ας με ε ξω ω σαν

και Πα ρα δει σου ου της τρυ φης ξυ λουβρω σις

η ηλ λο ο τρι ι ι ι ω ω σεν π ρ

ρ οἱ οἱ οἱ οἱ μοι ου φε ε ε ε ρω

λοι πον κ̣ ᾠ̣ το Ο ο νει ει δος δ̣ κ̣ ο

πο τε βασιλευστων επιγειων παντωνκτι

σμα των Θε ε ου ^Δδ νυν αιχμα αλω το ος

ω ω ω φθην υ πο μι ας α θε ε σμου

συμ βου λης ^ππ και ο πο ο τε δο

ο ξαν α θα να σι ι ας ημ φι ε ε σμε

ε ε νος ^κκ της νε κρω σε ω ω ωστην δο

ο ραν ^Δδ ως θνη τος ε λε ει ει νω ω

ως πε ε ρι φε ε ρω ^ππ ^χχ οι οι

οι οι μοι οι ^χχ τι να των θρη η

νων συ νερ γα α την ποι η η η

σο ο μαι ^κκ αλ λα συ φι λανθρω ω πε

ο εκ γης δη μι ουρ γη σα ας με δε ευ

σπλαγχνι ι αν φο ρε ε ε σας της δου λει

α ας του ε εχ θρου α να κα λεσαι αι

και σω ω ω σον με δε

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

π ρ **F** ο στα δι ον των α ρε τω ων η

νε ε ω ω ω κται ρ οι βου λο με

νοι α θλησαι ει σε ε ε ελ θε ε

τε δε α να ζω σα με νοι οι οι τον κα α

λον της νη η στει ει ει α ας α γω

ω να ^π οι γαρ νο μι ι μως α

θλουντες δι και ωστε φα α νου ουνται ^κ και α

να λα βο ο ον τες την πα νο πλι ι αν

του Στα αυ ρου ^Δ τω εχ θρω αν τι μα α

χη η σω ω ω με ε θα ^π ως τει χος

αρ ρηκτονκα τε χοντες τη ην πι ι ι στιν

και ως θω ρα κα την προ σε ευ χην και

πε ρι κε φα λαι αι αι αν τη ην ε ε

λε η η μο συ υ νην ^π αν τι

μα χαι ραστηννη η στει ει ει αν η τι ις ε

εκ τε ε μνει α πο καρ δι ι α α ας

πα σαν κα κι ι αν ^κ ρ ο ποι ων

ταυ τα τον α λη θι νον κο μι ζε ται στε φα

α νον πα ρα του παμ βα σι λε ε ε ε ως

Χρι ι στου ^κ ρ εν τη η με ρα α της

κρι ι σε ως ^Δ ρ

⁵Ηχος λ π Πά.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Α δαμτου Πα ρα δει σου δι ω ω ω

κε ε ε ε ται ^ρ τρο φης με τα λα βω ων

ω ω ως πα ρη η η κο ο ος ^π

Μω σης θε ο πτης ε χρη μα α τι ι

ι ι σε νη στει α τα ομ μα τα της ψυ

χη ης κα α α θη ρα α α με ε νος

δι ο του Πα ρα δει ει εισου οι κη το ρες

γε νε εσθαι αι ε ε πι ι ι πο ο θου ουν

τες α παλ λα γω ω ω μεν της α λυ

σι τε λους τρο φης και Θε ον κα θο ραν

ε φι ε ε με ε νοι Μω σα ι κως τη

ην τε ε τρα α δα της δε κα δο ο ος νη στε

ε ευ σω ω μεν προ σευ χη και

τη δε ε η η σει ει λι κρι νως προ σκα α

αρ τε ε ρου ουν τες κα τευ να σω μεν της

ψυ χης τα πα θη μα τα α πο σο βη

σω μεν της σαρ κο ος τα α α οι δη η η

μα α τα π κου φοι προς την α νω πο

ρει αν με τι ω μεν ο που αι των

Αγ γε ε λω ω ων χο ο ρει ει αι α σι

γη η η η τοις φω νες την α δι

αι ρε τον α νυ μνου ου σι ι Τρι ι α α

δα κα θο ραν το α μη χα νον κα α αλ

λος και αι αι δε σπο ο τι ι κον ε

κει α ξι ω σο ον η η μας Υι υι ε

Θε ου ζω ω ω ο ο δο ο τα τους ε πι

σοι πε ποι θο τας συ υγ χο ο ρε ευ σαι **Δ**

ταις των Αγ γε ε λων στρα τι αις **π**

ταις της τε κου ση ης σε ε Μη η τρος Χρι

στε ε ε πρεσβει ει αις των Α πο στο

ο ο λων και των Μααρ τυ υ ρων και αι πα αν

των τω ων Α γι ι ων **π**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι **π**

Ε ε φθα α σε και αι ρος η των πνευ

μα τι κων α γω ω νων α α α αρχη π

η κα τα τω ων δαι αι αι μο ο ο νωνων

νι ι ι κη η πα νο πλο ος εγ

κρα α α α τει ει ει ει α η των Αγ

γε λωνευπρε πει α η προ ος Θε ε ο

ο ον πα αρ ρη σι ι ι ι α δι

αυ τη ης γα αρΜω υ υ σης γε γο νε

τω Κτι στη συ νο ο ο ο μι ι ι ι

λος και φω νην α α α ο ο ο ρα

α α τως εν ταις α κο αι αις υ υ

υ πε δε ε ξα α α α το Κυ υ

ρι ε ε δι α αυ της α ξι

ι ω ω σω ο ον και η η μας προ

σκυ νη σαι αι αι σου ου ου τα α πα

α α θη και την α γι α αν Α

να α α α στα α α α σιν ω ως φι λα

α αν θρωω ω ω προς

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

Δ ο ξά σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω ρ και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν το κρα τος π Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

καὶ Ἁ γι ον Πνευμα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Ἁ γι ος συ ^δ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θεου Πατρος Αμην π

Καθεκααστηνημερανευλο

γησωσεκαιαινεσωτοονομασου

ειςτοναιωνακαιειςτοναιωνα

τουαιωνος π

ΚαταξιωσονΚυριεντη

ημερατααυτηαναμαρτητουςφυ

λαχθηναιημας π

ΕυλογητοςειΚυριεοΘε

οςτωνΠατερωνημωνκαιαινετον

καιδεδοξαμεενοντοονο

μα α σουειςτους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι ασαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προςσε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ειν το θελημα σου ο τι

συ ει ο Θεος μου π

Ο τι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π αρατεινον το ελεος σου ουτοις

γι νωσκουσι σε π Αγιος ο Θεος α

γιος ισχυρος αγιος αθανατος ε

λεησον ημας π

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι π

Κ αι νυν και ει και εις τους αιωνων

αι ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π

Χ Α α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ ρ

Α α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ ρ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας Δ ρ

Χ C η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν **Δ** Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος **Δ**

Ἔτερα Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ π Πά.

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι ι

το ο φω ως Δο ο ξα α ε εν υ

ψι ι ι στοι οις Θε ε ω ω και ε

πι γη ης ει ρη η η νη η εν

αν θρω ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι

α π

Υ μνου ου με εν Σε κ ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν

Σε ε ζ δο ξο λο ο γου ου με ε

εν Σε ε ζ' ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δι α την με γα α α α α λη

η ην Σου δο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ κ

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ζ' κ

Πα α τερ Παν το κρα α α α τωρ π

Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο γε ε

νες ^Δ Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

α ^π

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

η μων ο καθη η με ε νος εκ

δε ξι ω ω ων του ου Πα α α τρος

και ε λε ε η η σο ον η η η

μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος συ ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου ος Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος Α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ράν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δο ξα

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

εν ε ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ζ' δι ι δα

α α ξο ο ο ο ο ον με Δ τα δι και

ω ω μα α τα α α α σου ου π

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ιν Δ εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α Γ ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε κ ε

λε ε ε η σο ο ο ο ο ον με κ ι ι

α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου Γ

ο ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι π

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α α τ ε ε φ υ υ

γ ο ο ν π δι δ α α ξ ο ο ο ν με του

ποι ει ει ν το ο θε λ η η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ο ς μου

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η η ζ ω ω

η η ε ν τ ω φ ω τι ι ι ι

ι ι σου ο ο ψ ο ο ο ο με ε θα

α α φ ω ω ς

Π α ρ α α α α α τ ει ει ει πα

ρα α τ ει ει ν ο ν το ε λε ο ο ο ς

σου τοις γινωσκουσιν ι ι ι

σε **π** Α γι ο ο ο ο ο Θ ε ε ο ο

Α γι ο ο ο ο ο Ι σχυ υ υ ρος **κ** Α

γι ο ο ο Α α θα να α τοις ε λε ε η

η σο ον η η η μας **π**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

π ι

κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τοις αι ω ω ω ω ναστων αι

ω ω ω νων Α α α μην **π**

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

το ος **Δ** ε λε ε η η σο ον η

η η μας **π**

Α χ γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ος **Κ** Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος **κ** Α γι

ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ος **ζ** ε ε

λε η η **ϕ** σον η η μα α α α α α α

ας π

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **ν**
δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β**
κ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
ν

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β**
κ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **ν**
δ

Ϟ οι Κυ ρι ε **ν**
δ

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σεις αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

^ρ η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^ν
_δ

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα ακρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων ^ν
_δ

Καθως οικτειρειπατηρ υιους ^π
_ρωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^ν
_δ

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _κ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του **π** εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον **δ**

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην **δ**

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του **Δ** Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε **δ**

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προσηλυτους

Ορ φανον και χηραν αναληψε

ται και οδοναμαρτωλων αφανι

ει

Βασιλευσει Κυ ρι ος εις τον αι

ωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε

αν και γενεαν

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Ειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄ ι ι α ξυλου ο Α δαμ Πα ρα δει

σου γε γο ο νεν α ποικος δι ι α ξυλου

δε Σταυ ρου ο Λη στης Πα ρα δει ει σον

ω κη σεν ο μεν γαρ γευ σα με νος

εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν

τος ο δε συ σταυ ρου με νος Θε ον

ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον

Μνη σθη τι μου βο ων εν τη Βα σι ι λει

α σου

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνη Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῆ λόγχη διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν

τοῦ ἄδου τῆ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν,
φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου
τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ,
ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε, καὶ εἰς μετάνοιαν,
ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου,
καὶ ἐν θερμῇ τῆ πίστει αἰὲ κραυγάζειν σοι·
Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ
διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Στολὴν με ἐνέδυσας, θεοῦφαντον Σωτὴρ· ἐν τῇ
Ἐδὲμ ὡς εὐσπλαγχνος· ἐγὼ δέ σου παρεῖδον τὴν
ἐντολήν, πεισθεὶς τῷ ἀλάστορι, καὶ γυμνὸς
καθωράθην ὁ ταλαίπωρος.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ψυχὴ παναθλία μου, ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ, διὰ
ἀπροσεξίας σου· Παραδείσου ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς·
Ἀγγέλων κεχώρισαι· εἰς φθορὰν κατηνέχθης· ὦ τοῦ
πτώματος!

Δόξα. (Ἀργῶς)

Ἐλέησον οἴκτειρον, Παντοκράτορ ὁ Θεός, τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα, μὴ παρίδῃς με δέομαι Ἀγαθέ, τὸν ἀποχωρίσαντα, ἑμαυτὸν τῆς χορείας τῶν Ἀγγέλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Μαρία Θεόκλητε, ἡ Κυρία τοῦ παντός, ὡς τετοκυῖα Κύριον, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Λυτρωτήν, αἰχμάλωτον ὄντα με, Παραδείσου τῆς δόξης ἀνακάλεσαι.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος   Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ
αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου

σωτηρῶσόν ἡμᾶς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σ ω σὸν ἡμᾶς Υἱεε Θεοῦ ο

ἀναστασάσας ἐκ νεκρῶν ψαλλον

τάσσοι Ἀλληλουϊα

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων **Δ** και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **Β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας **Β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **Β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος γ Βου.

λ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυγ
μα εκ του Αγ γε λου μα θου σαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο
νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι
τοις Α πο στολοις και χω μεναι ε λε γον
ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι
στος ο Θε ος δω ρου με νος τω κο
σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλλον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ

ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων
παιδευτὰ καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον,
συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα· σὺ δίδου μοι
λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου
οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν
με τὸν παραπεσόντα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ' π' Δι.

Τῆς σοφίας ὀδηγε φρονήσεως
χορηγε τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ καὶ
των πτωχῶν ὑπερασπιστά στήρι
ξον συνετίσον τὴν καρδίαν μου Δε
σποτα σὺ δίδου μοι λόγον ὁ τοῦ Πα
τρος Λο ο ο ο ο ο γος ἰδου ου

ου γαρ τα χειλη μου Ου μη κωλυσω εν
τω κραζει ειν σοι **Δ** Ελεηση μου ε
λεησον με τον παραπεσον τα α α
α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Α μην Αγιιοος Θεο
ο ο ος **Δ** Ααγιιοος Ισχυ
ρο ο ο ος **Δ** Ααγιιος Αθαα
νατος **Β** ελεεησο οον η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γ ι ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μὴν Ἀ ἀ γι ος ο Θε ε ος Ἀ
ἀ γι ος Ἰ σχυ υ ρος Ἀ ἀ γι ι ος Ἀ
θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ἰ
σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος
ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω
Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.
‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μιν Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: Α α α α α α α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: α α α α α α α α γι ι ι

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος σ ο ο

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: η ο ο ο ο ο ο ος α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: α α α α α α α α α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets. Below the letters are the corresponding lowercase Greek letters: γι ι ο α ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μς

Α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α γι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ

 ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ α α α

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο Θ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο

Α α α α α α α α α α α

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ρα Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον ρα τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις ρα

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ΄

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

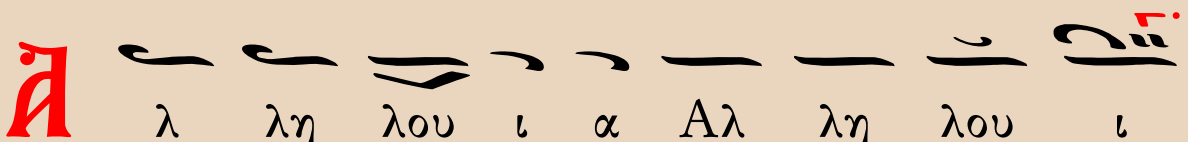
Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα

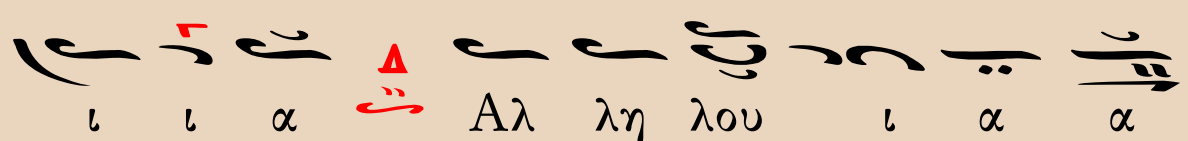
ἡγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκούτου, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στῆσαι αὐτόν.

Ὁ β' Χορός·

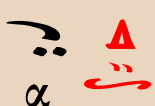
Ἦχος Δι.

 λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

 ι ι α Αλ λη λου ι α α

 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α΄ Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι οι Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β΄ Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α΄ Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος δὲ Δι

ο ι τα α α Χε ε ρου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι

ι ι ι ιμ δ μυ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ζ ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι η η η

η η η η η η η η η η η ζω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ηω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι

οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι το ον τρι σα α α α α

α α ρα α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον π υ μνον

προ ο σα α α α α α υ μνο ο ον

προ ο σα α α α α δο ο ον τε ες

πα α α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

ι κη η η η η η η η ην α πο

θω με θα α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι πα α

α α σαν με ε ρι μνα α α α α α α

α αν

ω ω ω ω ω ως το ον Βα α

α α σι ι ι τ ο ο ν β α α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε χ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε β α σι λε ε α α α α α α

α α α α τ ω ν ο ο ο ο ο ο ο λ ω ν

υ πο δε ξ ο ο ο με ε ε νοι οι

F αις Α αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αις α

ο ρ α τ ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ με ν ο ν τ α

α α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι

ι ιν **Δ** Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α **Δ**

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ **Ο** ι τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε **π** ε ε ε ιε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ιμ **Δ** μυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μ υ υ σ π ι κ ω ω ω π ε ι κ ο

ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζ ο ο ο ο ο ο ο ο ε ι κ ο ν ι

ι ζ ο υ τ ε ε κ α ι α ι α ι α ι τ η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η π ε ζ ω

ο ο ο ο ο ο ο π ο ι ο ι ο ι ζ ω ο ο π ο ι

ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι α α α

α α α α α α α α α α

α α α ρ α α α α α α α α α

α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες δ πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν δ την βι ω ω ω ω ω

τι ι βι ω ω τι κη η η η η η η ην

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε

ε ε ε ε ρι μνα α α α α α αν Δ δ

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε Δ βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ λε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α Δ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με ε ε νοι οι β λ

Τ αἰς Ἀ αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι αι αις **Δ** α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως **ν'** **ρρ** δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν **Δ** Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α **Δ**

Πληρωτικά.

‘Ο **α’ Χορός** Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δ**ι.

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ζυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ζω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

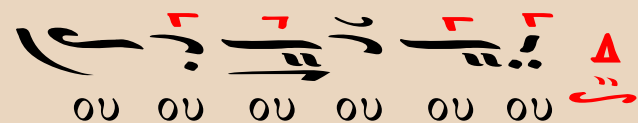
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

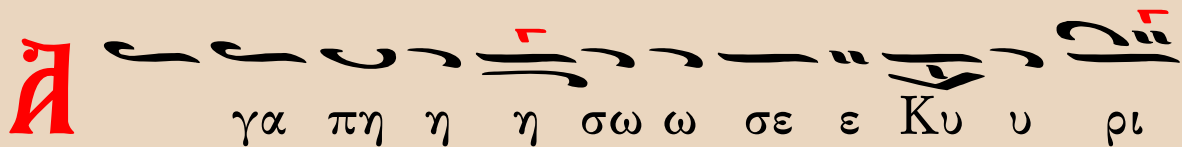
η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

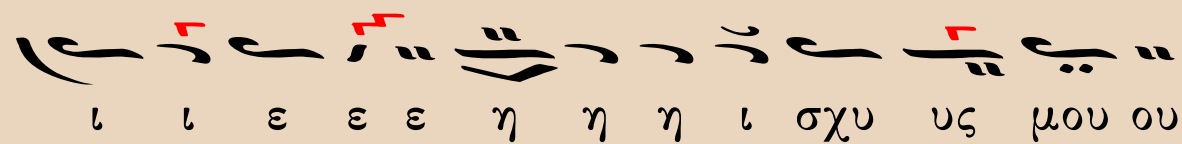
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

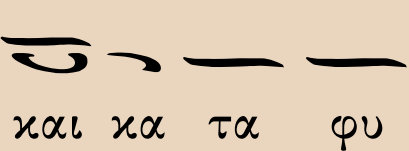
Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος Δι.

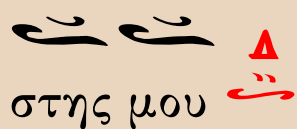
Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α α λη η

θως **Δ** μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το ο

ο κον **Δ** την α ει μα κα ρι ι στον και

πα να μω μη η τον **Δ** και μη τε ρα του

Θε ου ου ου ου η η η η μων **Δ** την τι

μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου

ου ου βι ιμ **Δ** και αι ε εν δο ξο ο

τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως

τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ **Δ** την α

δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως **Ζ'** Θε ο

ο ο ον Λο ο ο γο ον τε κουου ου ου

σαν **π** την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κ ο ν σ ε μ ε ε γ α α λ υ υ υ υ

ν ο ο ο ο μ ε ε ε ε ε ε ν Δ δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος δ Βου.

Α ξ ι ο ν ε σ τ ι ν ω ω σ α α α λ η η

θ ω ω ω σ β λ μ α κ α ρ ι ζ ε ι ε ι ν σ ε ε τ η ν

Θ ε ο τ ο ο ο ο κ ο ο ν β λ τ η ν α

ε ι μ α κ α ρ ι ι σ τ ο ν κ α ι π α α ν α α μ ω

μ η η τ ο ν Δ δ κ α ι μ η τ ε ε ρ α τ ο υ Θ ε ο υ

ο υ η η μ ω ω ν β λ τ η ν τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν

Χ ε ε ε ρ ο υ ο υ β ι ι ι μ ζ λ κ α ι ε ν δ ο

ξ ο ο τ ε ε ε ε ρ α α α ν ζ λ α σ υ γ

κρίϊϊϊτω ὡς τῶν Σερα ἀαφίιμ

τη ἡν ἀδι ἀφθο ο ο ρω ὡς

Θε ε ο ον Λο ο ο γο ον τε ε

ε κου ου ου σαν την ον τως Θε ε

ο ο το ο ο κον σε ε ε με γα λυ υ

νο ο ο με ε ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι

Ἄ ι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

λει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει Δι ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει Κι ει ει ει ει ει ει ει

χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει αι νει

ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε οτ ον

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ

ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου

ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α εκ των ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Δι Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Δι

Ἔτερον, Δανιήλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Δι Αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει

υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ^βχ τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ ^Δδ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ^Δδ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ χυ υ το ον Κυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Κυρίου

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ρα α α α α α εκ

των ⲟ ⲟ ρα α α νω ω ω ω ω ω

ω ων ⲟ α α ⲟ ε ε ε ε ρα α α

α α ⲟ ⲟ ε ρα ρα α ⲟ ρα α ⲟ

ⲟ ⲟ ρα ρα α α α ⲟ ε ε ⲟ ρα

ρα α ⲟ ε ε ε ρα α α ⲟ ε

ε ε ρα α α ⲟ ρα α ρα ⲟ ε Αλ

λη λⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ι ι ι

α α α α α α α α α α α

α α α α α α ⲟ

Ἔτερον, Ἰωάννου Λασκάρεως τοῦ Πηγουνίτου.

Ἦχος δὲ Δι

Ἄ 1 α1 α1 α1 νει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

το ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι τον κυ υ υ ρι

ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

ω ω ω ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ρα α εκ των ου ου ρα νω ω ω ζω

ω ω ω ων λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α α α α

α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε βου ου ε ε ι α α α α α α

α με γα α α α α α γα α α α α

α α α α α υε ε ρ γα α α α

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου

ι ι α α α α α α α α ρ γα

φ χα α α α α α α α α λλε ε

ε ε υε ε ε ε υε γα α α α α α

υε ε ε ε τα υε ε υε γα α α

α α α α υε γα α γα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε

ε ε υε ε ε ε ε ι α α α

α υε γα α α υε γα α γα α α

α α α α α α λλη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η χη η η η η η

η η η η η η η χη η η η η χη η

η η η η η η η η η η η η η η α

α α α λλη η η η η η η η η η

η η η η η α α λλη η λου ου ου ου

ου ου ι ι ι ι ι ι ι α α α η α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

η α α α α α α α λλη λου

ι ι α α α α α α α α α α λλη

λου ου ου ου ι ι ι ι ρι ι ι ι

ι α λλη λου ου ι ι α ρα α α α

α α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α

α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον

ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

 ε εν

Ἄξιον ἡμῶν τὸ εὐχαριστῆσαι σοὶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου.

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β' Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος **Δ**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

“Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Επ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

’Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

’Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

’Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἄσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ
χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἄσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ

κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτεῖρήσόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί
ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον
αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κειραγένοι
με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.
Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς
μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ'
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·

ἀπολεῖς πάντα τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με

ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’ ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Πά.

Κ ε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ^π_α ε κε ε ε ε ε κρα α α ξα α

προ ο ο ος σε ει σα α κου σο ο ο ον

μου ^π_α ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α Κυ ρι ε ε

κε κρα ξα προς σε ει σακουου σο ο ον

μου ^κ_α προσχεστη φω νη η η τη ης δε η

η η σε ω ω ω ως μου ^π_α εν τω κε κρα

λη μου ^κα

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μουεις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι ι αις ^κα

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δδ και ου μη συνδυ α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των ^κα

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ^Δδ ε λαιον δε α μαρτω

λου μη λι πα να τω την κε φα λη ην μου ^κα

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθη

σαν εχομενα πετρας οι κριται αυτων ^κ_α

^ρ**Α**κουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον ααδην ^κ_α

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντανε

ληστην ψυχη ην μου ^κ_α

Φυλαξον με απο παγιδος ης συνε

στησαν το μοι ^Δ_δ και απο σκανδαλων των

εργαζομένων την α νο μι αν **κ**

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυτων οι α

μαρτωλοι **Δ** και τα μονασει μι ε γω ε

ως αν πα ρε ελ θω **κ**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην **κ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγγε λω **κ**

Ε ν τω εκ λειπειν εξ ε μου το πνευμα

μου **Δ** και συ ε γνωστας τρι βους μου **κ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψανπα γι δα μοι ^κ_α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον ^Δ_δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με ^κ_α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^κ_α

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα ^{ν'}_α Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ωντων ^κ_α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα

ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με ε ε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π α ι α του τι μι ου σου Σταυρου ου

Χρι ι στε δι α βο ο λο ον η

η η η η σχυ υ υ νας και δι

α της Α να α στα σε ω ω ω

ω ως σου το ο κε ε εντρον της α μαρ τι

ι ας η ημ βλυ υ υ νας ^π και ε σω

σας η η μα α ας ^{ν'} εκ των πυ λω

ω ων του θα να α α α του ^κ δο ξα ζο

μεν σε ε Μο νο ο ο γε νες ^Δ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

^π ^α **Ο** την Α να στα σιν διδουστω γε νει

των α αν θρω ω ω πων ^κ ως προ βα α τον

ε πι σφα γη ην η η η η χθη ^π ε φρι

ι ξα αν του ου τον οι α αρ χον τες του

Α α α α δου ^κ και ε πηρ θη η σαν πυ

υ λαι ο δυ υ υ υ νη η η η ραι ^π_α

ει σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευστης δο

ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε ε γων τοις

εν δε σμοι οις Ε ξε ε ελ θε ε ε

ε τε ^κ_α και τοις εν τω σκο τει α να κα

λυ υπτε σθε ^Δ_α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

^π_α **Μ** ε ε ε γα α α θα α α α αυ

μα ^π_α ο των α ο ο ρα τω ων Κτι

ι ι στης ^κ_α δι α φι λαν θρω πι ανσαρ κι

παθων **Δ** α νε στη ο ο α α θα

α α α α να α α α τος **π** Δευ τε πα

τρι αι των ε θνωων του τον προ ο σκυ νη

η η η σω ω ω ω μεν **κ** τη γαρ αυ του

ευσπλααγ χνι ι α ε εκ πλα α α νη

ης ρυ σθεε ε εν τες **π** εν τρι σιν υ

πο στα σε σιν ε να Θε ον υ μνειν με ε

μα θη η κα μεν **Δ**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

π σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἰλασμός ἐστίν.

π^α **Τ** ὄν ἀρ χη γον τῆς σω τη ρι ας

η μων Χριστον δο ξο λο γη η η σω

ω ω ω μεν **κ**^α αυ του γαρ εκ νε κρων α

να α στα α αν τος κο οσμοσ εκ πλα α α νης

σε ε σω ω ω σται **π**^α χαι αι ρει χο ρο

ος Α αγ γε ε ε λων **κ**^α φε ε ευ γει ει

δαι μο ο ο νων πλαα α α νη **π**^α Α δαμ

πε σων α νι ι στα α ται δι α α βο

λο ος κα τη ηρ γη ται **Δ**^α

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

^π_α **Ο** ι της κου στω δι ας ε νη χουν

το υ πο των πα ρα α νο ο ο μων ^κ_α Κα

λυ ψα τε Χριστου την Ε γε ερ σιν ^Δ_δ και λα

βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει

ει ει ει ει πα α α τε ^π_α ο τι η

η μων κοι οι μω ω με ε ε νων εκ του

μνη μει ει ου ε συ λη η η θη ο

ο νε ε ε κρος ^π_α Τις ει δε τις η κου

σε νε κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ^κ_α

μα λι στα ε σμυρ νι σμε ε ε νον και

αι γυ υ υ μνον ^π_α κα τα λι πον τα και

εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

α α α αυ του Μηπλα να σθε Ι ου ου

δαι αι αι οι μα θε τε τα ας ρη η

σεις τω ων Προ ο φη τω ω ων και γνω

ω ω ω τε ο τι αυ τος ε στι ι ιν

α α λη η θως ο Λυ τρω της του κο ο

σμουκαι Πα αν το δυ υ υ να μος

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄

ᾠχος πλ. β΄ Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως, ἐξ αὐλοῦ λάμπαντα, ἀσωμάτου τε γαστρός τοῦ Γεννήτορος, οἱ Προφῆται Κύριε, οἱ τῶ σῶ Πνεύματι, ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν, Παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ Ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις

συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· δι' ὧν ὡς Οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστον, σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Λόγω σε κηρύξαντες, οἱ θεηγόροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο· τῇ γὰρ κτίσει Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν Κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, οὔπερ προηγόρευσαν Πάθους σου· ὧν ταῖς ἰκεσίαις, ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν, τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε Πολυέλεε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθεὶς ἠξίωσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκὸς προσλήψει γὰρ, καὶ τὰ ἰδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας, ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐπὲρτιμον κόσμησιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
τῶν σεπτῶν ἀπέιληφε, καὶ ἁγίων Εἰκόνων, τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ Ἁγίων
πάντων, φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν· δι' ἧς
φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ στίφος
ἀποβάλλεται, τῶν αἵρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ
ἀγαλλομένη, δοξάζει τὸν φιλόανθρωπον Θεόν τὸν δι'
αὐτὴν ὑπομείναντα, πάθη τὰ ἐκούσια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος   **Δι.**

Δ
ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η
χα α ρις ε ε πε ε λαμ ψε ε

τη η ης α α α λη θει ει ας τα

προ τυ που με ε ε να πα α λαι αι σκι

ω ω δωσ νυν α να φαν δο ο ο ον

εκ τε τε ε ε λε ε ε ε σται ι

δου ου γαρ η η Ε ε εκκλη σι ι α

την εν σωμονει κο να Χρι ι στου ως υ

περ κο σμι ο ον κο ο ο σμο ον ε ε ε

ε παμ φι ι ε ε εν νυ υ υ υ ται

της σκη νης του ου ου μα α αρ τυ

ρι ι ου τον τυ υ πονπρο υ υ υ

πο γρα α φου ου ου σα και την

ορ θο δο ξον πι ι στιν κα τε ε ε χου

σα ι ι να ον σε βο ο με

ε ε θα του ου του και αι τη η ην ει

κο ο να Δ δια κρα τουν τε ε ε

ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα β

εν δυ σα σθω ω ω σα α αν αι

σχυ υ νην Δ οι ου ου τω ω μη πι στε

ε ευ ο ο ο ον τες β η μιν γαρ δο

ο ξα του σαρ κω θε εν το ος η μο ορ φη

η η Δ ευ σε βως προ σκυ νου ου με

ε ε νη Δ ου ου θε ο ο ποι οι οι

ου ου με ε ε νη β τα αυ την κα τα

σπα ζο με ε ε νοι Δ πι στοι οι

βο η η η η σω ω ω ω μεν Δ ο Θε

ος σω σο ο ον το ο ον λα ο ον

σου και ευ λο γη η σον την κλη ρο ο

νο μι ι ι α α α αν σου

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Π̣α̣.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην

Ε ν τη Ε ρυ υ θρα θα λα α α

α ασ ση της α πει ρο γα α μου Νυ υμ

φης ει ει κω ων δι ι ε γρα α α α

α φη η πο ο ο τε Εκει Μω υ

σης δι αι ρε ε της του υ υ υ δα

α α α τος κ εν θα δε ε Γα βρι ι ι

ηλ Δ υ πη ρε τη ης του θα α α α

αυ μα α α α τος π το τε τον βυ θον ε

πε ζε ευ σεν α βρο χως Ι σρα α ηλ

νυν δε τον Χριστον ε γεν νη η σεν α α σπο

ο ρως η η η Παρ θε ε ε ε νος η

θα λ α α σ α α με τα την πα ρο

δον του Ι σρα ηλ κ ε ε μει νεν α α

α βα α α α τος κ η α α α α

α α α με ε ε ε εμπτος με τα την

κυ η σιν του Εεμ μα νου η η ηλ ε ε

μει ει νεν α α α α α φθο ο ο

ρος π ο ω ω ω ω ων και αι προ ων κ

και φα νεις ως ανθρωπος Θε ε ο ο ος ε

λε η η σον η μα α α α α α α ας π

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος· Ἀμὴν.

Ἦχος Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ — — — — — Κε.

Ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι
στον και των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα
εν φω ναις α σματων με γα λυ νο μεν **Κε** ο

τισταυρον και θα να τον κα τε δε ε ξω ^{ν'} 99

δι α το γε νος η μων ως φι λαν θρω πος

Κυ ρι ος ^κ σκυ λευ σας Α δου πυ λας τρι

η με ρος α νε στης σω ζων τας ψυ χας

η η μων ^κ

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Η υ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα

κρου νους α φε σε ως ^κ πα σιν ε ξε βλυ σας

ζω ης και σω τη ρι ας ^κ σα ρ κι δε θα

α να τον κα τε δε ε ξω α θα να σι αν

η μιν δωρουμενος κ^α οι κησας τα φωδε η

μας δ^η η λευθερωσας κ^α συ να να στη

σας ε αυτω ενδοξως ως Θεος κ^α δι

α του το βοωωμεν Φιλανθρωπε Κυ υ

ρι εδοξα σοι κ^α

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ζ ε νη σου η σταυρωσις και η εν

α δου καθοδος Φιλανθρωπε υ πα αρ

χεισκυλευσας γαρ αυτον και τους παλαιδε

σμι ι ους συ να να στησας ε αυτω εν

δο ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει στον α

νοι οι ξας ^{ν'} α πο λα βειν του ου του η

ξι ω σας ^κ δι ο και η μιν τοις δο ξα

ζου σι την σην τρι η με ρον Ε γερ σιν ^κ

δω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Παρα

δει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως

μο νος ευ σπλααγχνος ^κ

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ο δι η μας σαρ κι πα α θος δε ξα

με νος ^{ν'} και τρι η με ρος εκ νεκρων α

να στασῆς σαρκος ἡμῶν τα παθηθερα

πυσον και αναστησον εκπταισμα

των χαλεπων Φιλανθρωπε και σωση

μας

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Δοξα Πατρι και Υιου ω

και αγιω Πνευματι

και νυν και ει καιεις τους αιωνων

αιωνων Αα μην

Οι εξασβειας εις ευσε

βει ει ει αα ανπροβα αντες και

τω φω τι της γνω ω σε ω ως ε ε ελ

λα αμ φθε ε εν τες ψαλ μι κωστας χει

ει ρας κρο τη η η σω μεν ευ χα

ρι στη η ρι ι ι ον αι αι νον

Θε ω ω προ σα α α α γο ο ο ον

τες και τας εν τοιχοις και αι πι να α

ξι και ι ε ροι οι οις σκε ευ ε ε

ε σιν εγ χα ρα χθει ει σας ι ε ε ρας

Χρι ι ι στου ου ου ει κο ο νας της

πα να αγνου και αι παν τω ω ων τω ω ων

Α γι ι ων τι μη τι κω ω ω ως

προσκυ υ νη η η σω ω ω μεν

α πο βαλ λο ο με ε νοι τη η

ηνδυσ σε ε βη των κα κο δο ο ξω

ων θρη σκειει ει ει αν η γαρ τι μη η

τη η ης ει κο ο νος ως φη σι

βα α σι λει ει ει ος ε πι

το πρω το ο τυ πο ον δι ι ι α α

βαι αι αι νει αι του με νοι ται σπρε σβει

αις της α χρα αν του ου σου Μη η τρος Χρι

ι στε ε ε ε ο Θε ε ο ο ος η

η η η μων και παν τω ω ων τω ω

ων Ἀ γι ι ων Δ δω ρη θη ναι η μιν
το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε
ο ο ο ος Δ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο α’ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. α’.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι ἑκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀνυμνήσω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σωμεν κ ο τι Ηυ

δο κη σε σαρ κι ν' α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μειναι κ και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του κ

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.
Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν
σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ἦχος Δι.

Τ ην α α χραν τον Ει κο να σου προ

σκυ νου μεν Α γα θε αι του με νοι συγ
χω ρη σιν των πταισματος η μων Χριστε ο Θε
ος βου λη σει γαρ ηυ δο κη σας σαρ
κι α νελθειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ
ση ους ε πλασας εκ της δου λει ας του
εχθρου ο θεν ευ χα ρι στως βο ω ω
μεν σοι Χα ρας ε πλη ρω σας τα παν τα ο
Σωτηρ ημων πα ρα γε νο με νος εις το
σωσαι τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ
Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς,

Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Π ἄν τὰ ὑπὲρ ἐν νοίαν παντὰ
ὑπὲρ ἐνδοξάτασα Θεοτοκε μου
στηρία τη ἀγνεία εσφραγι
σμε ἐνή και παρθενία φυλάττο
με ἐνή Μητρη ἐγνωσθησα ψευ
δης Θεον τεκοσα ἀληθινόν αυ
τον ἰκετευε σωθηναι τας ψυχας η
μω ωων

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς,
ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον,
Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα,
μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροί, ἀσιγήτως
ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, μονάδα
τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον
παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φωτουργόν,
τῆ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ
θεϊάν κατάνυξιν, καθαρτικὴν Δέσποτα, πολυέλεε
πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητί,
οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρα σου, ὁ θεῖος
καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν
φύσιν Ἄχραντε.

ᾠδὴ γ' . Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνωδοὺς
ἀπαύστους τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ
παντουργέ, ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν
δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς
ἀλλοιουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίαστον
πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς
συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν
ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ
τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται
καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῆ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλῆς
τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ
Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς
ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς
ἀνεβίβασας.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α' . Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθής, καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες· Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου, νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθή, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, **Ὁ α' Χορός**· ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτῳ.

Ὠδὴ δ' . Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαές ὁ Δανιήλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ ὄρος δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἄββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἄγιος, τὸν δυσθεώρητον Τόκον,

Ὁ β' Χορός: ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σύ με καθοδήγησον Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως, πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπές ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνή πανάχραντε, ὁ Ὑποφήτης βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω,

Ὁ α' Χορός: Θεοῦ κατοικητήριον.

ᾠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριφαῆς ὑπάρχουσα, θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία
πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς καὶ κατ'
οὐσίαν καὶ βούλησιν. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σῶ
φωτὶ ὁψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν ἓνα Θεὸν
τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα
Θεέ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς,
πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας, δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν
Τριάδα, νῦν προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς,
καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν
τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων
πάντα τὸν κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν
ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν
καὶ ταπεινῶν, κράζων τό· Ἡμαρτον, ἀλλ' ἐπιμένω

τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος, ἐλέησόν με πρὸ
τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι,
‘Ο β’ Χορός· πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

ᾠδὴ ζ’. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ
πέλαγος ἄπειρον, οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε
ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ
Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς
δούλοις, ἰλασμὸν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον,
ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε
τὸν διδοῦντα,

‘Ο α’ Χορός· τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

ᾠδὴ η’. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψης πάλαι, σαφῶς
Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὥφθης Θεέ μου, ἐν
σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος
ἐνιαῖον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς, θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, ἀεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦστραψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις,
Ὁ β' Χορός ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λαλιαί σε βρότειαί, κατ' ἀξίαν, Ἄναρχε μονάς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν, πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, θεαρχική, σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῶ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσοῤῥόπῳ δόξῃ σε, τὸν μονάρχην, τρίφωτον Θεόν, δοξάζει τὰ Χερουβείμ, καὶ τὰ Σεραφεείμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς ἀγνή καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος, τέτοκας Υἱόν,
λυτρούμενον ἡμᾶς, ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν
ἀναλλοίωτον, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφεςιν ἡμῖν, τῶν
παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος Δι.

Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Χ αι ρε τε Προ φη ται τι ι ι μι

οι οι τον νο μον Κυ υ ρι ι ι ου

κα α λως δι ι ι α τα α ξα α α

με ε ε ε νοι και τη πι ι στει ει

ει φα νε εν τες α πορ θη τοιστυ λοι οι

α κλι ι ι νεις υ μει ει εις γαρ και

με σι ι ται ω ω ω ω φθη η η η

τε της νε ας δι α θη κης Χρι ι στου

και με τα στα αν τες προ ο ος ου ρα α

νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

α αυ το ο ο ον ι κε ε τε ε ευ

σα α α α τε ει ρη νευ σαι αι αι

τον κο ο σμον και αι σω ω σαι τα ας

ψυ υ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου χ

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β΄

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ἦχος Δι.

Τὴν ἀχραντον Εικόνα σου προσκυνομεν Ἀγαθε αἰτουμενοι συγχωρησιν των παισμάτων ημων Χριστε ο Θεος βουλησει γαρ ηυδοκησας σαρκι ἀνελθειν εν τω Σταυρω ἵνα ρυσαι τον Κόσμον.

ση οὐς ἐπλασας **Δ** εκ τῆς δουλειας του

εχθρου **β** ο θεν ευχαριστως βο ω ω

μενσοι Χαρας ἐπληρωσας τα παν τα ο

Σωτηρ ημων **Δ** πα ρα γε νο με νος εις το

σωσαι τον κο ο ο σμο ο ον **Δ**

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·
Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾠ Πα. — Κε.

Τ^ρον συ να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ
μα τι ^κτον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις
σω τη ρι ι αν η μων ^{ν'} α νυ μνη σω
μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^κ ο τι Ηυ
δο κη σε σαρ κι ^{ν'} α νελ θειν εν τω Σταυ
ρω και θα α να τον υ πο μειναι ^κ και
ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη
εν δο ξω Α να στα σει αυ του ^κ

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἄγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν
σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

ᾠχος Δι.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προ

σκυνομεν Ἄγαθέ αἰτούμενοι συγ

χωρησιν τωνπταισματος ημων Χριστε ο Θε

ος βουλήσει γαρ ηυδοκησας σαρ

κι ανελθειν εν τω Σταυρω ινα ρυ

σησους επλασας εκ της δουλειας του

εχθρου οθεν ευχαριστως βοωω

μενσοι Χα ρας ε πλη ρωσαςτα παν τα ο

Σωτηρ ημων **Δ** πα ρα γε νο με νος εις το

σω σαιτον κο ο ο σμον **Δ**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ
Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς,
Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δ Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα

υ περ εν δο ξα **Δ** τα σα Θε ο το κε μυ

στη ρι α **Β** τη α γνει α ε σφρα γι

σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το

με ε νη **Δ** Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ

δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον **β** αυ

τον ι κε τευ ε σω θη ναιτας ψυ χας η

μω ω ων **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καὶ γὰρ ἐδειλίασα· Ληστής ἐθεολόγησε, καὶ γὰρ ἠρνησάμην σε· ἄρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητὴν; ἢ πάλιν δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἢ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς

φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζώντα λογίζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π ρ Θ υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ο ν με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου κ ρ

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα ^κ τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δ _δ

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι **Κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ** προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι **Κ** α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **Κ** την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

Ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ος π α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Οτι ηὐλόγηταί σου...

Ἐο Χορός: Ἀμήν.

Ἐο Ἀναγνώστης τὴν Ἐπακοήν (χῦμα).

Ἀγγελικῆ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῆ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτήρ μου· Ἐρῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἐγίω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἤκει.

Δεξιά σου χεὶρ κἀμέ, Χριστέ ἵπταμένη, σκαιορίας
πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός,
ζωή, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν
Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ
γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον
ἐμψυχοῦται,

Ὁ β' Χορός· ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς
τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις

Ὁ β' Χορός· εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος λ̣ ᾠ̣ — Κε.

π πονκαι α να βα την εις Θα λασ σαν

Ε ρυθραν ^{κ̣} ᾠ̣ ο συν τριβωνπο λε ε μους εν υ

ψη λω βρα χι ο νι ^{κ̣} ᾠ̣ Χρι στος ε ξε τι να

ξεν Ι σρα ηλ δε ε σω σεν ^{κ̣} ᾠ̣ ε πι νι

κι ον υ μνον α δον τα ^{κ̣} ᾠ̣

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν
Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ
ἔστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ
ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλησθεῖς,
Ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς,
Χριστὲ ἀνασχόμενος ἀπειράστως, θείας οὐσίας,
μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνηθοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου, μετὰ στίχου·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ᾠχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος!

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν, νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Δόξα.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἔνωσιν, καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἰρέσεων· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Κ
α
Ο πη ξας επ ου δε νος την γη η
ην τη προ σταξει σου και με τε ω ρι
σας α σχε τως βριθουσαν ε πι την α σα
λευτον Χρι στε πε ετραντων εν το λωνσου την
Εκ κλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε α
γα θε ε και φι λαν θρω ω πε

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι
Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι
ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν

ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσιν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἱρετικῶν νῦν ἢ ὄφρυς αἴρεται· ἢ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Δόξα.

Εὐήχως αἱ μυστικάί, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκηνήν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστέ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρύσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· Διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς

Τὴν θεῖαν σου μορφήν, ἐν Εἰκόνι τυποῦντες, τὴν Γέννησιν Χριστέ, ἀριδῆλως βοῶμεν, τὰ θαύματα τὰ ἄρρητα, τὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν· ὅθεν Δαίμονες, ἀποδιώκονται φόβῳ, καὶ κακόδοξοι, ἐν κατηφείᾳ θρηνοῦσιν, ὡς τούτων συμμέτοχοι.

Δόξα. Ὁμοιον

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἶδη, Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Ἀγίων ἀπάντων, Εἰκόνας καὶ μορφώματα, ἱερῶς ὠραίζεται, τοῦ Νυμφίου δέ, τοῦ

νοητοῦ καὶ τῆς Νύμφης, ἀγλαΐζεται, ταῖς νοεραῖς ἀγλαΐαις, ἢ μήτηρ ἢ ἄνω Σιών.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, τιμῶσι καὶ Θεοῦ, ἀληθῆ σε Μητέρα, συμφώνως καταγγέλλουσι, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σε, φύλαξ φάνηθι, καὶ κραταιὰ προστασία, ἀποτρέπουσα, πᾶν δυσχερὲς πόρρω τούτων, ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον. ᾠδὴ πλ. δ'.

ᾠδὴ ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

ᾠδὴ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφητῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνωσιν οὖν θεῖαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ,

ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,
Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου Νικηφόρου.
Χοῦς τρισκαιδεκάτῃ Νικηφόρου ἄστῃ εἰσήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχοι

Στολὴν ἔβαψας αἱμάτων ρείθροις, μάκαρ,
Καὶ λαμπρὸς ὠφθης νῦν Κυρίῳ ἢ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρείῳ.

Στίχοι

Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος,
Ἴσα στεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρὴ στέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβιβος ὁ ἐξ Ἑρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχοι

Βληθεὶς Ἀβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,

Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη τελειοῦται.

Στίχοι

Μάστιξ τὸ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον Χριστίνης.
Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ πρώτη τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχοι

Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Βου.

Ὦδὴ Α'.

Θ α λα α α ασ σης το ε

ρυ θρ αι αι ο ον πε λα γος α βρο ο χοις ι

ι χνε ε σι ιν ο πα λαι ος πε ζε ευ

σα ας Ι σρα α ηλ σταυρο τυ ποις Μωω σε

ε ε ω ως χερ σι ι του Α μα α

ληκ την δυ υ υ να α α α μι ιν **Δ**
δ

Ο β' χορός: εν τη ε ε ρη η μω ω ε τρο ο

πω σα το ο **β**
κ

Ωδὴ Γ'. **Ε** ευφραι νε ε ται αι αι αι ε

πι ι σοι οι **β** η Εκ κλη σι α σου
κ

Χρι στε ε κρα α α α α ζου ουου ου ου

σα **Δ** Συ υ υ υ υ μου ι ι σχυς **Δ** Κυ
δ **δ**

υ υ ρι ι ι ι ε ε και κα τα φυ

γη η η και αι στε ρε ε ω ω μα α **β**
κ

Ωδὴ Δ'. **Ε** παρ θε εν τα σε ι ι ι

δου ου ου σα η η Εκ κλη η η σι ι

ι α α **β λ** ε πι Στα αυ ρου τον η λι ι

ο ο ο ον της δι ι και ο ο ο συ

υ υ νη ης **β λ** ε στη εν τη η τα α

α ξει ει α αυ τη ης **π ρ** ει κο ο ο

τω ως κρα α αυ γα α ζου ου ου σα **Δ δ**

Δο ο ξα τη δυ να α α μει σου Κυ ρι ι

ε ε **β λ**

Ὠδὴ Ε΄. **Γ** υ υ υ υ Κυ ρι ι ε μου

ου φως **β λ** εις τον κο ο ο σμο ον ε λη η

λυ υ θα ας **β λ** φως α α α α γι ι ον

ε ε πι ι στρε φρον **π ρ** εκ ζο φω ω ω

δουους α α α γνοι οι οι οι οι ας **Δ** τους

πι ι στείει α νυ υ μνουν τα ας σε ε **β λ**

Ὠδὴ 5'. **Θ** υ σω σοι οι οι με τα φω

ω νης αι νε ε ε σε ε ως Κυ ρι ι ε

ε **β λ** η Εκ κλη σι ι ι α α βο

ο ο α α α α σοι **Δ** εκ δαι μο ο

ο ο νω ων λυ υ υ θρου **Δ** κε κα

α α α α θα αρ με ε ε νη **β λ** τω

δι οι οι οι οι οι οι κτον **Δ** εκ τη ης

πλε ευ ρα α ας σου ρε ε ευ σαν τι αι μα α

τι ι **β λ**

Ὠδὴ Ζ΄.

Ε ν τη η κα α μι νω ω ^π Α

βρα μι αι αι αι αι οι ^Δ παι αι αι δεσ τη

πε ερ σι ι κη ^β λ πο θω ε ευ σε βει

ει ει ας μα α αλ λο ον η τη η φλο ο

γι ^β λ πυρ πο λου με ε νοι οι ε κρα α

αυ γα α α α ζον ^π Ευ λο γη με ε

ε νο ο ο ος ει ει ^Δ εν τω να ω ω

της δο ο ο ξης σου Κυ ρι ι ε ε ^β λ

Ὠδὴ Η΄.

Α ^χ ι νου μεν ευ λο ^χ γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον ^β λ

Χ ει ρας εκ πε τα α σας Δα α νι ι

ηλ **Δ** λε ο οντων χα σμα α τα ε εν λα ακ

κω ε ε φρα α ξε ε **β** πυ ρος δε δυ

να μι ιν ε ε ε σβε ε ε ε σα αν α

ρε την πε ε ε ρι ι ζω σα α με νοι

οι **β** οι ευ σε βει α ας ε ρα α σται **Δ**

παι αι αι αι δε ες κρα α αυ γα α

ζο ο ον τεσ **Δ** Ευ λο γει τε ε παν τα α

τα α ε ε ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ υ ρι ι

ι ο ο ο ο ο ον **β**

Εἷς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. ᾠχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄.

α λα ασ σης το Ε ρυ

θραι ον πε λα γος α βρο χοις ι χνεσιν ο

πα λαι ος πε ζευ σας Ι στρα ηλ σταυ ρο

τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα ληκ την

ᾠδὴ Β΄ Χορός.

δυ να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο

πω σα το

ᾠδὴ Γ΄.

υ φραι νε ται ε πι σοι η

Εκ κλη σι α σου Χρι στε κρα ζου σα Συ

μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ γη και στε

ρε ω μα

Ὡιδὴ Δ'.

παρ θεν τα σε ι

δου ου σα η Εκ κλη σι ι α ε πι

σταυ ρου τον η λι ον της δι και ο συ υ

νης ε στη εν τη τα ξει αυτης ει κο ο τως

κραυ γα ζουσα Δο ξα τη δυ να α μεισου Κυ

ρι ε

Ὡιδὴ Ε'.

υ Κυ ρι ε μου φως εις τον

κοσμον ε λη λυ υ θας φως α γι ον ε

πι στρε φον εκ ζο φωδους α γνοι οι ας

τους πι στει α νυμνουντας σε

Ὡιδὴ ΣΤ'.

υ σω ω σοι με τα φω νης

αι νε ε ε σε ε ως Κυ ρι ε **β λ** η Εκ

κλη σι α βο α σοι **π ρ** εκ δαι μο νων

λυ υθρου **α** κε καθαρ με νη **β λ** τω δι οι

κτον εκ της πλευ ρας σου ρε ευ σαν τι αι μα

τι **β λ**

Ὡιδὴ Ζ'.

Ε ν τη κα μι νω Α βρα μι

αι οι παι αι αι δε ες τη Περ σι κη **β λ**

πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο

γι **β λ** πυρ πο λου με νοι ε κραυγα α ζον **π ρ** Ευ

λο γη με νος ει εν τω να ω της δο

ξηςσου Κυ ρι ε **β λ**

ᾠδὴ Ἡ'.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νουου με εν τον Κυ ρι ον **β λ**

Χ ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε

ον των χα σματα εν λακ κω ε φραξε **β λ** πυ

ρος δε δυ υ να μιν ε σβεσαν **β λ** α ρε την

πε ρι ζω σα με ε νοι **π ρ** οι ευ σε βει ας

ε ρα σται **β λ** παι δες κραυ γα ζον τες Ευ λο

γει τε **π ρ** παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον

Κυ ρι ο ο ο ο ο ν **β λ**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

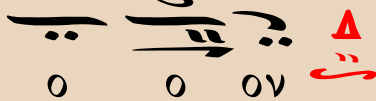

Ἦχος Δι.

Π
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

 (δὶς)
ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀ
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦχος α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ

ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι **χ**

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοι οι οι χ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

M η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **B**

A ι δα ξω α νο μουσ τας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **B**

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σει **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σονμε ο Θε ος **Δ**

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

ης με τα νοι α α ας α νοι οι

ξον μοι οι πυ υ λας ζω ω ο ο ο

δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ το

ο πνευ μα α μου προς να α ο ον τον α

α γι ι ι ο ο ο ον σου να ον

φε ρων του σω ματος ο ο ο λο ον ε

σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως οι

κτιρ μων κα α α θα α α α ρον

ε ε ευσπλα αγ χνω σου ε ε λε ε ε ε

ε ει δ

Κ αι νυν και α αι και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Τ ης σω τη ρι α α ας ευ θυ υ

νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε δ αι σχραις γαρ κα τε

ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας δ ταις σαις πρε

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με δ

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας δ

Ἦχος λ π Πά

Χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πληθους των ι κτιρμων σου ε ξα λειπον

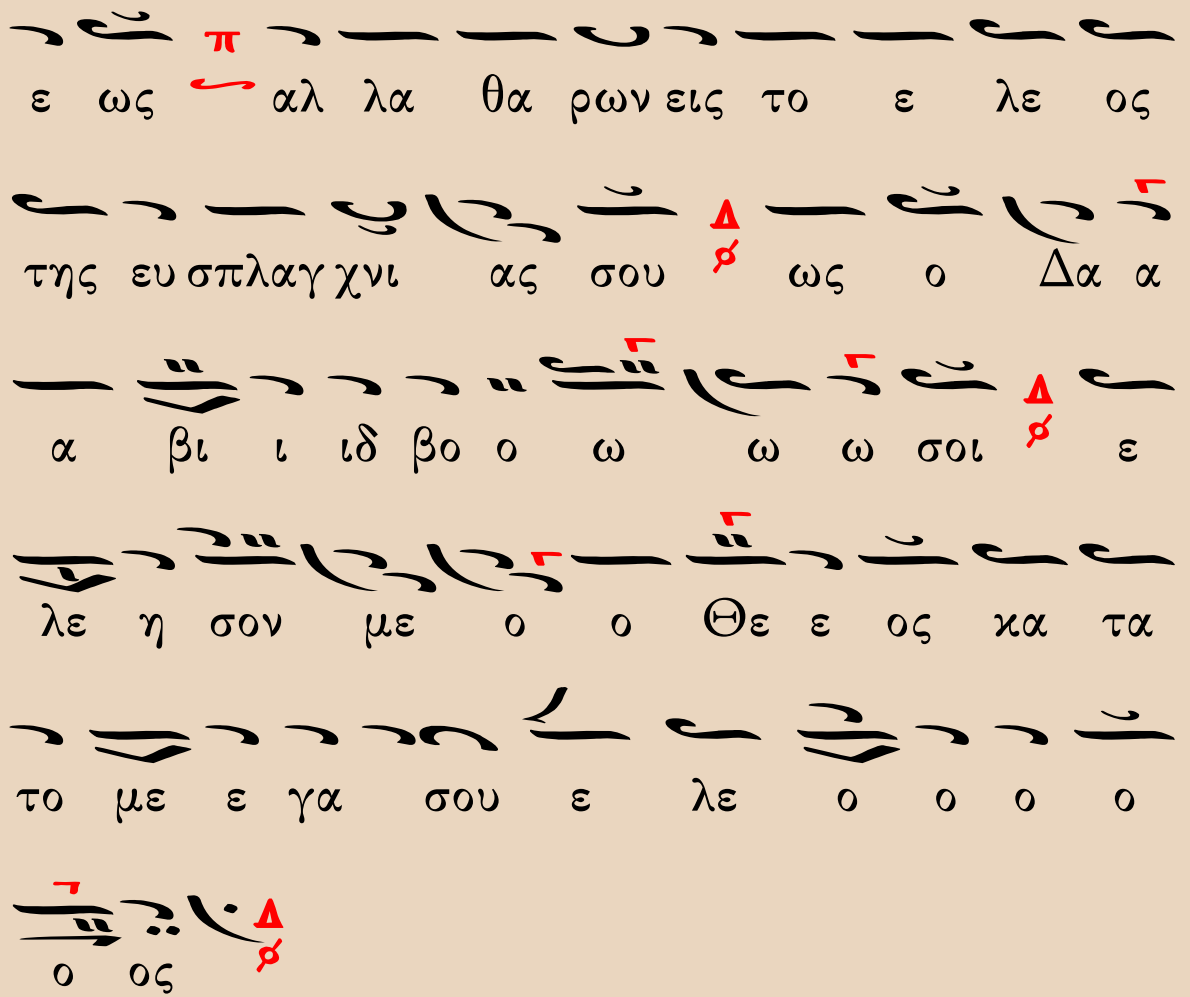
το α νο ο μη μα α α μου π

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας χ τρε ε ε ε ε μω ω κ την φο

βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε ε ε

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των

Σεραφιμ **β λ** την αδιαφθορωσ Θεον

Λογοντεκουσαν **β λ** την οντως Θεοτο

οκονσεμεγααλυνομεν **β λ**

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραντων
Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε
ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωστων Σε ε
ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως
Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου
σα αν **β λ** την ο ον τωσ Θε ο το
ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο
με εν **β λ**

ᾠδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

Α ι θος α χει ρο τη τος ο ο ο

ο ο ρους **Δ** εξ α λα α ξευ του ου σου Πα

αρ θε ε ε νε ε **β** α α α κρο γω

νι αι ος ε ε τμη η η θη **π** Χρι στος συ

να α α α ψας τας δι ε ε στω ω σα

ας φυ υ υ σειεις **β** Δι ο ο ε πα

γαλ λο ο ο ο ο με ε ε ε νοι **Δ** σε

ε Θε ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε ε εν **β**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Α ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους

εξ α λα ξευ του σου Παρ θε ε νε **β** α κρο

γω νι αι ος ε τμηθη Χριστος συ να α
 ψας τας δι ε στω τας φυ υ σεις Δι ο
 ε πα γαλ λο με νοι σε ε Θε ο το κε με
 γα λυ νο με ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἦχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
 ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ε' Ἀναστάσιμον.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα
 καὶ τῷ Λουκᾶ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη,
 εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι,
 καιόμεναι ἐτύγγανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ,
 καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἃ ὑπέστη μεθ' ὧν,
 Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὥφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε κροτήσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· Ὡς θαυμαστά σου καὶ ξένα, Χριστὲ βοῶντες τὰ ἔργα! καὶ τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν, Σῶτερ τὰς δυναστείας σου, τοῦ τήν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν, ἐνώσαντος Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον, τῆς δυσμενοῦς αἰρέσεως, καὶ τὸ μνημόσυνον ταύτης, ἐξηφανίσθη μετ' ἤχου· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε, πανευπρεπῶς θεώμενοι, κεκοσμημένον χάρισι, τῶν σεβασμίων Εἰκόνων, χαρᾶς πληρούμεθα πάντες.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἄγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣.

Π
α α α α α σα πνο ο η αι νε

σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ον π̣ αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ των ου ρα α νων **κ** αι νει ει τε αυ το

ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις **π** Σοι

πρε ε πει υ μνο ος τω Θε ω **Δ**

π **Α** ι νει τε αυ του πα αν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του **π** αι νει

τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις

α αυ του **κ** Σοι πρε πει υ μνο ος τω Θε

ω **Δ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος **Ζω.**

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε π ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κ υ ρ ι ι ε ε σ φ ρ α γ ι σ μ ε ν ο υ τ ο υ

τ α φ ο υ υ π ο τ ω ν π α ρ α α ν ο ο ο μ ω ν

π ρ ο η η λ θ ε ς ε εκ τ ο υ ο υ μ ν η η η η

η μ α α α α τ ο ς κα θ ω ς ε τε χ θ η ς

εκ της Θεοοτοοκου ουκ ε

γνωσαν πως εσαρκωωθησθ οι α

σωματοι σου Ααααγ

γεεελοι ουκ ησθοντο ποτε ανε

στησ οι φυλασσοντες σε στρατιω

ωωται αμφοτερα γαρ εσφραγι

σται τοις εερευνωωωσι πε

φανερωται δε τα θαυματα τοις προ

σκυνοσιν ενπιιστειτομυστηη

ηριιιιον οα νυμνουσιν α

ποδος ημιν αγαλλιαασιν και το με

ε γα ε ε ε λε ος Δ δ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κ υ ρ ι ε τ ο υ ς μ ο χ λ ο υ ς τ ο υ ς α ι ω

ν ι ι ο υ ς σ υ υ ν τ ρ ι ι ι ψ α ς κ και δε

σ μ α δ ι α ρ ρ η ξ α ς τ ο υ μ ν η μ α τ ο ς α ν ε ε

σ τ η ς κ α τ α λ ι π ω ω ν σ ο υ τ α α ε ε ν τ α

α α α α φ ι ι ι α π ει ς μ α ρ

τ υ ρ ι ο ν τ η η ς α λ η η θ ο υ ς τ ρ ι η

μ ε ε ε ρ ο υ τ α φ η η η η ς σ ο υ κ

κ αι π ρ ο η γ ε ς ε ν τ η Γ α λ ι ι λ αι αι αι

α κ ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου

ου ου ου ου με ε ε ε νος π Με γα σου

το ε λε ος α κα τα λη πτεσω τηρ ε

λε η η σον η μας Δ

Στίχ. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

π κ υ ρι ι ε αι Γυ ναι κες ε δραμον

ε πι το ο μνη η η μα κ του ι δειν

σε τον Χριστον τον δι η μα α ας πα θο

ο ο ον τα π και προ σελ θου σαι ευ ρον

Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα θη η

η με ε ε ε νον κ̣ τω ω ω φο ο βω

κυ υ υ λι σθεε ε εν τα π̣ και προς αυ

τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων κ̣ Α

α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ος κ̣ ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α

νε στη εκ νε κρων Δ̣ ο σω ζων τα ας ψυ

χα α ας η μων Δ̣

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

π̣ **Κ** υ ρι ι ε ω σπερ ε ξηλ θες ε σφρα

γι σμε ε νου του τα α α α α φου

ου τως ει σηλ θες και των θυ ρων κε κλει σμε

νωων προ ος τους μα α θη τα α α ας

σου ^π_α δει κνυ ων αυτοις τα του σω ω μα το ος

πα α α θη ^κ_α α περ κα τε δε ξω Σω ω

τη ηρ μα κρο ο θυ μη η η η σας ^π_α

ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ πη

νε εγ κας ^κ_α ως Υι ος δε του Θε ε ου

ου κο σμον η η λευ θε ε ε ε ρω

ω ω ω σας ^κ_α Με γα σου το ε λε ος α

κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η

μας ^Δ_δ

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία φιλόανθρωπε, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστη αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι, θεοπρεπεστάτῳ, ἐξ εἰδώλων πλάνης, λυτρωσαμένῳ καὶ σαυτῷ, ἀρμοσαμένῳ τιμίῳ Αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα, τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν, τῶν Εἰκόνων, καὶ χαίρουσα, σὲ ὑμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα, ἀναστηλοῦντές σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστήριον, τῆς Οἰκονομίας, τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· οὐ γὰρ δοκῆσει, ὡς φασίν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μάνεντος, ἡμῖν ὠφθης φιλόανθρωπε, ἀλλ' ἀληθεία καὶ φύσει σαρκὸς, δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι, πρὸς σὸν πόθον καὶ ἔρωτα.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡχείρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως, πεφανέρωται σήμερον· φαιδρότης δογμάτων γάρ,

τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει καὶ λάμπει, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κεκοσμημένη ἀναστηλώσεσιν, Εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν, ἐκτυπωμάτων καὶ λάμπησι, καὶ ὁμόνοια γίνεται, τῶν Πιστῶν θεοβράβευτος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Κ ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι
ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α
τι

Μ ω σης τω και ρω τη η ης ε ε
εγκρα α τει ει ει ας Νο μο ον ε
δε ε ε ε ξα α α α το και λα ο
ον ε ε ε πε σπα α σα α α α το
Η λι ι α α ας νη η στε ε ευ σας

ου ρα νου ους α πε ε κλει ει ει σε π

τρεις δε Παι αι δε ες Α α α βρα α α μι

ι αι αι αι οι Δ ρ τυ ραννονπα ρα νο ο

μου ου ουν τα α Δ ρ δι α νη στει ει α α

ας ε νι ι κη η η η σαν π δι αυ

της και η μας Σω τηρ α α ξι ι ω ω

ω ω σον Δ ρ της α να στα α σε ε ως

τυ χειν ου τω ω βο ω ω ω ω ντας π

α γι ο ο ος ο Θε ε ος Δ ρ α α γι

ο ο ος ι σχυ υ ρος Δ ρ α γι ο

ος α θα α α α να α α α τος Δ ρ ε

λε ε η σο ον η η η μας π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Δι.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μενοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ υ ρ ι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε ε Πα τερ παν τοκρατορ π Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα π

Κ υ υ ρ ι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πατρος και ε

λε η σον η μας π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας σου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προσσε κα τε ε φυγον δι δα

ξον μετου ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκουσι σε π Α γι ος ο Θε ος α

γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας π

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π

Χ Α α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ

Α α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας **Δ**

Εἰς τὴν Λιτάνευσιν τῶν εἰκόνων.

Ἦχος **Δ**ι.

Χορὸς α' : η η η η ην α α α χραντον

Ει ει κο ο ο να σου προ ο σκυ υ

νου με εν Α α γα α α θε ε αι

του με νοι οι οι συγ χω ω ω ρη η

σιν των πταισμα α των η η μω ων Χρι ι

στε ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε

ος

Χορὸς β'.

B ου λη η σει ει γαρ η ηυ

δο ο κη σα ας σα α αρ κι α νελ

θειν εν τω Στα αυ ρω ι ι να α

ρυ ση ου ου ους ε ε πλα α σας εκ

της δου λει ει ει ας του ου ε ε εκ

θρου

Χορὸς α'.

O ο ο ο θεν ευ χα

ρι στως βο ω ω ω με ε ε εν σοι Χα

ρας ε πλη ρω σας τα α πα αν τα ο

ο Σω ω τη η η η η η η η

η η η μων

Χορὸς β'.

Π

α ρα α γε νο ο ο

ο ο με νος εις το σωσαι αι αι τον

κο ο ο σμο ο ο ο ον

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γονεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

Ἕτέρα δοξολογία ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ π Πά.

Α ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι
το ο φω ως Δο ο ξα α ε εν υ
ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω και ε
πι γη ης ει ρη η η νη η εν
αν θρω ποι οισ ε ευ δο κι ι ι ι
α

Υ μνου ου με εν Σε ευ λο
γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν
Σε ε δο ξο λο ο γου ου με ε
εν Σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δια την μεγααααλη

ηην σου δοοοοξαν π

ΚυριεεεΒασιλευ κ

επουρανιιεε Θεεεε ζ' κ

Παατερ Παντοκρααατορ π

Κυριε Υιεεεμονοογεε

νες Δ Ιησουου Χριιστεεκαι

Ααααγιι οον Πνεεεευμα

α π

Κυριεεεοο Θεεεος

οαμνοοοοςτου Θεεουου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

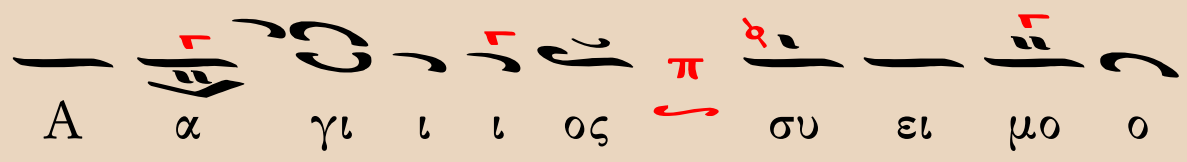
η μων ο κα θη η με ε νος εκ

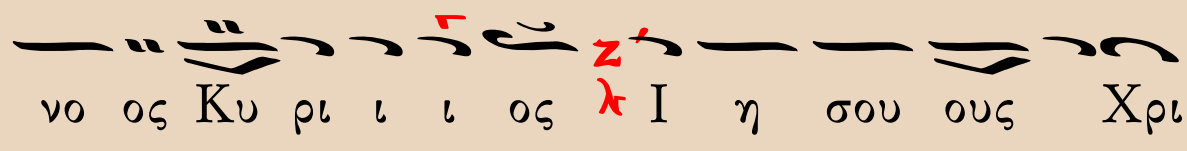
δε ξι ω ω ων του ου Πα α α τρος

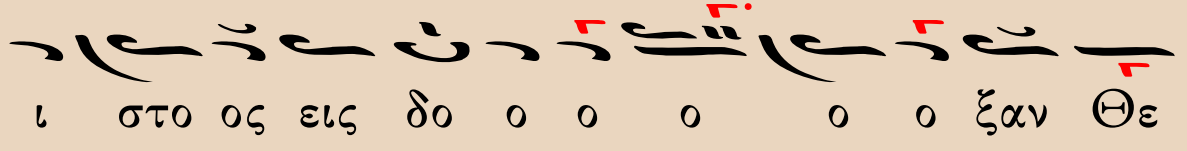
και ε λε ε η η σο ον η η η

μας

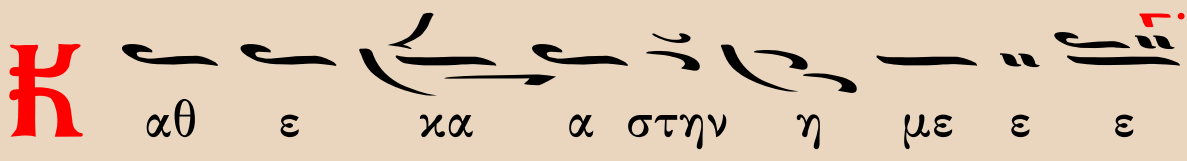
Ο
τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

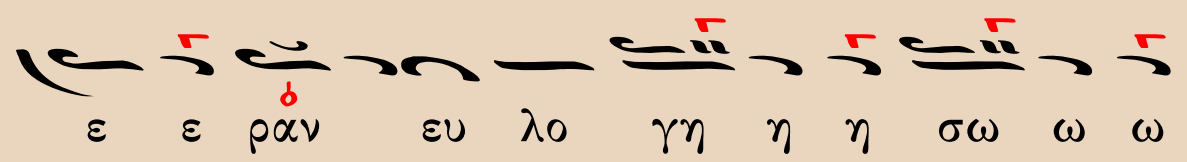

Α α γι ι ι ος συ ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου ος Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος Α α α μην

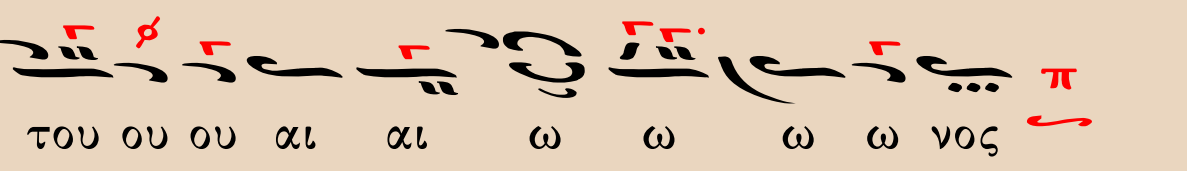
Κ
αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

π
μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δο ξα

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην π

Ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

εν ε ε πι ι ι σε π

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε δι ι δα

α α ξο ο ο ο ο ον με τα δι και

ω ω μα α τα α α α σου ου π

υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ν εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι

α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου

ο ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

γο ον δι δα α ξο ο ον με του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω
η ης εν τω φω τι ι ι ι
ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε θα
α α φω ως **π**

Π α ρα α α α α τει ει ει πα
ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ος
σου τοις γι νω ωσκου ου σι ι ι ι
σε **π** Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος
Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ υ ρος Α
γι ι ο ος Α α θα να α τοις ε λε ε η
η σο ον η η η μας **π**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε εσ μα α τι

ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω ναστων αι

ω ω ω νων Α α α μην π

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

το ος ε λε ε η η σο ον η

η η μας π

Α χ γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θε ε ο ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος Α γι

ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ος ε ε

λε η η σον η η μα α α α α α α

ας π

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νικος εδωκεν η μιν και το μεγα

ελεος ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

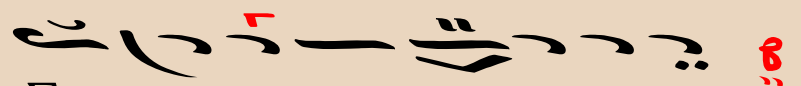

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

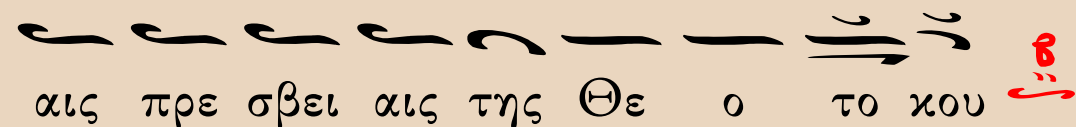

 Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Καὶ γάρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ΄. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις Αὐτοῦ;

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρός ἐχθροῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη Αὐτοῦ καί
τὰ θαυμάσια Αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Γ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β΄. Ὑψωσάτωσαν Αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καί ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Στίχ. γ΄. Ὀφθαλμοί Κυρίου ἐπί τούς ἐλπίζοντας
ἐπί τό ἔλεος Αὐτοῦ.

Στίχ. δ΄. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν
πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τούς υἱούς τῶν
τεθανατωμένων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ομονογενης Υιος και Λογος του

Θεου αθανατος υπαρχων και κατα

δεξαμενος διατην ημετερανσω

τηριαν σαρκωθη ναι εκ της α

γιας Θεο του και αι παρ

θενου Μαρίας απρεπτως εν ανθρω

πησας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θανατω θανατον πατησας Εις

ων της αγιας Τριααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματισωσον ημααας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος β'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν
σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

ᾠχος Δι.

Τὴν ἀχραντον Εικόνα σου προ
σκυνοῦμεν Ἀγαθε αἰτούμενοι συγ
χωρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θε
ός βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρ
κί ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν
σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

ση οὐς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ

ἐχθροῦ ὁ θεὸς ἐχαρίστωσβω ω

μενσοὶ Χάρας ἐπληρώσαστα παντὰ ὁ

Σωτηρῆμων παρὰ γενομένος εἰς το

σωσαίτον κο ὁ ὁ σμον

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. γ'. Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί Σοι.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δ ε εὐτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

ᾠχος λ π ᾠ Κε.

Τον συναρχον λογον Πατρι και Πνευ

ματι τον εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω

τη ρι αν η μων α νυ μνη σω μεν πι

στοι και προ σκυ νη σωμεν ^κ ο τι ηυ δο

κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυρω και θα

να τον υ πο μειναι ^κ και ε γει ραι τους

τε θνε ω ω τας εν τη εν δο ξω α να

στα σει Αυ του ^κ

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ἦχος [⊕] Δι.

Τ ην α α χραν τον Ει κο να σου προ

σκυ νου μεν Α γα θε ^Δ αι του με νοι συγ

χω ρη σιν των πταισμάτων ημών Χριστέ ο Θε
ος βου λη σει γαρ ηυ δο κη σας σαρ
κι α νελθειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ
ση ους ε πλασας εκ της δου λει ας του
εχθρου ο θεν ευ χα ριστως βο ω ω
μεν σοι Χα ρας ε πλη ρωσας τα παν τα ο
Σω τηρ ημων πα ρα γε νο με νος εις το
σω σαι τον κο ο ο σμον

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς

μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

ᾠχος πλ. δ'. Κοντάκιον, Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω
σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος λ π δ̣ Νη.

Τ ἠ ὑ περ μα α χωστρα α τη γω τα
νι κη τη ρι ι α ὡς λυ τρω θει
ει σα τω ὦν δει νων ευ χα ρι στη ρι ι
α ἀ να γρα φω σοι η Πο λις σου
Θε ο το κε ἀλλ ὡς ε ε χου σα α
το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ

παν τοιων μεκιν δυνων ελευθερωω

σον δι ι να κραζωω σοι δι Χαιρε Νυ υμ φη

α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε δι

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Α γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α

να τος β ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας Δ

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

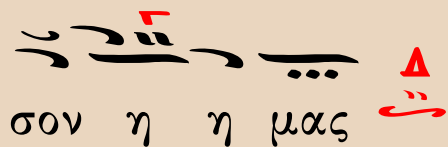
Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

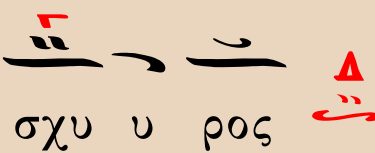
Α γιι ος Α θανατος ελε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Α υ ναμις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α α α α α α α α α α

ο ο αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο αε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μς Δ

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ο ο Δ

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω σ ο ν γ τους

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τους ε υ σε ε

β ει ει ρ ει ει ει ει εις γ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν

μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμφών καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουήλ καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Ἄ
λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Δ Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ρρ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι οι οι οι οι οι ρρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄ' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολυααααααα
ααααααααααααααα
εεεεεεεεεεεεεεε
εεεεεεεεεεεεεεε
ααααααααααααααα
ααααααααααααααα
ααααααααααααααα

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ π ᾠ Πα.

Οἱ ταααααααααααααα
εεεεεεεεεεεεεεεεεεε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β λ ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π ρ

μυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι κ ι

ι ι ι ι ι ι π ρ ι ι ι ι ι μυ υ

στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ρ π ρ

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ι ε ι

κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ρ ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ει ε ι κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε

ε ε ες π και τη ζω ο ο ο ο

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ρ Τρι

α α α α α α α α α α α

δι ι ι ι ι ι ι ι ι π ρ το ο ο

ο ο το ον τρι ι σα α α α α ρα α

α α α α α α γι ι ι ι ι ρ

ι το ον τρι ι ι σα α α α γι

ι ι ο ο ο ο ον π υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ

σα α α α δο ο ον τε ε ε ε ες

πα α α α α α α σα α αν τη η η

η η η η η η η ην βι ι ω

ω τι **δ** ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η ην

α α α πο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α

α α α α α α με ε ε ε ε ε

ρι ι ι ι ι ι ι **π** με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α α αν **π**

ω ω ω ω ω ω ω ωςτον Βα α α

α α σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε κ
α

ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α α α κ
ατων

ο ο ο ο λων δ υ πο δε ξο ο ο

με ε ε νοι οι οι οι οι π
α

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αις δ α ο

ρα α α α τωως δ δο ρυ φο ρου ου

ου με νο ο ον τα α α α ξε ε ε

σι ι ι ι ιν π Α α α α αλ λη

λου ου ου ου ου κ ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α α π

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

π ο ι τα α α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε

ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ π μ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στυ ι κω ω ως ελ κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ελ κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ζο ο ο ο ελ ελ κο νι

ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α Τρι

α α α α α α α α δι ι ι

ι ι ι ι ι τον τρι σα α α

γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνοο

ο ο ον προ σα α α α α α

δο ο ο ο ο ο υ μνονπρο ο ο σα

α α α δο ον τε ε ε ες πα σαν

τη ην βι ι ω τι κη η η η η

η η η η ην α πο ο θω ω

ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι κ
α

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α

α α γα α α α α αν κ
α

ω ω ω ω ω ω ω ωστον π Βα α
α

α σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π' ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε α α α α κ των ο ο

ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε ε νοι π^α

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π^α δ^ο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π^α Αλ λη λου ου ου ου

ι ι ι α α α α α α α π^α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλειτουργῶν, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ρη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γ α α π η η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ η υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Δ

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ

στης μου Δ

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ

ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος   Δι.

Α
χ α α α α α α α α α α

α α α α α ξι ι α α α ξι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο α α α ξι ι ον και αι

αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι και αι δι ι ι ι ι ι ι και

αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Α Χ ι γι ος Α γι ο ος Α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι η ι ο ος Σα βα α

ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η ρη η η η η ο ο ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι

αι αι η η η η η και η γη η η η

α α α μη η η η χ η η η η

ην

α μη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η α α α α

μη η η η η η η η ην

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ σε υ μνου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο γου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε με ευ χα α α α γα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι ε

ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Επί σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

η ην γαρ ση η η η η η η

η η η ηη η η η η η η η η η

η ην μη η η η η η ηη η η η

η η η η τρα α α α α α α α μη

η τρα α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο νο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η η η γα α α α α

στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α

α α α α α α α α α πλα α α α

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ρα α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α α πει α

α πει ει ει ει ρα α α α α α α

α α α α α α α α πει ρα α σα α α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἔτερον.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Επι σοι χαι αι αι ρει δ̣ Κε χα ρι
τω ω με ε ε νη β̣ λ̣ πα σα η κτιι ι
ι σις δ̣ Αγ γε ε λων το ο συ στη η
μα Δ̣ δ̣ και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε
νο ος δ̣ η γι α σμε ε ε ε ε νε
να α ε Δ̣ δ̣ και πα ρα δει ει σε λο γι
ι ι κε ε πα ρ θε νι κο ο ον κα
αυ χη η η μα Δ̣ δ̣ εξ ης Θε ος ε
σα α αρ κω ω ω θη β̣ λ̣ και παι δι ον
γε ε ε γο ο ο ο νεν Δ̣ δ̣ ο προ αι

ω νων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων την γαρ σην μη η η η

τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε και την σην γα στε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων α πειρ γα α α α σα α α α

το Ε πι σοι χαι αι αι αι ρει

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Πα̣.

Α̣
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει χ ει ει ει
χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χ
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ των ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α α α α εκ των ου ρα α

νω ω ω ω ω ω ω ω ν κ Αλ λη

λου ι α α α α α α α α α

α α α α π

Ἔτερον, Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

The musical score consists of ten lines of notation. Each line begins with a large red initial 'Α' (Alpha) on the left. The notation is a form of Greek neumes, with various symbols and wavy lines. Red accents (small triangles) and wavy lines are placed above and below the neumes. Below each line of notation, there is a series of numbers (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20) representing rhythmic values. The numbers are arranged in a way that corresponds to the neumes above them. The overall layout is a traditional manuscript format for a church hymn.

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ش — — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ش — — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — — — — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

Handwritten cursive letters with red accents and a red 'q' symbol. Below the letters are small 'u' characters.

Handwritten cursive letters with red accents and a red 'z' symbol. Below the letters are small 'u' characters.

Handwritten cursive letters with red accents and a red 'π' symbol. Below the letters are small 'u' characters.

Handwritten cursive letters with red accents and a red wavy line. Below the letters are small 'u' characters.

Handwritten cursive letters with red accents and a red 'A' symbol. Below the letters are small 'u' characters.

Handwritten cursive letters with red accents and a red 'χ' symbol. Below the letters are small 'u' characters.

Handwritten cursive letters with red accents and a red wavy line. Below the letters are small 'u' characters and the Greek letters 'το ο ον Ku'.

Handwritten cursive letters with red accents. Below the letters are small 'u' characters and the Greek letter 'ρ'.

Handwritten cursive letters with red accents. Below the letters are small 'l' characters and the Greek letters 'το ο ον Ku'.

Handwritten cursive letters with red accents and a red 'π' symbol. Below the letters are small 'o' characters and the Greek letters 'ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε'.

Handwritten cursive letters with red accents and a red wavy line. Below the letters are small 'ε' characters.

ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω δ δ δ

δ δ *π* δ δ δ δ δ δ δ δ δ χδ δ

δ δ *α* δ δ δ δ δ δ δ δ δ χδ δ

δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

χδ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

δ δ δ δ χδ δ δ δ δ δ δ

δ δ δ *π* ρα α α α ε εκ των δ

δ δ δ ρα α α γω ω ω ω *π*

α α λε ε ε ε λε ε ηα α α λε

ηα ηα α α α λε *α* ε ε ε λε

γα α α με γα γα α με κ̣̣̣ ε ε ε

με γα α α με γα γα α με ε ε ε

με ε γγα α με γα γα α με ε ε γα

με ε γγα γα α με ε κ̣̣̣ Αλ λη λϝ ϝ ϝ

ι α α α α α α α π̣̣̣

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου.

ᾠχος λ̣̣̣ π̣̣̣ ᾠ̣̣̣ Π̣̣̣α.

Ἄ ι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

τε ε ε με ε ε ε ε το ο ο ον

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

γι ι ι ι ον π̣̣̣ εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω Ἄ̣̣̣ γω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ρω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ρα α α α α α α νω ω ω ω

ω ων ςα α α α α α ςα α α

α α α α α α α α αλ λη η η

η η η η η η η ςη η η η η

η η η η η η η ςα α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α λλη η η η ςη η η

η λϝ ρ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι α λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι α α α α α

α ρα χα α α α α ρα α α

α α α ρα α α α α α λλη η η

η η η η η η ρα αλ λη η η η η

η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι

ι α α α α α ρα α α α α α α

α α ρα α α α ρα α α α α α α

α α α α α ρα α α α α α α

α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α λλη η η η η η η η πρ

η η ρα α α α ρα α α α α α Γ
αα

α α α α α α α α α α α λλη

η η η η η ρη η η η η η Π
α

η η η η η η η η η η Γ
αα ρα

α α α α α α α λλη η η η

η λδ δ δ δ δ ι ι ι α λλη η

λδ δ δ δ δ ι α α α α χα α

α α α α α α α Π α α α α α

α α α α α α α α α Π
α

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος Δι.

Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον

 ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

 ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

 αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

 ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

 ε εν

ᾠχος β' Ἰερέυς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠχος β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον

ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλούια, ἄλληλούια,
ἄλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συνην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίσ).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς

Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου

ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακή β' τῶν Νηστειῶν.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ
τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ’ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ἄοιτις νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ἄοιτις τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ἄοιτις τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄοιτις ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄοιτις ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄοιτις ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἄοιτις ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῥυήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ

χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεικραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.
Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’ ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς

πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἔκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος λ π Πά.

Η ε ε Κυ ρι ι ε ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει σα α κου σο ο ο ον μου ει

σα κου σο ο ονμου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Κυ ρι ε ε ε κε ε κρα ξα προς σε ε ει

σα α κου σο ο ο ον μου π προ σρες τη

φω νη τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

ω ως μου Δ εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε Δ ει σα κου σο ο ονμου Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη τω η η προ ο ο

σε ευ χη η η μου ως θυ μι α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ον σου ε π

παρ σι ις τω ω ων χει ει ρω ω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει σα κου σο ο

ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου π

Μ η εκ κλη νης την καρ δι αν μου

εις λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι

ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις **π**

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των

ε κλεκτων αυ των **π**

Π αι δευ σει με δι και ος **κ** εν ε

λει και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε

α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε φα λην

μου **π**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου

εν ταις ευδοκiais αυτων κατεπο

θησαν εχομενα πετρας οι κριται αυ

των **π**

Ακουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην **π**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντα

νεληστην ψυχην μου **π**

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νε στη σαν το μοι **Δ** και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρτω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω **Δ**

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμαμου ^{Δ ρ} και συ εγνωστας τριβουσουμου ^{Δ ρ}

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ^ϛ

ε κρυψανπα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α ^δ

και ε πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^κ και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{δ ρ}

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π

Π ροσχεσπροστην δε ησιν μου **Δ** οτι ε

ταπεινωθην σφοδρα **π**

Ρυσαι με εκ των καταδιωκον

των με οτι εκραταιωθησαν υπερ

ε με **Δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π **Ν**ικηνηχων Χριστε την κατα

αα τουου Ααδου εν τω ω Σταυρω ω

α νη η η ηλθες **π** ι να τους εν σκο

τει θα να του καααθη η με ενους **Δ** συν

α να στη η σης σε α αυ τω ο εν
νε κροι οις ε λε ευ θε ε ε ρος
ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου φω ω
τος Παν το δυ να με ε Σω ω τηρ
ε λε η η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον
πα α τη σας κα α θω ως ει πεν α νε
ε ε ε στη και την α γα αλ λι α
σιν τω ω κο σμω ω ω ε δω ω ρη η

σα α α α το ι να παν τεσκραυγα ζο ον

τες τον υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

μεν Η πη γη της ζω ης το α προ σι

το ον φως παν το δυ να με Σωω τηρ

ε λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν

πα α α ση τη κτι ι ι ι σει α

μαρ τω λοι οιπουφυ υ υ γω ω ω μεν

εν τω ου ρα νω αυ το ος κα τοι κεις

εν τω Α δη ε πα τη η η η σας

θα α να α α α τον εις τα βα θη

τα της θα α λασ σης ε κει η χει ειρ

σου Δε ε σπο ο ο τα Προς σε κα

τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτον τε ες ι κε

ε τε ευ ο ο ο ο μεν Ο α να

στας εκ των νε εκρων ε λε ε η σο

ον η η η μας

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ε ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε κα αυ

χω ω με ε ε ε θα και την Α α

να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν

και δο ο ξα α ζο ο ο ο μεν συ γαρ

ει Θε ος η ημων εκ τος σου αλ λο ονου κοι

οι οι δα α α α μεν

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δ ι α παν τος ευ λο γουν τες τον

Κυ υ ρι ι ον υ μνου ου μεν την Α

να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ

ρον γαρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας θα

να τω θα α α α να τον ω ω ω λε

ε ε ε σε π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δοξα τη δυνα α μεις ου Κυ

υ ρι ι ι ι ε ο τι ι κα τη

ηρ γη η σας Δ τον το κρατος ε ε ε

ε χο ον τα του ου θα να α α α του π

α α νε ε και αι νισας η μα ας δι α του

ου ου Στακου ρου ου σου Δ δω ρου ου με ε ε

νο ος η η η μιν ζω ω η ην και α

φθαρ σι ι ι ι αν π

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸ πυρίπνου στόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τὸν στῦλον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκράδαντον, τὸ μέγα, τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας, τοῦ φωτός τὸν λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν φαεινόν, τὸν τὴν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ποίοις ὑμνωδιῶν ἄνθεσιν, στεφανώσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τὸν θερμὸν τῆς Πίστεως

προστάτην, τὸν μέγαν, καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον,
τὴν λύραν, τὴν παναρμόνιον τοῦ Πνεύματος, τὴν
χρυσουγίζουσαν γλῶσσαν, τὴν πηγὴν τὴν βρούουσαν,
ιαμάτων νάματα πιστοῖς, τὸν μέγαν καὶ ἀξιάγαστον
Γρηγόριον.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς χεῖλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν
Ἱεράρχην; τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, τοῦ
φωτὸς τοῦ θείου τὸν κήρυκα, τὸν οὐρανομύστην τῆς
Τριάδος, τὸ μέγα, τῶν μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα,
τὸν πράξει, καὶ θεωρία διαλάμποντα, Θεσσαλονίκης
τὸ κλέος, συμπολίτην ἔχοντα, μυροβλύτην ἐν
Οὐρανοῖς, τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον Δημήτριον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Ο σι ι ε τρι ι σ μα καρ α γι ω

τα α α τε ε Πα α α τερ ο ποι

μη η ην ο ο κα α α λος και του

Αρ χι ποι με νος Χρι στου μα θη η της

ο τι θεις την ψυ χη η η ην υ υ περ

τω ων προ βα α α α των αυ τος και

νυ υν Πα α τη ηρ η η η μων

θε ο φο ο ο ο ρε Γρη η γο ο ρι

ι ι ι ε αι τησαι πρε σβει αις σου

δω ρη θη η η ναι αι η η η μιν

το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ υ

σει Θε ε ο ο ος υ υ πα αρ χων

και φυ σει γε νο με νος α ανθρω ω ω

πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ

α α δα α προ σω ω ω ω πων τε ε

μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α

δι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τωσ γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος Αυ τον ι

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α

ρι ι ι ι στε ε λε η θη η ναι

τα ασψυ χας η μω ω ω ω ω ν Δ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι.

Τ ἣν Ἀναστασιν σου Χριστε Σωτηρ Ἀγ
γελοι υμνου σιν εν ουρανοις **β** και η
μας τους επι γης καταξιωσον **Δ**
ενκαθαρκαρδια σε δοξαζειν **β**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Πυλας συντριψας χαλκας και μοχλους

του Α δουου συνθλασας ως Θε ος παν το δυ να
μος γε νος ανθρωπων πε πτω κος α νε στη
σας Δι α του το και η μεισυμφω νω ως
βο ω μεν Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
ρι ε δο ξα α σοι οι

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ρ ευ σε ως η μαςτης πα λαι Χριστος ε
πα νορθω σαι θε λων **Δ** Σταυ ρω προ σπη γνου
ται και τα φω τε θειται **Β** ον Μυ ρο φο
Γ ροι Γυ ναι αι κεσμε τα δα κρυ ων ζη του σαι

θη νου σαι ε λε γον Οι μοι Σω τηρ των

α παντων πωσ κα α τε δε ζω τα φω ω οι κη σαι

οι κη σας δε θε λων πωσ ε κλα πης πωσ με ε

τε τε θης ποι ος δε το προς το σον ζω η

φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα Αλ λα Δε ε

ε σπο τα ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη

θι και παυ σο να φ η μων τον ο δυρ μον

των δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ

γε λος προς αυ τας α πε βο η σε Τον θρη

νον παυ σα με ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε

Ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω

δω ρου μενος ι λα σμον και το με γα

ε λε ος

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χριστε

και τον θα να τον τη τα φη σου ου σκυλευ σας

τρι η με ρος α νε στης ως Θε ος με ε

τα δο ξης τω κο ο ο σμω δω ρου με νος

α τε λευ τη τον ζω ην και το με

γα ε λε ος

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ̣**

Η γρη γο ρος γλωσ σα σου προς δι δα

σκαα λι ι ι αν **β̣ λ̣** εν τοις ω σι των

καρ δι ω ων ε νη η χου ου σα **β̣ λ̣** τας

των ρα θυ υ μων ψυ υ χας δι α νι ι

ι ι στη η η η σι **δ̣** και θε ο φθογ

γοι οις λο γοι οις σου κλι ι μαξ ε ευ ρι σκε

ε ται **β̣ λ̣** τους εκ γη ης προς Θε ε ον α να

φε ε ε ε ρου ου ου ου σα **δ̣** δι ο Γρη

η γο ρι ι ε **Δ** Θετ τα λι α α α

ας το θα α αυ μα α **Δ** μη πα αυ ση

πρε σβεευ ων Χρι ι στω **Δ** φω τι σθη η

ναι τω θει ει ει ω ω φω ω ω τι

ι ι τουστι μω ω ων τα α α ας σε **Δ**

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην **Δ**

Α νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε

η τον Θε ον α α φρα α αστωςσυλ λα βου

ου ου σα α σα α αρ κι **δ** Μη τηρ Θε

ου ου ου του ου υ υ υ ψι ι

ι ι ι στου **δ** σων ι κε των πα ρα α α

κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω

ω ω ω με **δ** η πα σι χο ρη η γου ου

ου σα α κα θα ρι σμο ο ον τω ων πται

αι σμα α α των **δ** νυν τας η μων ι

κε ε ε σι ι ι ας **β** προ σδε ε ε

ε χο ο με ε ε νη **β** δυ σω ω

ω ω ω ω ω ω ω πει ει σω θη η η

η ναι πα α αν τα ας η η η μα α

α ας δ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς

ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ
φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π ὡς Βου.

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς χάριτος, ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Γα.

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ Εκ κλη

σι ας το στη ρι γμα και δι ι δα σκα α λε

των μο να στων η καλ λο νη των

θε ο λο γων υ περ μα χος α προ ο σμα

χη η τος Γ Γρη γο ρι ε θαυμα τουρ γε Δ

Θεσ σα λο νι κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης

χα ρι ι τος Γ ι κε τευ ε δι α παν

τος + σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων Γ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ Δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

ο θανατων τον θανατον σκυλε ευσας

και Εγερσιν δειξαςως Θεος μη παρι

δης ους επλασας τη χειρι σου δει

ξον την φιλανθρωπιαν σου ελεημων

δεξαι την τεκουσαν σε Θεο το κονπρε

σβευουσαν υπερημων και σωσον Σω

τηρ ημων λαον απεγνωσμε ενοοο

οοοον

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,

σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγία Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικάς, ἐνιαίας
φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν
φιλανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, ἡμῖν
δωρούμενον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῆρσι
Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον ἡμᾶς,
καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς, θείας ἐλλάμπσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἔθνῶν,
Ἐκκλησίαν ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν,
προσκυνεῖν ἐδίδαξεν ἐξ οὔ, καὶ δι' οὔ περ καὶ ἐν ᾧ,
τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε
Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος
αὐγαῖς, ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρανίους,
κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς, δέξαι
μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν,
θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς,
ἀμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν
συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοὺς
ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν,
γεγονῶς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρα σου Ἁγνή, καὶ
τοὺς γενάρχας τῆς πρίν, καταδίκης μόνος
ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν
ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι
φιλόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν,
συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν·

διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε καὶ ἴασαι, τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου.

Ὁ α' Χορός: Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶπτον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνῃ ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἢ τρισυπόστατος Μονάς, μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδίδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγία σου γαστρὶ,

Ὁ β' Χορὸς· Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σέ, ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναίδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥυθμίζων λάμπεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς ἄνω Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σέ, δοξάζοντας,

Ὁ α' Χορός· πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θεαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων καὶ μίαν τρισσολαμπῆ, μορφὴν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς

ἡμᾶς, τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ
δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς
πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ
οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ’
ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ’ ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον
φωτισμόν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον
τὴν ποιμνὴν σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ
δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ κτίστου σου, καὶ
βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε·

Ὁ β’ Χορός· Ἐγὼ εἶμι μεθ’ ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ’
ὑμῶν.

Ὠδὴ ζ’ . Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε
χαρακτῆρσι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν
τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως
ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος
φέρων ἀριθμόν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ
ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποστατικάις, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεῖληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστροῦ σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντα ἐδίδαξε βοᾶν·

Ὁ α' Χορός· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η' . Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, θᾶπτον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων, τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους, καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων, πάντα ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς δοξολογοῦντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα,

τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου, φῶς συναίδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ, φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις, Ἄχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς, πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας,

Ὁ β' Χορός αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥαδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρᾶν αἱ τάξεις, Χερουβείμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σοῦ τὴν δόξαν, οὐ δύναμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριπτόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς, κράτος δοξάζουσι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου, ταῖς καρδίαις καὶ φώτισον, τὰς ψυχὰς καὶ λύτρωσαι, πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον, καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φῶς ὁμότιμον, καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν Θεότης, πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον, πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτός, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντα ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, αἰεὶ δοξάζοντας.

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ
ξί ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Αναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον **Δ** ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **Β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α **Β**

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν

ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὧς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἦ Ὅτι πρέπει σοι...

Ἦ ἁ' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦ Ἦχος λ̣ π̣ ⇨ Δι.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦ Ἀπολυτίκιον. Ἦ Ἦχος πλ. β'.

Ἦ Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἦ Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· Ἦ ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ἦ

ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το
μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε
νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι
α εν τω τα α α φω ζη του σα το
α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ
λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ
αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω
ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ
των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ΄

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ
διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων
ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ,
Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς χάριτος,
ικέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ι̣ — — — — — Γα.

Ο ρ θ ο δ ο ξ ι α σ ο φ ω σ τ η ρ ^Δ _α Ε κ κ λ η
σ ι α σ τ ο σ τ η ρ ι γ μ α κ α ι δ ι ι δ α σ κ α α λ ε
τ ω ν μ ο ν α σ τ ω ν η κ α λ λ ο ν η ^Δ _α τ ω ν θ ε
ο λ ο γ ω ν υ π ε ρ μ α χ ο σ α π ρ ο ο σ μ α χ η η
τ ο σ ^Γ _δ Γ ρ η γ ο ρ ι ε θ α υ μ α τ ο υ ρ γ ε ^Δ _α Θ ε σ σ α
λ ο ν ι κ η σ τ ο κ α υ χ η μ α κ η ρ υ ξ τ η η σ χ α ρ ι
ι τ ο σ ^Γ _δ ι κ ε τ ε υ ε δ ι α π α ν τ ο σ +
σ ω θ η ν α ι τ α σ ψ υ χ α σ η η μ ω ν ^Γ _δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν
ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,
καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς
ἐπλάσας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ **Δ** **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας
και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι
δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου **Γ** **Δ** **Ο** **Δ**
ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων
δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

σβευ ουσαν υ περ η μων ^Δ και σω στον Σω

τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

ο ο ο ο ον ^Γ δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβείμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

‘Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. ‘Ο πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

‘Η Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἀορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν, τὴν ἔνθεον ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι ο ις λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

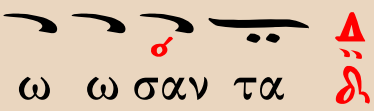
ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

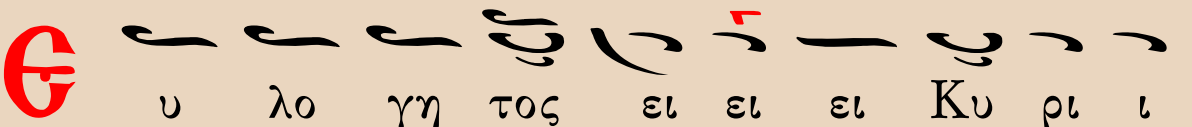
ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν **Δ** ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **Κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **Κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **Κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

M υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**
α

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε **Δ** και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **Δ** συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε Δ
δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην κ
α

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα κ
α ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας κ
α χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχε ρε ευ σαν τα α ζω ω ης Δ
ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θ ε

ος και α α ανθρωπος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Αλ

λη η λου ου ι α κ α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θ ε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Αλ

λη η λου ου ι α κ α Αλ λη η λου ι ι α

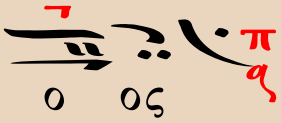
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θ ε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π α χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ α

δο ο ξα σοι οι ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Τῶ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῶ σου θανάτῳ Χριστέ,
πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν
τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω, πρὸς σέ
Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων
εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴ τιτι τούτο
κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς,
περοῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν
ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν
ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς
στρουθίον Λόγε· οἱ μοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν

ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία
σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ
Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ
πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληῖρος,
ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω
στρατηγίαι προσκυνοῦσι,

Ὁ β' Χορός· σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ
σῶσαι ἡμᾶς. (Δίς)

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν
ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν
χερουβὶμ, ἐμφάνηθι.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,

Ὁ β' Χορός· καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π Δι.

Ὡς ἐν ἡ πει ρω πε ζευ σας ο Ι
σρα ηλ εν α βυσ σω ι χνε σι τον δι
ωκ την Φα ρα ω κα θο ρων πον του με
νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε βο
α Α σω ω μεν

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου,

ᾠχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι, καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι, καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε, εἰς ἐνότητα, ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν, τὸν πνευματοῤῥήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος, Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον, Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα, καὶ ὁμότροπος, καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σικηνώματα· ἀπεπλανήθην γάρ, καὶ πρὸς βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε, τῇ

μεσιτεία σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ὁ υκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ
ρι ε ο Θε ος μου ο υ ψω σας το
κε ε ρας των πι στων σου Α γα θε και
στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο
μο λο γι α ας σου

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις,
διελύετο φόβω· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμη τοῦ δι'
ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς
ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν,
νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ
Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανήν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἤχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφέ, ἀσκητικῶς ἐζώωσας, ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχρὰν τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θεία

πρεσβεία σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠδὴ πλ. δ'. Τῆς ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεοῦ ῥῆμον. Ἀλλ' ὡς νοῦς νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

‘Ο Οἶκος. Πρὸς τό· «Ἄγγελος πρωτοστάτης».

Ἄγγελος ἀνεφάνης, ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νοί τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι Θεοῦ ῥῆμον, ἔπεισας ταῦτα·

Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη· χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισηλθε.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστήρ ὁ δείξας τὸν Ἥλιον· χαῖρε, κρατήρ, τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Κάθισμα. ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφέ, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητῆς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, πρᾶϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν

ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββάδων τῶν ἀναιρεθεντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι

Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,

Πόνων χάριν δέχεσθε καὶ τῶν αἱμάτων.

Εἰκάδι Ἀββάδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον εὐρύν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῶ, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχοι

Δηλοῖ γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἄριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει
τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Ῥοδιανός, ὡς ἐρυθρὸν σοι ῥόδον,
Χριστὲ προσήχθη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἐπαρχος ξίφει
τελειοῦται.

Στίχοι

Ἄμωμον ἱερεῖον ὠφθης Ἀκύλα,
Τμηθεὶς ἀμώμω Δεσπότη διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Λολλίων πυγμαῖς
βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμὰς φέρων,
Καὶ μὴ στεναγμὸν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει
τελειοῦται.

Στίχοι

Ξίφει χεθήτω, κὰν κοτύλη φησὶ μοι,
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ δευτέρα τῶν Νηστειῶν,
μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ
Παλαμᾶ.

Στίχοι

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,
Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Εἰς πο οὐλ λα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὠδὴ Α'.

Α

νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι και ο φθη σο ο

μαι αι φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

Ὠδὴ Γ΄.

Τους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε **Δ** η

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον **π** και εν τη η η θει α α δο

ξη η η σου ου **Δ** στε φα α α α α

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον **β** **κ**

Ὠδὴ Δ΄.

Την α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην **β λ** τη

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

ου υ υ ψι στουου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ **Δ δ** κα τα α

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

β λ
ε ε

Ωδὴ Ε΄. **Θ** ξε στη η τα συ υμ πα

αν τα α **π ρ** ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου **Δ δ** συ υ υ γα α α

α αρ α πειει ρο γα α με Πα αρ θε ε
ε νε ε ε σχες εν μη η η η η
τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω
ων Θε ε ε ον και τε ε ε το
ο ο ο κας α α χρο νο ον Υι ι ο ο
ον πα α σι ι τοι οισ υ μνου σι ι σε ε
ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ
ον τα α

Ὠδὴ 5'.
ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν
τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε
ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες β λ

Ὠδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α β λ αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον **β λ** Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε **π ρ** ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος **Δ δ** και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει **β λ**

Ὠδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β λ**

Π αι αι αι αι δας **Δ δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β λ** ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ δ** το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

νος π^α την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α π^α και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε Δ^δ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω ω να α α α α ας β^κ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄.

Α

νοὶ ξω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευματος **β λ** και λο γον

ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μητρι **β λ** και

ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων **π ρ**

και α σω γη θο με νος **Ο Β' Χορός:** **Δ δ** ται

της τα θαυ μα τα **β λ**

ᾠδὴ Γ΄.

Γ

ους σου ουσ υ μνο λο γους

Θε ο το κε η ζω σα και α φθονος πη

γη **Δ δ** θι α σον συ κρο τη σα αν τας πνευ μα

τι κον στε ρε ω σον **π ρ** και εν τη θει α

δο ξησουστε φα νων δο ξης α ξι ω σον **β λ**

Ὠιδὴ Δ'. **Τ** ην α νε ξι χνι α στον

θει αν βου λην **β λ** της εκ της Παρ θε νου σαρ

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου **π ρ** ο ο προ

φητης Αβ βα κουμ **Δ δ** κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε **Δ δ** δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε **β λ**

Ὠιδὴ Ε'. **Θ** ξε στη τα συμ παν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου **Δ δ** συ υ γαρ α

πει ρο γα με Παρ θε ε νε **β λ** ε σχες εν

μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε **β λ** σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα **β λ**

ᾠδὴ ΣΤ'.

Τ ἦν θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ες

της Θε ο μη το ρος **π ρ** δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν **Δ δ** τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες **β λ**

ᾠδὴ Ζ'.

Ο υκ ε λα τρε ευσαν τη κτι σει

οι οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι σσαν τα **β λ**

αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν δρει ως πα

τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ λο ον Υ πε

ρυ μνη η τε **π ρ** ο των πα τε ρω ων Κυ

ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει **β λ**

Ωιδή Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον **β λ**

Π αι αι δας ευ α γειzen τη κα μι ι

νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι ε σω

σα το **Δ** το τε μεν τυ που με νος νυν

δε ε νερ γου μενος **π** την οι κου με νην α

πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν Τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και

υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω ω να α α α ας **β λ**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

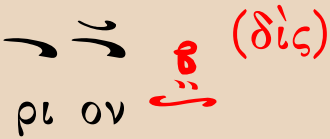
Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον **β** (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.

Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω   και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

 οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα   ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου   και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

 δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

 δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι α σ σ ο υ ε δ η λ ω σ α ς μ ο ι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δ ο υ ο υ γ α α ρ ε ν α ν ο μ ι α ι ς

σ υ ν ε λ η η η φ θ η ν και ε ν α μ α ρ τ ι

αι αι αι ς ε κ ι σ σ η σ ε μ ε η μ η η τ η ρ

μ ο υ

δ ο υ ο υ γ α α ρ α λ η θ ε ι α ν η

γ α α π η σ α ς τ α α δ η λ α και τ α

κ ρ υ υ φ ι α τ η ς σ ο φ ι ι ι ι α ς

σ ο υ ε δ η η λ ω σ α α α α α α

α α α α α ς μ ο ι ο ι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι **Δ** πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι **Β**

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην **Δ** α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να **Β**

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον **Β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγκρατισμοις

Μη απορριψης με απο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησάπ ε μου

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του

σωτηριου σου και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανομους τας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πεινω μενην ο Θεος ουκ εξου

δενωσει

Αγαθυνον Κυριεντηευ

δοκιασουτην Σιων και οι κοδο

μηθητωτατειχη Ιερουσαλημ

Τοτεευδοκησειςθυσιανδι

και ο συνης αναφοραν και ο λοκαυ

τωματα

Τοτεανοι σουσιν επιτοθυ

σιαστηριον σου μοσχοις και

ελεησονμε ο Θεος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου **δ** να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον **δ** αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α α ρον **Δ** ε ε ευσπλα αγ

—
χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον

μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο το

ο ο ο κε αι σχραις γαρ κα τε ερ

ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας δ

Ἦχος λ Πά

Χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θοςτων ι κτιρ μωνσου ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου π

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ωνμοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας χ τρε ε ε ε ε ε μω ω κ τηνφο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

ε ως π αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ ^β _κ την α δι α φθορως Θε ον

Λο γον τε κουσαν ^β _κ την ον τως Θε ο το

ο κονσε με γα α λυ νο μεν ^β _κ

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραντων
Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε
ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωστων Σε ε
ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως
Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου
σα αν **β λ** την ο ον τωσ Θε ο το
ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο
με εν **β λ**

ᾠδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τω ω ω δε πα α υ λων

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α τα ι ε ρα α θα αυ μα

α σι ι ι α της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ἄ πας γη γενησκιρτα τω τω πνευματι
λαμπα α δου χου μενος β λ πα νη γυ ρι ζε τω
δε π α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου
σα β λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε
ο μη η το ο ρος Δ και βο α α τω Χαι
ροιςπαμμα κα ριστε β λ Θε ο το κε α γνη
η α ει παρ θε νε ε ε ε ε β λ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ

ὑποποδίω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἄναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον στ’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ’ οὐσίαν,
ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχεις,
καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν·
εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ
Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω.
Ἐπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁμοιον.

Χαῖρε Πατέρων καύχημα, Θεολόγων τὸ στόμα, τῆς
ἡσυχίας σκῆνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν
Διδασκάλων ἀκρότης, πέλαγος τὸ τοῦ λόγου·
πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεωρίας ἀκρότης,
θεραπευτά, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων·
Πνεύματος χαῖρε τέμενος, καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις,
πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς
τελευταίας ἡμέρας, μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἄδης,
μὴ ἀπώλεια· Βήματι τοῦ Υἱοῦ σου, τῷ φοβερῷ,
ἀνευθύνους ἅπαντας παραστῆναι, ὦ Θεομῆτορ
Δέσποινα, ποίησον σαῖς πρεσβείαις.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Καὶ εὐθύς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ π Πά.

Η ε ε Πα α α σα πνο ο η **Δ** αι νε

σα α τω ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

α νων **Δ** αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις **π** Σοι πρε ε πει υμνος

τω ω ω Θεε ε ε ω **π**

Α ι αι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες

οι α αγ γε λοι οι α α αυ του αι

νει τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του Σοι πρε ε πει υμνος

τω ω ω Θεε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ιε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α γα

α α α α α α α α α α

γα α α α α α α ε ε ιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα

αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρος σουου Κυ ρι ι ε ζω
η και α να α στα α σις υ υ πα αρ
χει τω ω λα ω ω ω ω σου και επ
αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ
μνου μεν ε λε η η σο ον η η η
μας

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Η τα φη σουου Δε σπο ο τα Πα
ρα δει ει σον η η νοι οι ξε τω ω γε

ε νει τω ων αν θρω ω ω πων και

εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρωω θε εν τες

σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

ο υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι

στον α νυ μνη σω ω μεν τον α να στα αν

τα ε εκ νε ε ε κρων και προς αυ

το ον ε ε εκ βο ο ω μεν Συ ζω η υ

πα αρχεις η μων και α να α α α

στα α α α σις **Δ** ε λε ε η σο

ον η η η μας **π**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Δ **Τ** ρι η μερος α νε ε ε ε στης

Χρι στε ε **β** εκ τα φου κα θω ως γε ε

ε γραα α α πται **β** συν ε γει ει ει

ραστον Προ πα το ρα α η η η μων

δι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει **β** το ο ο γε ε ε

νος τω ω ων αν θρω ω ω ω ω πω

ων και α νυ μνει σου τη η ην Α

α να α στα σιν

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων, συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς, Ἱεράρχα Γρηγόριε· χάριν θαυμάτων, πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ, ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας· καὶ Πίστεως τὸν σπόρον, πληθύνσας καλῶς, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἑκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς, γεωργὸς

Θεῶ προσήνεγκας.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι· καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρόος ἀθλητῆς, καὶ ἀσκητῆς ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Τ οισ εν σκο ο ο ο τει α μαρ τη η

μα των πο ρε ε ευ ο με ε ε

νοι οισ φως α νε τει ει λα ας Χρι ι στε

τω ω και αι ρω ω της ε εγ κρα τειει ει

ει ας και την ευ ση η η μον η

η με ε ε ε ραν του ου πα α θου ου ου ους

σου δει ει ει ξον η η μιν ι να

α βο ω ω ω ω με ε ε εν σοι α

να α στα ο ο Θε ε ος ε λε ε η

σο ο ον η η η η μας

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θεο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

Δ ο ξά σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

καὶ Ἁ γι ον Πνευμα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Ἁ γι ος συ ^δ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θεου Πατρος Αμην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σουειςτους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι ασαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προςσε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ειν το θελημα σου ο τι

συ ει ο Θεος μου π

Ο τι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π αρατεινον το ελεος σου ουτοις

γι νωσκουσι σε π Αγιος ο Θεος α

γιος ισχυρος αγιος αθανατος ε

λεησον ημας π

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι π

Κ αι νυν και ει και εις τους αιωνων

αι ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π

Χ Α α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ ρ

Α α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ ρ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας Δ ρ

Χ C η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν ^Δ ς Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

^ς το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος ^Δ ς

Ἑτέρα Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ π Πά.

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι ι

το ο φω ως ^κ Δο ο ξα α ε εν υ

^ς ψι ι ι στοι οις Θε ε ω ω ^λ και ε

πι γη ης ει ρη η η νη η ^π εν

αν θρω ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι

α π

Υ μνου ου με εν Σε κ ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν

Σε ε ζ δο ξο λο ο γου ου με ε

εν Σε ε ζ' ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δι α την με γα α α α α λη

η ην Σου δο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ κ

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ζ' κ

Πα α τερ Παν το κρα α α α τωρ π

Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο γε ε

νες ^Δ Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

α ^π

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

η μων ο καθη η με ε νος εκ

δε ξι ω ω ων του ου Πα α α τρος

και ε λε ε η η σο ον η η η

μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος συ ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου ος Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρος Α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ράν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δο ξα

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

εν ε ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ζ' δι ι δα

α α ξο ο ο ο ο ον με Δ τα δι και

ω ω μα α τα α α α σου ου π

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ιν Δ εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α Γ ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε κ ε

λε ε ε η σο ο ο ο ο ον με κ ι ι

α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου Γ

ο ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι π

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α α τ ε ε φ υ υ

γ ο ο ν π δι δ α α ξ ο ο ο ν με του

ποι ει ει ν το ο θε λ η η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ο ς μου π

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η η ζ ω ω

η η ε ν τ ω φ ω τι ι ι ι

ι ι σου ο ο ψ ο ο ο ο με ε θα

α α φ ω ω ς π

Π α ρ α α α α α τ ει ει ει πα

ρα α τ ει ει ν ο ν το ε λε ο ο ο ς

σου τοις γινωσκουσιν ι ι ι

σε **π** Α γι ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο

Α γι ο ο ο ο ο Ι σχυ υ υ ρος **κ** Α

γι ο ο ο Α α θα να α τοις ε λε ε η

η σο ον η η η μας **π**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

π
ι

κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τοις αι ω ω ω ω ναστων αι

ω ω ω νων Α α α μην **π**

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

το ος **Δ** ε λε ε η η σο ον η

η η μας **π**

Α χ γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ος **Κ** Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος **κ** Α γι

ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ος **ζ** ε ε

λε η η **ϕ** σον η η μα α α α α α α

ας π

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σει αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

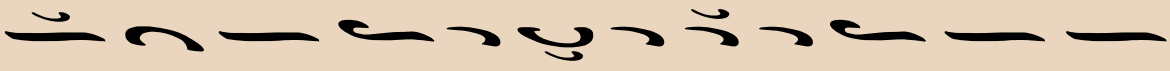
σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

 θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

 σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας α νομι ας ημων **δ**

Καθως οικτειρει πατηρ υιους **π**ω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _κ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ _δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^υ _δ Α μην ^υ _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ _δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ _δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προσηλυτους

Ορ φανον και χηραν αναληψε

ται και οδοναμαρτωλων αφανι

ει

Βασιλευσει Κυ ρι ος εις τον αι

ωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε

αν και γενεαν

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Εισων της α

γιας Τριααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠδὴ ἁπλῆ Δι.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου

ὅταν ἐλθῇς ἐν τῇ βασιλείᾳ

σου καὶ σῶσον με ὡς ὁ μόνος φίλος

άνθρωπος

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, ληστὴν βοῶντα· Μνήσθητί μου, Κύριε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἄδου πύλας, καὶ μοχλοὺς συντρίψας Ζωοδότα, νεκροὺς ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας· Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς Εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐρῥάγη μάταιον φρύαγμα καὶ γλῶσσα, Βαρλαάμ τοῦ παράφρονος, λόγοις καὶ δόγμασι, καὶ διανοίας ὀξύτητι, τοῦ σοφοῦ Βασιλέως, καὶ σοῦ Γρηγόριε.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὴν θείαν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὴν σάλπιγγα τρανῶς τὴν κηρύξασαν, Θεοῦ μυστήρια, Θεσσαλονίκης τὸν Πρόεδρον, τὴν θεολόγον γλῶσσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Δόξα.

Λαοῦ ποτὲ προηγούμενος, ὡς στῦλος τοῦ πυρὸς τοὺς τῆς Πίστεως, ἐχθροὺς κατέφλεξας· τῶν δὲ πιστῶν τὰ συστήματα, ἐφώτισας θεόφρον, Πάτερ Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γενοῦ μοι πάναγνε Δέσποινα, γαλήνη καὶ λιμὴν παρακλήσεως, διαβιβάζουσα, πρὸς θεῖον ὄρμον ἀκύμαντον, τὴν ζάλην τῶν παθῶν μου, καταπραΰνουσα.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορὸς.

Ἦχος **Δι.**

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ **αις** **πρε** **σβει** **αις** **της** **Θε** **ο** **το** **κου**

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ις π ρ ε σ β ει α ις τ ης Θε ο το κου

Σω τε ρ σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο του και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

᾽Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

᾽Αντίφωνον Γ'. ᾽Ηχος πλ. β'.

᾽Αρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ
φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το
μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε
νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι
α εν τω τα α α φω ζη του σα το
α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ
λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ
αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω
ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ
των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν

ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω σον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α΄.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ
φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ.

ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τοῦ Ἱεράρχου. ᾠχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ
διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων
ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ,
Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς χάριτος,
ικέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος λ π δ ᾠ Γα.

Ο ρ θ ο δ ο ξ ι α σ ο φ ω σ τ η ρ Δ Ε κ κ λ η

σ ι α σ τ ο σ τ η ρ ι γ μ α κ α ι δ ι ι δ α σ κ α α λ ε

τ ω ν μ ο ν α σ τ ω ν η κ α λ λ ο ν η Δ τ ω ν θ ε

ο λ ο γ ω ν υ π ε ρ μ α χ ο ς α π ρ ο ο σ μ α χ η η

τ ο ς Γ Γ ρ η γ ο ρ ι ε θ α υ μ α τ ο υ ρ γ ε Δ Θ ε σ σ α

λ ο ν ι κ η ς τ ο κ α υ χ η μ α κ η ρ υ ξ τ η η ς χ α ρ ι

ι τος Γ ι κε τευ ε δι α παν τος +

σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων Γ Δ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος Δ΄.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῆ ποιίμνη σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῆ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος Α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας

σου εὐχάς, Ἄγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἄγιου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

ᾠχος πλ. δ'. Κοντάκιον, Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος λ' δ' Νῆ.

Ἡ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ

νικητήριᾳ ὡς λυτρωθεῖ

ει σα τω ων δει νων ευ χα ρι στη ρι ι

α β α να γρα φω σοι η Πο λις σου

Θε ο το κε δ αλλ ως ε ε χου σα α

το κρα τος α προ σμα χη η τον β εκ

παν τοι ων με κιν δυ νων ε λευ θε ε ρω ω

σον δ ι να κρα ζω ω σοι Δ Χαι ρε Νυ υμ φη

α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε δ

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Α γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ο ος Α θα α

να τος β ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας Δ

Α α γι ι ο ο ος ο Θ ε ο ο ο

ος Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ο ος Α θα α να

τος β ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Α γι ος ο Θ ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος β Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἄργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ρᾶ Γα.

κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄

Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

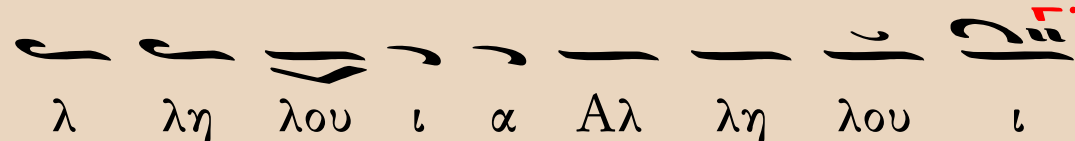
Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράζομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό.

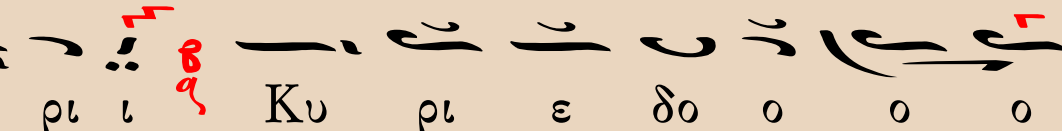
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

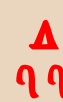

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

οι οι οι οι οι οι Δ
ηη

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
ηη

Χερουβικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Πα.

 ι τα α α α α α α α α α α

 α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου Χε ε ρουου βι ιμ μυ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι μυ υ στι ι κω ως

 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ζο ο ο ο ει ει κο νι ι ι ι ζο

ον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η η η η η η η η

η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω ω Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α δι

ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα

α α α α α α προ σα α α α α

α α δο ον τε ες π πα σαν την βι ι

ω ω ω τι ι ι κη η η η ην π'

α πο θω ω ω με ε θα α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ε ε ε ρι ι μνα

αν π

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ως τον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε με ε ε ε βα σι ι

λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε

ε ε α α π των ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο με ε ε ε νοι π

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο

ρα α α α τωως δο ρυ φο ρου ου ου

με ε νον τα α α α α α α ξε ε

σι ιν π Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Δ ρ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

π **Ο** ι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε π ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε

ρουουου βι μ π μ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι νι ι ι ι ι π ι κο

νι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο

νι ι ι ι ι ζο ον τε ες π και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω Τρι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α τρι

ι α α α α α α δι τον τρι

σα α α α γι ι ον υ υ υ υ υ

μνον προ σα α α α α α δο ο υ

μνον προ ο σα α α α α δον τε ες

πα σαν τη ην βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι την βι ω ω τι ι

κη ην α πο θω ω ω ω με θα α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ε

ε ε ρι ι ι μνα αν

ω ω ω ω ω ως το ον Βα α α

σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι λε ε ε ε ε ε α α

των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με νοι οι

Τ αἰς Ἀ αγ γε ε λι ι και αἰς α
 ο ρα α α α τω ω ω ω ως δο
 ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α
 ξε ε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α
 α α

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
 Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
 ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη η η η η η η
 η η ηη χη η η η η η η
 η η η η η η η η η η η

η η η α γ α α π η η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Κυ** υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε **Κυ** υ ρι ι ε ε

η η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου **Κυ** υ υ υ υ υ

υ υ υ η υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ

Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι'
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

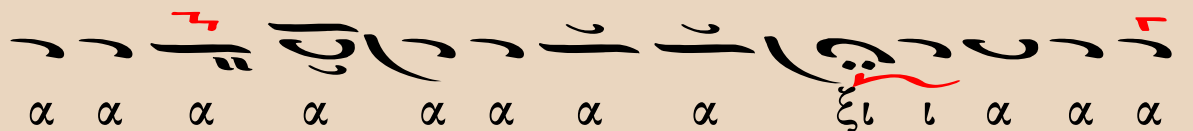
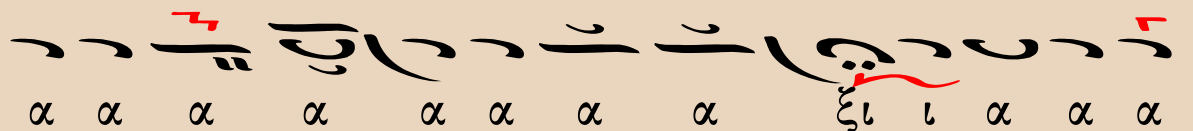
Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

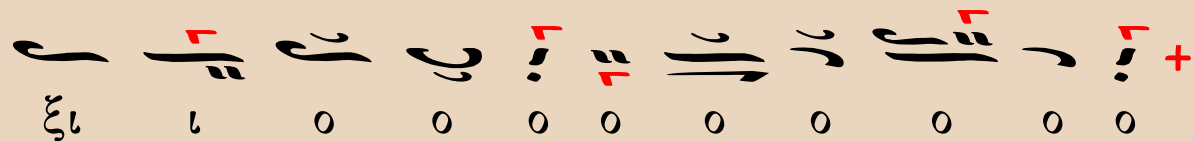
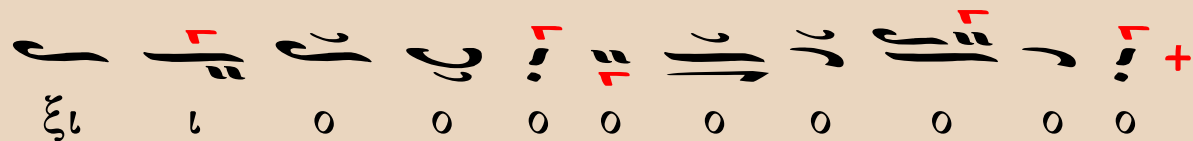
Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος Δι.

Ὁ β' Χορός:

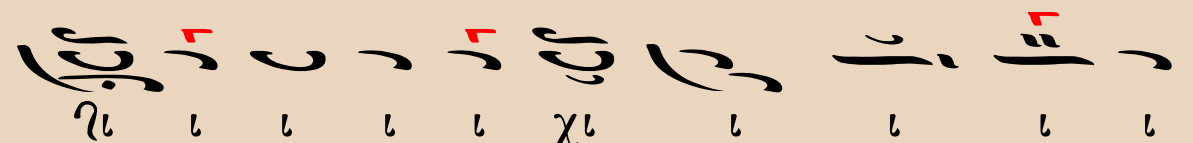
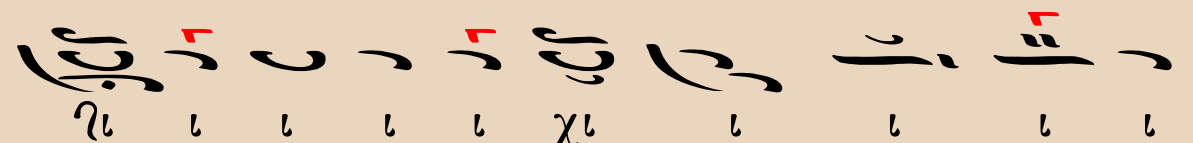

ι ι ι ι ι ι χι ι και αι

δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός·

Α γι ος Α γι ο ος

Α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι η ι ο ος

Σα βα α ω ω ω ω ω ω ωθ πλη

η η η η η η η ης ο ο ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα

νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και

νο ο ος ο ε ερ χο ο ο ο ο ο

με νο ος ε ε ε ε υε ε ε ε εν ο

ο εν ο νο ο ο ο ο μα α α

γα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι

ου ου ου ου ου ω σαν να ε

ε ε ε υε ε ε ε εν τοι οι οι οι

οι οι ος υ εν τοι ος υ ψι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

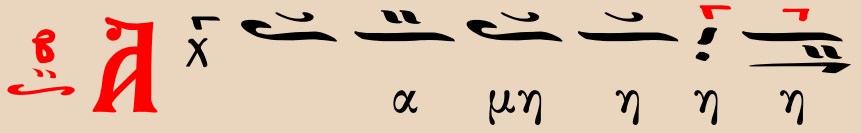
οι οι εν τοι οι ος υ ψι ι ι ι ι

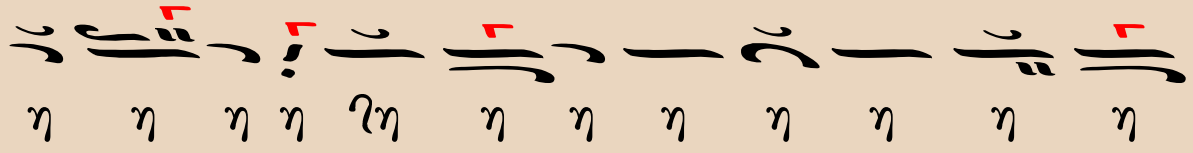
ι ι ι στοι οι οι οι χ οι οι οι οι

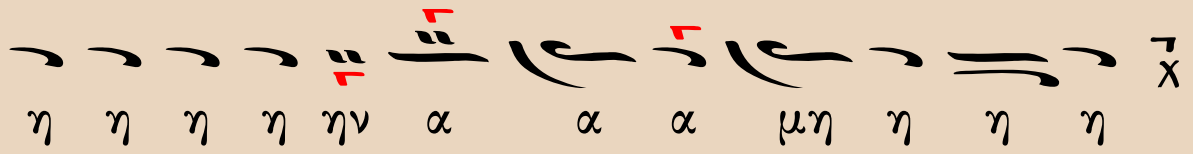
οις

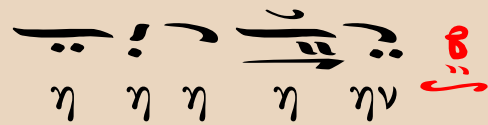
Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός:

 α μη η η η

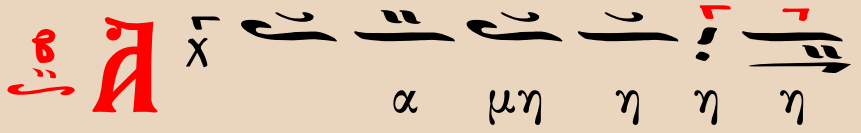
 η η η η η η η η η η η η

 η η η η ην α α α μη η η η

 η η η η ην

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός:

 α μη η η η

 η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η α

 α α α μη η η η η η η η η

 ην

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός:

Χ ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ

σε υ μνου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ λο σε ε ευ λο ο ο ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

σοι οι οι οι ε ε ε με ευ χα α α

α γα α α α α ρι ι ευ χα ρι

σου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ

υ ρι ι ι ρι ι ε ε και αι αι αι

υ αι αι αι αι δε ε ε και δε ο ο ο

ο ο ο ο με ε δε ο με ε θα α

α α α α α α σου ου ου ου ρου ου

ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε

ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο

Θε ο ο ο ο ο ος η μω ω ω ω

ω ω ω ω ων

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η η η γα α α α α

στε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α α α α α α πλα α α α

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ρα α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α πει α

α πει ει ει ειρ γα α α α α α α α

α α α α α α ζω α πειρ γα α σα α α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ζω αι αι αι αι αι ρει

ει κε χα ρι ι ι ι ι ι τω κε

χα ρι τω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε ε νη η η η η η η η πα

α α α α α α α α α α α

α α α α α ρα α α α α α

α α α σα α α α α α πα σα

η κτι ι ι ι ι ι ι ι η κτι

σις δο ο ο ο ρο ο ο ο ξα α

α χ σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἔτερον.

Ἦχος λ π δ Νη.

πι σοι χαι αι αι ρει Κε χα ρι

τω ω με ε ε νη πα σα η κτι ι ι

ι σις Αγ γε ε λων το ο συ στη η

μα και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε

νο ος **δ** η γι α σμε ε ε ε ε νε

να α ε **Δ** και πα ρα δει ει σε λο γι

ι ι κε ε παρ θε νι κο ο ον κα

αυ χη η η μα **Δ** εξ ης Θε ος ε

σα α αρ κω ω ω θη **β** και παι δι ον

γε ε ε γο ο ο ο νεν **Δ** ο προ αι

ωνων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων **δ** την γαρ σην μη η η η

τραν **Δ** θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε **Δ** και την σην γαστε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων + α πειρ γα α α α σα α α α

το δ Ε πι σοι χαι αι αι αι ρει +

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη Δ δ

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι δ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ Πά.

Α ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ον

Kυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι το ον Κυ υ υ υ υ

ρι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω

ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου χου Δ ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου

ρα α α α ε εκ των ου ου ου ουρα α

νω ων Α α αλ λη λου ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Ἔτερον, Δανιήλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ π Πά.

Α ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ρει ει ει

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-12 below.

γα γα α υε ε ε τα υε γα γα υε γα

α υε γα υε υε ε γγα γα α α

υε ε Α α α α α α αλ λη η

λδ δ δ δ δ δ δ δ δ δ π

δ δ δ δ ι ι ι ι ι αλ λη η λδ

δ δ δ ι ι α α α α αλ λη

λδ δ ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α π

Ἔτερον Ἰωάννου τοῦ Κλαδδα̃.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣.

Ἄ ι αι αι αι αι αι α αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρ αι

υει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει τε ε π ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

τον κυ υ υ ρι ο ον ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω π

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ρα α νω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εκ

των ρα νω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ων

ρα α α νω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω

ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ε εκ

των ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α ρα α α α

α νω ω π ων λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε

α λλε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

γα α α α υε ε π ε ε ε ε

ε ε βδ δ δ δ ε ε ε ε

ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε γα α α α α α α α α

α α α α α α λη η η η η η η η

η η η η ρδ λδ δ δ δ ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α α α α α α α α ρα

χα α α α α α α α α λλη η η

η η η η η η η η η η λ ς ς

ς ς ρ ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α α

α α ρα α α α ρα α α α α α

α λλη η η η η η ρη η η η η η

η η η η ρη η η η η ρη

η η η η η η η η η η ρη

η η η η η η η ρα α α

α α α α α α α α α α λλη η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι η

ι ι ι ι α α α βχ ς

α α α α ςα α α α α α λλη λχ

ς ι ι α α α α α α α α α

ςα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

χα α α α α Δ ρ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος Δι.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνούου

ούουτες αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε

εἶεν

‘Ο Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίσ).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν

ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης τῆς ἐν
Θεσσαλονίκη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος   Δι.

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ’ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

‘Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

‘Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὃ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ

χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεισθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεικραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’ ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς

πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἔκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος βαρῦς.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος Γα.

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε

ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ο υ ε ι

σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Κ υ

ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ε ι

σ α α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε σ τ η φ ω

ν η η η η τ η η ς δ ε η η σ ε ω ω

ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι α ι μ ε π ρ ο

ο ς σ ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ

ρι ι ι ε ^Γ₉₉

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ σευ

χη η η μου ^Δ_δ ως θυ μι ι α α μα α

ε νω ω πι ο ο ον σου ^Γ₉₉ ε παρ

σι ις των χει ρω ω ων μου ^Δ_δ θυ σι

ι α ε ε σπε ε ρι ι νη ^Δ_δ ει σα ακου

σονμουου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^Γ₉₉

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου ^Γ₉₉

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι

προ φα α σεις εν α μαρ τι ι αις **Γ**
Α

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα

των εκ λε κτων αυτων **Γ**
Α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λε γ ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μαρ τω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λη ην

μου **Γ**
Α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν

εχομενα πετρας οι κριται αυτων ^Γ ^{αα}

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ^π ^αωσει παχος γης ερ

ραγη επι της γης διεσκορπισθητα ο

στα αυτων παρα τον ααδην ^Γ ^{αα}

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δ ^αεπι σοι ηλπισα μη αντα

νε ληστην ψυχη ην μου ^Γ ^{αα}

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαν το ομοι ^π ^ακαι αποσκαν

δα λων των ερ γα ζο με ε νων την α νο

μι ι αν ^Γ 99

Π ε σουν ται εν αμ φι βληστρω αυτων οι

α μαρ τω λοι ^Δ _δ κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρε ελ θω ^Γ 99

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε

κε κρα ξα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε

η η θην ^Γ 99

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου ^Δ _δ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ 99

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ

μα μου και συ ε γνωστας τρι βουους μου **Γ**
αα

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψαν πα γι δα α μοι **Γ**
αα

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α

και ε πε βλε πον **Δ** και ουκ ην ο ε πι

γι νωσκων με **Γ**
αα

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ** και

ουκ ε ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ

χη ην μου **Γ**
αα

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη

ζω ων των **Γ**
Α

Π ρο ο σχες προς την δε η σιν μου **Δ** ο

ο τι ε τα πει νω θην σφο ο δρα **Γ**
Α

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με

ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με **Γ**
Α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω

Κυ ρι ι ω τω συν τρι ψαν τι θα να του

το κρα α τος και φω τι σαν τι αν θρω ω πων το

γε ε νος **Γ** με τα των Α σω μα α

των κραυ γα ζοντες **Γ** Δη μι ουρ γε και σω

τηρ η μων δο ο ξα α σοι **Γ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα

φη ην δι η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να

τον ε νε κρω σας **Γ** δι ο προσκυ νου ου

ου μεν την τρι η με ρο ον σου α να στα

σιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι **Γ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Α ποστολοι ιδο οντες την Εε
γερσιν του Δημι ουρ γου ε θαυμασαν βο
ωωντες την αινεσιν την Αγγε λι κην Αυ
τη η δο ξα της Εκκλησι ιας
ουτος ο πλου ου ουτος της Βασι λει
ει ας ο παθων δι η μας Κυρι ε
δο ο ξα α σοι

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κ αν συ νε λη φθης Χρι στε υ πο α νο
ο μων αν δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και

ουκ αι σχυ νομαι ε μα στι ιχ θηστον νω

τονουκαρ νου ου μαι **Γ** **ᾠ** Σταυ ρω προ ση λω

θησκαιου κρυ υ πτω **π** **ᾠ** εις την Ε γερ σιν

σου καυ χω ω μαι **Γ** **ᾠ** ο γαρ θα να τος

σουζω η η μου Παν το δυ να με και φι

λανθρωπε Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι **Γ** **ᾠ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δ αυ ι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων

Χριστος με γα λει ο τη η τα εν Σι ων

την οι κει αν Μα θη ται αις ε ξε κα λυ ψεν

αι νε τον δεικνυς ε αυ τον και δο ξα

ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και

Πνευμα τι α γι ι ω ^Γ ^{ῤῥ} προ τε ρον μεν

α σαρκονως Λο ο γον υ υ στερον δε δι η

μας σεσαρκω με ε νον ^Γ ^{ῤῥ} και νε κρω θεν

τα ως αν θρω πον και α να σταν τα κατ

ε ξου σι αν ως φι λα αν θρω ω πον ^Γ ^{ῤῥ}

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κ α τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως

η βου λη η θης ^Γ ^{ῤῥ} ε σκυ λευ σαστον θα

να τον ως Θεός και Δεσποτής και
 να εστης τριημέρος συναστήσας
 τον Αδαμ εκ των Αδουδεσμων και
 της φθορας κραυγάζοντα και λεγοντα
 Δοξα τη Αναστασει σου νεφιλαν
 θρωω πε

Καὶ τοῦ Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου δ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
 φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, τὰς φεγγοβόλους
 ἀστραπάς σου τῆς χάριτος, καρδίας τῶν σὲ
 τιμώντων, καὶ θεολήπτω στοργῇ, περιπτυσσομένων,
 κοσμοπόθητε· δι' οὗ τῶν δακρύων, ἐξηφανίσθη
 κατήφεια, καὶ τοῦ θανάτου, τῶν παγίδων
 ἐρρύσθημεν, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην

μετήλθομεν· δεῖξον τῆς ὠραιότητος, τῆς σῆς τὴν εὐπρέπειαν, τὰς ἀντιδόσεις παρέχων, τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου, πιστῶς αἰτουμένοις, σὴν πλουσίαν προστασίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὠραῖος παράδεισος, τὸ ξύλον τῆς ἀφθαρσίας, τὸ ἐξανθῆσαν ἡμῖν, αἰωνίου δόξης τὴν ἀπόλαυσιν· δι' οὗ τῶν δαιμόνων, ἀποδιώκονται φάλαγγες, καὶ τῶν Ἀγγέλων, συνευφραίνονται τάγματα, καὶ συστήματα, τῶν πιστῶν ἐορτάζουσιν· ὄπλον ἀκαταγώνιστον, κραταίωμα ἄρρηκτον, τῶν Βασιλέων τὸ νίκος, τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα· Χριστοῦ νῦν τὰ πάθη, καὶ ἡμῖν δίδου προφθάσαι, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἢ ἀρὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν,

ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὄπλον ἀκαταμάχητον,
δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Ὁσίων, ὡς
ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δεῦρο τῶν Πρωτοπλάστων δυάς, ἡ τῆς χορείας
ἐκπεσοῦσα τῆς ἄνωθεν, τῷ φθόνῳ τοῦ βροτοκτόνου,
διὰ πικρᾶς ἡδονῆς, τῆς τοῦ ξύλου πάλαι
ἀπογεύσεως· ἰδοὺ τὸ πανσέβαστον, ὄντως Ἐύλον
προσέρχεται, ᾧ προσδραμόντες, ἐν χαρᾷ
περιπτύξασθε, καὶ βοήσατε, πρὸς αὐτὸ μετὰ
πίστεως· Σὺ ἡμῶν ἡ ἀντίληψις, Σταυρὲ
πανσεβάσμιε, οὗ τοῦ καρποῦ μετασχόντες, τῆς
ἀφθαρσίας ἐτύχομεν, Ἐδὲμ τὴν προτέραν,
κομισάμενοι βεβαίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι **π**

✠

ρι στε ε ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ο

ο ο ο ος η η η η μων ο την

ε κου ου ου σι ι ον στα α αυ ρω

σιν εις κοι νην ε ξα να στα α α

σιν του ου γε νους των αν θρω ω ω πω ων

κα α α τα δε ε ξα α α με ε ε ε

νο ος και τω κα λα μω του Στα αυ

ρου ου βα φαι αις ε ρυ υ θραις τους

αυ του ου δα α κτυ υ υ λου ους αι

αι μα τω ω ω ω σα ας τοις α α

φε σι ι ι μοις η η μιν βα σι λι κως

υ υ υ πο ο γρα α α ψαι ^κφι ι

λανθρωπε ευ σα α α με ε ε ε νο ος ^π

μη πα ρι δης η μα α ας ^κκι ιν δυ νε ε

ευ ον τας ^κκαι πα α α λι ιν την

α α πο σου ου δι ι α α α στα α α α

σι ιν ^παλλ οι κτει ρησον μο ο νε ε

μα κρο ο ο θυ με ^κτον εν πε ε

ρι ι στα α α σει ει λα α α ο

ο ο ον σου ^κκαι α να στη η

η η η η θι ι ^κπο λε μηη σο

οντους ^φπο λε μου ου ουν τα ας ^κη μα

ας ως παν το ο δου υ υ υ υ

υ να α α α μος

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις

τους αι ω νας των αι αι ω ω ω νων Α α

μην

Μ η τη μεν ε γνω ω ω ω σθης υ

περ φυ σιν Θε ε ο το ο ο κε

ε μει νας δε παρ θε ε ε νος υ περ

λο ο ο ο γο ον και εν νοι αν και

το θαυματου το κουου σου ερ μη νευσαι

γλω ω ωσ σα ου ου δυ υ υ υ να α α

ται ^Γ ^{ῥῥ} πα ρα δο ξου γαρ ου ου ου ου σης

της συλ λη η ψε ως Α α γνη ^Δ ^δ α κα

τα ληπτος ε ε στιν ^Δ ^δ ο τρο πος τη ης

κυ η σε ως ^Γ ^{ῥῥ} ο που γαρ βου ου λε

ται Θ ε ε ος ^Δ ^δ νι κα α α α ται αι φυ

σε ε ως τα α α ξι ις ^Γ ^{ῥῥ} Δι ο

σε πα αν τες Μη τε ε ρα του Θε ου ου

γι νωσκον τες ^Γ ^{ῥῥ} δε ο με θα σου ου ε

κτε ε νω ως Πρεσβε ευ ε ε ε του ου

σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η

μω ω ω ων ρρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος Γα.

Α νε στης εκ του τα α φου Σω τηρ του

κο ο σμου **αα** και συν η γει ρας τους αν

θρωπους συν τη σαρ κι σου Κυ ρι ε δο

ξα σοι **αα**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω

τι σάντα παν τα δευ τε προκυ νη σωμεν ^Γ ₉₉

εκ της του Α δου γαρ τυραν νι ι δος η μας

η λευ θε ρω σε ^π ₉ δι α της αυ του τρι

η με ρου Ε γερ σε ως ^Δ ₉ ζω ην η μιν δω

ρη σα με νος ^Δ ₉ και το με γα ε ε λε

ε ος ^Γ ₉₉

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε

θα να τον ε σκυλευσας ^Γ ₉₉ και τρι η μερος

α να στας η μας συν α νε στησας ^π ₉ δο ξα

ζον τας την σην παν το δυ να μον Ε γερ

σιν **Δ** Κυ ρι ε φι λαν θρω πε **Γ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω

κει με νος ως ο υ πνων **Δ** α να στας δε

τρι η με ρος ως δυ να τος τον Α δαμ συν

α νε στησας **Γ** κραυ γα ζοντα Δο ξα τη Α

να στα σεισου μο νε φι λαν θρωω πε **Γ**

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **Δ** Πά.

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω ^π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην ^π

Ο συμ μα χη σας Κυ ρι ε τω πρα ο

τα τω Δα α βιδ ^Δ υ πο τα ξαι τον

αλ λο ο φυ υ υ υ υ λον ^π τω πι

στω η μων βα σι λει ει ει ει συ υμ πο

λε ε ε ε μη η η η σο ο ο ον και αι

τω ω ο πλω ω του Στα αυ ρου ^π κα τα α

βα λε ε του ους ε εχθρους η μω ων Δ δει

ξον ε ευπλαγχνε ε εις η η μας Δ δ τα αρ

χαι α α α ε λε ε ε ε η η η

η σου π και γνω τωσαν α λη θως ο τι συ

ει Θε ε ος Δ και εν σοι οι πε ποι

οι οι θο ο ο τε ες νι κω ω ω ω

ω μεν π πρε σβευ ου σης συ νη θως της αχ

ραν του ου σου ου Μη η η προς π δω

ρη θη η η ναι η μι ι ιν το με

γα ε ε λε ε ο ο ο ο ος β λ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας
τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον
θα να τον **Γ** η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα
π ρα δει σον των Μυ ρο φο ρων τον
θρη η νον με τε βα λες **Γ** και τοις σοις Α
πο στο λοις κη ρυ ττειν ε πε τα ξας **π** ο τι
α νε στης Χρι στε ο Θε ος **Γ** πα ρε χων

τῶ κοσῶτω με γὰρ ἐελεεὸς ᾠη

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

ᾠηχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠηχος ᾠη Πά.

Σῶσον Κυριε τον λαον σου ἁ και ευ

λογησοντην κληρονομιαν σου ᾠη νικας

τοις βασιλευσι καταβαρβαρων δωρου με

νος ᾠη και τοσον φυλαττων δια του Σταυ

ρου σου πολιτευμα ᾠη

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,

σὺν τῇ φωνῇ ἔσαρκουτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ.
Ἐδείχθησ Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῶ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῶ
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

π^α **Τ** ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ

θε νε το Χαι αι ρε **Δ**^α συν τη φω νη ε

σαρ κου το Ο των ο λων Δε σπο ο της **π**^α εν

σοι τη α γι α κι βω τω **Δ**^α ως ε φη ο

δι και ος Δαυ ιδ **Δ**^α ε δει χθησ πλα τυ

τε ε ρατωνου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι

στην σου **π**^α δο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι

εν σοι **Δ**^α δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ

σου **Δ**δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι

α του το ο κουου σου ου ου ου **π**

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ** τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

**(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος·** Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος βαρὺς. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ
χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου τρίψωτε, μία
Θεότης ἀπάντων, ἄδειν σοι ᾠδὴν, φωτουργεῖ
χαριστήριον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξης,
διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνην
εἰκόνα πηλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς, πλαστουργεῖ
κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ
Πνεῦμα συνάναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἓνα
Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν
τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
ᾠφθης ἐπὶ τῆς βάρου, τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς
πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ
Παρθένου προτυπῶν σου, σάρκωσιν δι' ἧς, τοὺς
βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε
Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν
πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ·
μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥάδαμνος ὠφθῆς ἐκ Πατρός, ὡς ἀπὸ ρίζης
ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν τῷ
συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοί,
τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα
δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσοκλεῆ καὶ συμφυῆ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα
πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ
προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν
συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα,
Θεοῦ Λόγε Κόρης ἐξ ἀγνῆς, προῆλθες σαφῶς καὶ
πᾶσιν ἔδειξας, τὴν θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἐνικὴν
τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς ἅγια τοὺς δούλους σου, οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὐσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἁμαρτίαις ἀγάθυνον, πάναγνε Θεοτόκε καὶ λύτρωσαι,
Ὁ α' Χορός πταισμάτων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας
Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ δ' . Ὁ Πατρικοὺς κόλπους.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονάς, θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ
τῶν ὅλων τοὺς σοὺς ὑμνωδοὺς, νῦν περιφρούρησον,
καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ πάσης
κακώσεως.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου
τριφαοῦς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε,
φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς
χοροῖς, Μονὰς καὶ Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζομεν,
καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων

δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἐκὼν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, καὶ πάντα ἀνύψωσας,

Ὁ β' Χορός· πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ῥωδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτῆρσι, καὶ Μονὰς ἐν βουλήσει, καὶ δόξη καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν θεαρχίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι, ἐδίδαξας ὕμνεϊν,

Ὁ α' Χορός· σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

ᾠδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὅμοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν θεαρχίαν, τρισὶν
ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις
δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς
ὑπαρκτικῆς ἐκάστης ιδιότητος. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοεραὶ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων,
αἰνοῦσι τρισήλιε Μοναρχία, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν
πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην,
ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου,
Πατρὸς ἄλλος Ἡλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου
ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις,
τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα.

Ἦχος βαρὺς. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὐς
ἐπλασας Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν
παιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων,
τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος

τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας
τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας αἰνούντων,
‘Ο β’ Χορός· τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

Ῥδὴ ζ’. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἓνα σε
μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ
χαρακτῆρσιν, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Χοϊκοῖς χείλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὔλοις τάξεσιν ὕμνοις,
Τριάς ἅγια σὲ μέλπομεν, ἐν μονάδι οὐσίας
ἀναβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἴνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδάμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν,
ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους
θεώσας, οὕτω βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε,

‘Ο α’ Χορός· ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ η’. Ἀφλεκτος πυρὶ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία, Κυριαρχία
ἀναρχε, καὶ διιθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με

φίλτρῳ τῷ σῶ, καταθελγόμενον αἰεί, φύλαξον
ψάλλειν σοι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἡλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι,
φωτουργικαῖς ἀξιώσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς
καρδίας καὶ νῦν, ὄρᾳν τὸ κάλλος τὸ σόν, Τριάς
Μονὰς ὡς ἐφικτόν, δώρησαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς
πίστει πρεπούση, τὴν σὴν μεγαλωσύνην,
ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποιήσον αἴγλης,
ἀγαθουργὲ φιλόανθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ
μεθέξεως, ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς, τοῖς ἀοράτοις καὶ
σαρκός, πάθεσι Δέσποτα, δεῖξον μονάρχα Θεέ μου,
καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Φῶς θεαρχικόν, ἐκ γαστρὸς σου ἀνατεῖλαν,
Παρθενομῆτορ ἄχραντε, πάντα τὸν κόσμον τρισηλίω
φωτί, κατηύγασε καὶ τὴν γῆν, καθάπερ ἄλλον
οὐρανόν, ἔδειξε ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

Ὁ β' Χορός· καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφεῖμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλινοι, πλὴν ὡς Δεσπότην, τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον, Θεὸν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σωματικῆς ἀλγηδόνης λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας, τοὺς πιστοὺς ὑμνωδούς σου, μοναδικῆ Τριάς ἀχώριστε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιοτικῶν, πειρατηρίων ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσοσθενῆς θεαρχία τρίφωτε, προῖσχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφῶς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ' ἀλήθειαν, ἄνθρωπος ὤφθη καὶ θείας οὐσίας, κοινωνόν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς

ἐναπέφηνε.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣.

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι **π**

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Αα α α μην **π**

Ο ρω σα σε η η κτι σι ις α α

α πα α α α σα **κ** ε πι Σταυρου γυ υ

μνον κρε μα α με ε ε νον **Δ** τον δη

μι ου ουρ γον και κτιστηντων α α πα α

αντων ηλ λοι ου ου το ο φο ο βω και

ε πω ω δυ υ υ υ ρε ε ε ε

το ο η λι ο ο ος δε ε το ο

φως συ νε στειει λε και η γη ε ε

ε κυ μαι αι αι αι νε ε ε ε το πε

τραι δε ε σχι ζο ον το και Να ου

φαι δρο ο ο της δι ι ε ε ρ ρ η η

η η η γνου υ υ το νε κροι ε ξα

α νι στααν το εκ μνη η μα α α α

των και Αγ γε λων αι αι δυ υ να α μεις

ε ξι στααν το λε ε ε ε ε γου ου

ου ου ου σαι π ω του θα αυ μα α α

τος ο κρι τη η η ης κρι ι νε ε ε

ται και πα α σχει θε ε ε ε λων δι

α την του κο σμου σω τη η ρι ι ι

αν και αι α να απλα σιν Δ

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρχο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

 νε α να στα αν τα θε ε ο

 ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Σ ῶ σ ο ν Κ υ ρ ι ε τ ο ν λ α ο ν σ ο υ Δ και ευ

λο γη σοντην κλη ρο νο μι αν σου ^π νι κας

τοις βα σι λευ σι κα τα βαρ βα ρων δω ρου με

νος ^π και το σον φυ λατ των δι α του Σ ταυ

ρου σου πο λι ι τε ευ μα α α α ^π

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἴσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἦ Ὅτι πρέπει σοι...

Ἦ Ἄ' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

 μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

 εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον
θα να τον **Γ** η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα
ρα δει σον **π** των Μυ ρο φο ρων τον
θρη η νον με τε βα λες **Γ** και τοις σοις Α
πο στο λοις κη ρυ ττειν ε πε τα ξας **π** ο τι
α νε στης Χρι στε ο Θε ος **Γ** πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος **Γ**

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Γ ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και ευ
λο γη σοντην κλη ρο νο μι αν σου **π** νι κας
τοις βα σι λευ σι κα τα βαρ βα ρων δω ρου με
νος **π** και το σον φυ λαττων δι α του Σταυ
ρου σου πο λι ι τε ευ μα **π**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ.
Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

π **Τ** ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ

θε νε το Χαι αι ρε **Δ** συν τη φω νη ε

σαρ κου το Ο των ο λων **Δ** ε σπο ο της **π** εν

σοι τη α γι α κι βω τω **Δ** ως ε φη ο

δι και ος Δ αυ ιδ **Δ** ε δει χθης πλα τυ

τε ε ρα των ου ρα νων βα στα σα σα τον **Κ** τι

στην σου **π** δο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι

εν σοι **Δ** δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ

σου **Δ** δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι

α του το ο κουου σου ου ου ου **π**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Ἦχος βαρύς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἢ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρύων

μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; καὶ φωνῆς Ἀσωμάτων ἤκουον λεγούσης. Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· αἰεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρῖν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστιν ἡ εὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

‘Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας
Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α’.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας,
καὶ μὲ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ
δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα
ἀειζωοτροφίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων,
ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα,
τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β’.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς,
μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ
λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, οἱ Ἅγιοι
πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα
υἰοθεσίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ
πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς
ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες,
νῦν καὶ αἰεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ
ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ
Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης,
κριμάτων βάθος μέγα·

‘Ο β’ Χορός· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν
γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,
μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (Δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,

‘Ο β’ Χορός· μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.

‘Ο Κανὼν τοῦ Τριωδίου μόνον, εἰς η'.

Ποίημα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ θεϊότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ
θαλάσῃ, διαβιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν
ὑγρὰν, τῇ ῥάβδῳ τεμών, ᾠδὴν σοι ἐξόδιον,
ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ Θεός. (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῇ Ἐγέρσει Χριστοῦ θάνατος φροῦδος ὤφθη, ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγή· ὁ Ἄδὰμ ἐξαναστὰς χορεύει χαρᾶ· διὸ ἀλαλάξωμεν ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προσκυνήσεως ἡμέρα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, δεῦτε πρὸς τοῦτον πάντες· τῆς γὰρ Ἐγέρσεως Χριστοῦ, τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, προτίθεται νῦν. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας, τοῦ Κυρίου Σταυρός, δεῖξόν μοι ὄψιν θείαν, τῆς ὠραιότητός σου νῦν ἄξιον προσκυνητήν, αἰνέσεώς σου· καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχω σοι, καὶ φωνῶ, καὶ προσπτύσσομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως, Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται πᾶσιν, ὁ παμμακάριστος Σταυρός, ᾧ παγεῖς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστός. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

ᾠ Τριάς τοῖς χαρακτῆρσιν, ᾧ Μονὰς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος Ἐνὰς ἐν βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ κράτους ἀρχῇ, τὸν Κόσμον σου φύλαττε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πεῖραν ὅλως ἡ Παρθένος, μὴ εἰδυῖα ἀνδρός, ἄσπορον τίκτεις βρέφος, ἄχραντον φέρεις τοκετόν,

τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν, Χριστὸν τὸν Θεόν. Αὐτὸν ἐκδυσώπησον εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ γ. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρα με τῇ τῆς πίστεως, μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς, τοῦ δυσμενοῦς· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος. (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε ἄσμα ἄσωμεν καινόν, τὴν κατάλυσιν Ἄδου πανηγυρίζοντες· ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστός, ἀνέστη τὸν θάνατον ἐλών, καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστοὶ οὐκ ἐκ κρήνης βρυούσης ὕδωρ φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, Σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάλαι, ὃν ἐτύπου Μωϋσῆς, ταῖς παλάμαις Σταυρόν σου νῦν προσπτυσσόμενοι, τὸν νοητὸν Ἀμαλήκ τροπούμεθα Δέσποτα Χριστέ· δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁμμασι καὶ χεῖλεσιν ἀγνοῖς, ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρόν, χαρᾶ προσκυνήσωμεν πιστοί, κροτοῦντες ἐν ἄσμασι.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἐνα ὑποστάσει τρισί, Θεὸν ἀναρχον σέβω, μὴ διαιρούμενον, τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς τὸ μυστήριον πάλαι
Σεμνή ἐώρακεν· ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλόξ, τὸ πῦρ τῆς
Θεότητος τὴν σὴν, νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ἽΟ Χορός· ἸΑμήν.

ἽΟ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν
τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ
λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης,
Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· ἸΕπέστη,
λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ
εἰς τὴν ἀνάστασιν.

ἽΟ Οἶκος.

ἸΕτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης
καὶ ὁ θάνατος τὸν ἸΕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ
ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἸΕπτηξαν· ἡ
κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει
σοι, ἸΕπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ
καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. ἸΕαλαλάξωμεν
καὶ βοήσωμεν τῷ ἸΕδάμ, καὶ τοῖς ἐξ ἸΕδάμ. ἸΕύλον
τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν
ἀνάστασιν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

ἽΗχος πλ. β΄

ἽΟ Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ

γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σήμερον τὸ Προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ

νῖκος ἐλήλαται· ἐπέστης δὲ Σωτῆρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾶ ὁ Πιλᾶτος, δύο τοῖς ληστεύσασιν, καὶ ἓνα τοῦ Ζωοδότου· ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω· ὦ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῆ καρδία μου; ξυλίνη με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ διαρρήσομαι· τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου· μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι τὸν Ἀδὰμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ξύλω δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι

Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε Μάρτυς Ματρῶνα,
Κὰν ἔνδον εἰρικτῆς ἐκπνέης κεκρυμμένη.
Εἰκάδι ἑβδομάτη θάνε Ματρῶνα ἐνὶ εἰρικτῆ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Ἄπρω, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐγώ, Πάτερ Κήρικε, καὶ τεθνηκότα,
Κὰν καρδία φέρειν σε, κὰν γλώττη θέλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐτοῦ
γυναικός, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδόνας,
Θεοπρεπίου, Κρονίδου, Κομενταρησίου, καὶ
Ἀμφιλοχίου Δουκός.

Στίχοι

Ὡσπερ Φιλητοῦ καὶ Λυδίας σὰρξ μία,
Οὕτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.
Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόσι,
Θεοπρεπῶς ἄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.
Δοῦξ συντελευτᾶ τῷ Κομενταρησίῳ,
Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετουμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἰωάννης καὶ
Βαρούχιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Οὐ θάρσος ἦττον Ἰωάννου πρὸς ξίφος,
Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Προφήτης Ἄνανι ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχοι

Τριάς τρίπους σός, Ἄνανι Θεοπρόπε,
Δι' ἧς τὸ μέλλον προὔλεγες πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ Πέτρου τοῦ
Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου, Ἄργους τοῦ σημειοφόρου,

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα

ᾠδὴ Α'. Ο θει ο ο τα τος κ προ

ε τυ υ υ πω ω σε ε ε πα α

α α α λαι αι Μω ω ω σης δ ε ε ε

εν Ε ε ρυ θρα α θα α λα α

ασ ση η δ δι α βι βα α α σας Ισ

ρα α α η ηλ **Δ** τον Σταυ ρον σου ου

τη ην υ γρα αν τη η ρα α α α

α βδω ω τε ε ε μων ω δη η

η ην σοι οι ε ε ε ξο ο δι ι ι

ον **Δ** **Ὁ β' χορός:** α να α μελ πω ων Χρι ι

στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος **π**

Ὠδὴ Γ'. **Γ** τε ρε ω σον Δε ε σπο

τα Χρι ι ι στε ε **Δ** τω Σταυ ρω ω σου εν

πε ε τρα α με ε ε ε τη η τη

η ης πι ι στε ε ε ω ως **π** μη η

η σα λευ θη η η ναι το ον νου ου ουν

εχ θρου ουπροσβο λαι αις του δυ σμε ε ε

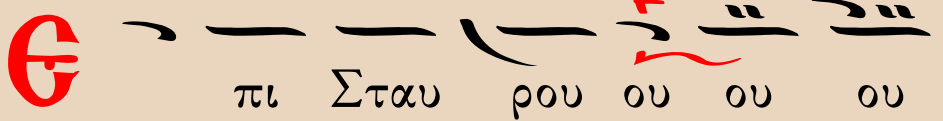

νου ους **Δ** μο ο νος γα αρ ει ει α

α α α α γι ι ι ι ος **π**

Ὠδὴ Δ'.

πι Σταυ ρου ου ου ου

σε ε ε δυ να α α τε ε **Δ** φω στη

ηρ ο με ε γα α ας κα α τι ι

ι δων **Δ** τρο μω ε πα αρ θειεις τα ας α κτι

ι ι να ας συ νε ε ε ε στει ει λε

ε εν ε ε κρυ υ υ ψε ε **π** πα α σα

δε ε ε ε κτι ι σι ι ις υ

υ μνη η η σεν **Δ** εν φο ο βω την ση η

η ην μα κρο θυ υ υ μι ι αν **Δ** και

γαρ ε ε πλη η η σθη η η γη η της

ση ης αι αι νε ε ε ε ε σε ε ε

ε ως **π**

Ὠδὴ Ε΄.

Ο ρ θρι ι ζο ον τες σε ε

α νυ υ μνου ου ου με εν Σω τη ηρ του

ου κο ο ο σμου **Δ** ει ρη νη ην ευ

ρα α με νοι οι οι τω ω Στα α αυ

ρω ω ω ω σου **π** δι ου ου α α νε

και αι νι ι σας **Δ** το ο ο ο γε ε νος

το ο α α αν θρω ω πι ι ι νον **Δ**

φω ως προ ος α α α νε σπε ε ρο ον

α α α α α γω ων η η η μας ^π₉

Ὠδὴ 5'. **F** ον τυ υ υ υ πον του

θει ει ει ου Στα α αυ ρου ου ου ου

Ι ι ω ω ω νας ^Δ_δ ε εν κοι οι λι ι

ι α α του ου κη η η του ος

τε τα με ε ναις πα λα α μαι αις προ ο

ο ο δι ι ε ε ε χα α ρα α α

ξε ε ^π₉ και α α νε θο ο ρε σε σω

σμε ε ε νος του θη η ρος ^Δ_δ τη δυ υ να

α α μει ει σου ου ου Λο ο ο ο ο

γε ^π_α

Ὠδὴ Ζ'.

Φ

λο γω ω σε ω ως ο

Παι αι αι δας ρυ σα α με ε νο ο ο

ο ο ο ος ^Δ_δ σα αρ κα α προ οσ λα βο

με ε νο ος ^π_α ηλ θε εν ε πι ι γης ^π_α

και Σταυ ρω ω ω προ ο ο ση

η λω ω ω θεις ^Δ_δ σω τη ρι ι αν η

μι ι ι ι ν ε ε δω ω ρη η η σα

α α το ο ^π_α ο μο ο ο νος ^Δ_δ ευ λο

γη το ο ος τω ων Πα α τε ε

ε ρω ων ^Δ_δ Θε ο ος και υ υ πε ε

ε ε σω ω σται αι ευ λο γων Χρι ι

στον τον Θε ε ο ον εις του ους αι αι αι

ω ω ω ω να α α ας π^α

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡιδὴ Α'.

Ο θει ο τατος προ ε τυ

πω σε πα λαι Μω σης ε εν Ε ρυ θρα θα

λα ασ ση Δ δι α βι βα σας Ι σρα

ηλ Δ τον σταυ ρω σου την υ γραν τη ρα α βδω

τε μων π^α ω δη ην σοι οι ε ξο δι ον 'Ο Β'

Χορός: α να μελπων Χρι στε ε ο Θε ος π^α

Ὡιδὴ Γ'.

Ⲭ

τε ρε ω σον Δε σπο τα Χρι

στε ⲁ ⲓ τω Σ τ α υ ρ ω σου εν πε ε τ ρ α με τη της

πι στε ως ⲡ ⲓ μη σα λευ θη ναι τον νουν ⲁ ⲓ

εχ θρου ου προ σ β ο λ αι σ του δυ σ με νους ⲁ ⲓ μο νος

γα ρ ει α α γι ι ος ⲡ ⲓ

Ὡιδὴ Δ'.

Ⲭ

πι σταυ ρου σε δυ να

τε ⲁ ⲓ φω στη ρ ο με γ α σ κ α τι δων ⲁ ⲓ τρο μω

ε πα ρ θ ει σ τ α σ α κ τ ι ι ν α σ ⲁ ⲓ συ νε σ τ ει λ εν

ε κ ρ υ ψ ε ⲡ ⲓ πα σα δε κ τ ι ι σ ι σ υ μ ν η

σεν εν φο β ω τη ν ση η ν μα κ ρ ο θ υ μι

αν ⲁ ⲓ και γαρ ε π λ η η σ θ η η γ η της σ η σ αι

νε ε σε ε ως π^α

Ὡιδὴ Ε΄.

Ο ρ θρι ζοντες σε α νυ μνϺϺ

μεν Σω τηρ του κο ο σμου Δ^α ει ρη νην ευ

ρα α με νοι τω σταυρω σου π^α δι ου ου

α νε και νι σας το γε νος το ο ανθρωπι νον

φωςπροσα νε σπερον α αγωνη μα ας π^α

Ὡιδὴ ΣΤ΄.

Τ ον τυ ποντου θει ουσταυρου

Ι ω νας εν κοι λι α του κη η τους Δ^α τε

τα με ναις πα λα α μαις προ δι ε χα

ρα ξε π^α και α νε θε ρε π^α σε σω σμε

νος του θη ρος γ^α τη δυ να μει σου Λο ο

γε ^π_α

Ὠιδὴ Ζ΄.

Φ

λο γω σε ως ο παι αι

αι δας ρυ σα με νος σαρ κα προ σλα βο

με νος ^π_α ηλ θεν ε πι γης ^π_α και εν

σταυ ρω προση λω θεις σω τη ρι αν η μι

ιν ε δω ρη σα το ^π_α ο μο ο νος

ευ λο γη τος των πα τε ε ρων **Δ**_δ Θε ος και

υ περ ε εν δο ο ξος ^π_α

Ὠιδὴ Η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον **Δ**_δ

Χ ει ρας εν τω λακ κω βλη θεις εις των λε

ον των πο τε **Δ** ο με γας εν προ φη η

ταις σταυρο ει δως εκ πε τα σας **π** Δα νι

ηλ α βλα βης εκ της του ου ου των κα τα

βρω σε ως σε σωσαι **π** ευ λο γων Χρι στον

τον Θε ον εις τας αι ω να α α ας **π**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **Δ**ι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον **δ** (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ἦχος **Δ**ι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου **Δ** και κα τα

το πληθος των οικτιρμων σου εξαλει

ψοντο ανομημα μου

Eπιπλειον πλυνον με απο της α

νομια μου και απο της αμαρτι

ια μου καθαρισον με

Oτι την ανομιαν μου εγω

γνωσκω και η αμαρτια μου εγω

πιον μου εστι δια παντος

Cοι μονωημαρτον και τοπονηρον

εγνωπιον σου εποιησα οπως

ανδικαιωθης εντοις λογοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I ————— Δ
δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι Χ

P —————
αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A —————
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πεινω με να

Απο στρεψον το προσωπον σου α

πο των αμαρτιων μου και πασας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Καρ δι αν θα ραν κτισον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευμα ευθες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα ατοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Αποδος μοι την α γαλ λι α σιν του

σωτηριου σου και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανουςτας οδουςσου

και ασεβεις επι σε επι στρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θεος της σωτηριας μου αγαλλια

σεται η γλωσσα μου την δικαιωσιν σου

σου

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις

και το στομα μου ανοιγει την αινε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου **δ** να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον **δ** αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον **δ** ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον

μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο ο το

ο ο ο κε ραι σχραιοι γαρ κα τε ερ

ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ω ρα

θυ μω ς τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σασ ται ς σαι ς πρε

σβει αι ς ρυ υ υ σαι αι αι αι με

πα α α ση η ς α κα θα αρ σι ι ι ι

ι α ς

Ἦχος λ π Πά

λε η σον με ο Θε ο ς κα

τα το με γα ε λε ο ς σου και κα τα

το πλη θο ς των ι κτι ρ μων σου ε ξα λει ψον

το α νο ο μη μα α α μου π

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας χ τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε ε ε

ε ως αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευ σπλα γχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν των Χερουβιμ

καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριτως των

Σεραφίμη^π την ἀδιὰ φθορας Θεον

Λογοντεύκουσαν^Δ την ὀντως Θεοτο

κον σε μεγαλυνοομεν^π

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν

καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ἦν τιμιώτερερα

ἀντων Χερουβιμίμ και ἐνδοξο

ξοοτε εραν **Δ** ασυγκριτωως των

Σεερααφιμίμ **π** τηναδιαφθο

οοορωσ Θεεον Λοογοντε

εκουουουσαν **Δ** τηνοοντως

Θε ο το κο ον σε με γα α λυ υ υ υ

υ νο ο ο ο μεν π ρ

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ω Μη η η τερ Παρ θε ε ε νε ε ρ

και Θε ε ε ο ο το ο κε ε ε

α α α ψε ε ευ δη ης η τε κου

ου σα α α α σπο ο ρως Χρι στο ο ο ον

το ον Θε ε ε ο ον η η η μω ων π ρ

το ο ον εν Στα αυ ρω ω υ υ ψω

θε ε ε ε εν τα α σα α αρ κι Δ ρ

σε ε ε ε ε ο ι ο ι πι ι ι στο ι ο ι

οι οι α α παν τε ες α α ξι

ι ι ω ως Δισυν του ου τω ω νυν με ε

γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με

ε ε εν π ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ω μη τερ παρ θε ε νε και Θε ο το

κε α ψευ δης π ρ η τε κου σα α σπο

ρωσ Χριστον τον Θε ον η μων π ρ τον εν σταυ ρω

υ ψω θεν τα σαρ κι Δ σε ε οι πι στοι οι

α παντες α ξι ι ως Δισυν του τω νυν με

γα λυ υ νο ο με ε ε εν π ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠδὴ β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ζ'.

ᾠδὴ ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἣν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὅμοιον.

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, σήμερον προτεθέντα ἰδόντες προσκυνήσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, κατασπαζόμενοι πόθῳ, τὸν ἐν τούτῳ θελήσει, σταυρωθέντα αἰτούμενοι, Κύριον ἀξιῶσαι, πάντας ἡμᾶς, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ φθάσαι τὴν Ἀνάστασιν, πάντας ἀκατακρίτως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ξύλον ἐν ᾧ Πάνσεμνε τὰς ἀχράντους παλάμας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐξέτεινε, προσπαγεῖς ὁ Υἱός σου, νῦν

εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν· δὸς ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ κοσμοσωτήρια, φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, καὶ τὴν λαμπράν, καὶ κοσμοχαρμόσυνον προσκυνῆσαι, τοῦ Πάσχα κυριώνυμον καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος βαρύς.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Μελοποίησις ἐκ τοῦ συντόμου ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου, εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

ᾠχος Γα.

Π
α σαπνο η αι νε σα α α α τω

ω τον Κυ ρι ο ον Αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νων αι νει τε

α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι στοις

Σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Α
ι νει ει ει τε α αυ τον παν τες οι

α αγ γε λοι αυ του ου ^Γ αι νει τε αυ του ^{ῤῥ}

πα α σαι αι δυ να α α μεις α αυ του

Σοι πρεπει υ μνος τω ω Θε ε ω ^Γ ^{ῤῥ}

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο ^π ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ωω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α γα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Α νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σασθα

 να του τα δε σμα ευ αγ γε λι ι

 ζου γη χαρανμε γα α λην αι νει τε

 ου ρα νοι Θεουτην δο ο ξαν

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με

 νοι προ σκυ νη η σω μεν α γι ον

 Κυ ρι ον Ι η σουν τον μονον α να μα

αρ τη τον Γ
αα

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Χ ρι στου την Α να στα σιν προ σκυ νουν

τες ου παυ ο με θα Γ αα αυ τος γαρ η μας

ε σω σεν εκ των α νο μι ων η μων π
α

α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους Δ ο δει

ξαστην Α να στα α σιν Γ
αα

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τ ι αν τα πο δω σωμεντω Κυ ρι ι ω

πε ρι παντων ω ων αν τα πε δω κεν η μιν

διημάς Θεός εν ανθρωποις

διατηνκαταφθαρεισανφυουσινο

Λογοςσαρξεγενετοκαιεσκηηνω

σενενημιν προςτουςαχαριστους

ο Ευεργετης προςτους αιμαλω

ωτουςοελευθερωτης προςτους εν

σκοτεικαθημενουςο Ηλιος της

δικαιοσυνης επι τον Σταυρον

οαπαθης επι τον Ααδηντο

φως επι τον θανατον η ζωη

η Αναστασις διηατουςπε

σο ον τας ^Γ προς ον βο η σωμεν ^π ο

Θε ο ος η μων δο ξα α σοι ^Γ

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ὕδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν ἀρδομένην τῷ Αἵματι καὶ τῷ ὕδατι τοῦ

Δεσπότου τῶν ὅλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως
ὑψωθέντος καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐκκλησίας ἐδραίωμα, βασιλέων κραταίωμα,
μοναζόντων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ
πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦντές σε, καὶ καρδίας
καὶ ψυχάς, φωτιζόμεθα σήμερον, θεία χάριτι, τοῦ ἐν
σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου
καθελόντος καὶ τὴν ἀράν ἀφανίσαντος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ὁ ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ̣**

Τ ην υ ψη λο φρο να α γνω ω ω

μη ην των κα κιστων Φα ρι ι σαι αι

αι ων **β̣** ο παν τω ων Κυ ρι ι ος **β̣**

πα ρα βο λι κως εκφευ γει ειν ταυ την ε

δι ι ι ι δα α α α ξεν και μη

η υ ψη λο φρο ο νει ειν παρ ο ο

ο δει φρο ο νειν παν τας ε παι αι αι αι

δε ε ε ευ σεν υ πο γραμ μος και αι

τυ υ προς ο αυ το ος γε νο ο

ο με ε ε ε νος με χρι Σταυ ρου και

θα α να α α του ε αυ το ον ε κε ε

ε ε νω ω ω ω σεν ευ χα ρι στουν

τε ες ουν συν τω Τε λω ω νη ει

ει ει πω ω ω ω μεν ο πα θω ων

υ υ περ η η μων Δ και α πα θη ης δι α
μει ει νας Θε ε ος Δ των πα θω ων η
μα ας ρυ υ υ σαι αι Δ και σω ω σοντας
ψυ χα α α ας η η η η μων Δ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην Δ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α
γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος Δ ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Δι

ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φως δο ο ξα α εν υ ψι ι ι

στοι οιοις Θε ε ε ω ω Δ και ε πι ι

γης ει ει ει ρη η η η η νη Δ εν

αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι

ι ι ι α Δ

Υ μνου ου με εν σε Γ ευ λο γου

με εν σε ε προ σκυ νου με εν σε δο ξο ο

λο ο ο γου ου με ε εν σε κ ευ

χα ρι στου ου ου με ε εν σοι Δ δι

α την με γα λην σου ου ου δο ο ο

ο ο ξαν Δ

Κ υ υ ρι ι ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα

τερ Πα αν το ο ο κρα α α α τος

Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε μο νο

ο γε ε ε νες Ι η σου ου Χρι ι

στε και Α γι ο ο ον Πνε ε ε

ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος

ο α μνο ο ος του Θε ε ου ο ο

ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρο ος

ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι

ι αν του κο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο αι αι αι ρω ω ν π τας

α μαρ τι ας του ου ου κο ο ο ο ο

μου Δ δ

Π ρο ο σδε ε ξαι την δε η η σιν η η

μων Δ δ ο κα θη με ε νος ζ εκ δε ε

ε ξι ω ω ω ν του ου Πα α τρο ος

και ε λε ε η η η σο ον η η

η μας Δ δ

Ο τι ι συ ει μο νο ος Α γι ι ο

ος συ ει μο νο ος Κυ ρι ι ο ος Δ δ Ι

η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε

ου ου Πατρο ο ος α α α α μην Δ

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν

ε ευ λο ο γη σω ω σε και αι αι αι αι

νε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σου ου Δ εις τον αι ω ω ω ω να

και εις τον αι ω να του ου ου αι αι

ω ω ω ω ω νος Δ

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε Δ εν τη η με ρα α τα α αυ

τη Δ α να μαρ τη η η η τους φυ

υ λα χθη η η η ναι αι η η η

μας

υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε

ο Θε ε ος τω ω ων Πα τε ε ε

ρω ων η η η μων και αι αι αι νε

ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο ο μα α α σου εις τους

αι ω ω ω να ας α α α μην

ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι

ε το ε λε ο ο ος σου εφ η η

μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε

δι δα α ξο ο ον με ε τα δι και ω ω

μα α α τα α α α σου

Κ υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη

ε γε νη η η θης η η μιν εν γε

νε α και αι γε νε ε α ε γω

ει πα α Κυ ρι ι ε ε ε ε λε

ε η η σο ο ον με ι α α σαι

την ψυ χη η η ην μου ο τι η η

η μα αρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε ε προς σε κα τε φυ υ

γο ον δι δα α ξο ο ον με ε του

ποι ει ν το ο θε λη η μα α α α σου ου ο

τι συ ει ο Θε ο ο ο ο ο ος μου

Ο ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω

ης εν τω ω φω ω τι ι ι σου ο

ψο ο ο με ε θα α φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο

ος σου ου ου τοις γι νω σκου ου σι

ι ι ι ι σε Α γι ο ο ο ος ο Θε ε

ος Α γι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος

Α γι ι ο ος Α α θα α να α τος ε

λε ε η η σον η η μας Δ δ

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω Δ δ και

Α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α

τι Δ δ

Κ αι νυ υ υν και α α ει Δ δ και ει εις

του ους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

νων α α μην Δ δ

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

τος ε λε ε η η σον η η μας Δ δ

Ἄσματικὸν τοῦ Σταυροῦ συντμηθὲν παρὰ
Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

α α α α α χα α γι 1 1 1

α α γι 1 1 1 0 50 0 0 0 0 0 0

ε 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

υε ε ε ε 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 50 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Δ

Α α γι ι ι ι ι α α γι ι ι ο ος

Ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Δ

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

τος ε λε ε η η σον η η μα α

α α α α α α α α α α

α α α ας Δ

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ ἄσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠΰτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθῶν καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἄριστερά, ἐξέρχεται

διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἱερᾶς λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ἠῦτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὕμνον «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιὸν» κ.λπ., ἐνῶ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη.

Ἰδιόμελα. Ποίημα Λέοντος Δεσπότη.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσωμεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χειρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· οὓς πρὶν ὁ ἐχθρός, δι' ἡδονῆς συλήσας ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις

τιμήσωμεν· Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἢ
τελεία λύτρωσις· ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς
ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῆ δυνάμει, Ἰσμαηλίτην
λαόν, κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου,
Χριστιανοὶ ἀσπαζόμεθα, καὶ τὸν ἐν σοὶ
προσπαγέοντα Θεόν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ
ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

ᾠχος πλ. δ΄

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς
δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν
κεντᾶται· χολῆς καὶ ὄξους γεύεται ὁ γλυκασμὸς τῆς
Ἐκκλησίας· στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται ὁ
καλύπτων Οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· χλαῖναν ἐνδύεται
χλεύης, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ τῇ χειρὶ
πλάσας τὸν ἄνθρωπον· τὸν νῶτον φραγγελοῦται, ὁ
περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ἐμπτυσμοὺς
καὶ μάστιγας δέχεται ὄνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς,
καὶ πάντα ὑπομένει δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ
Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός, ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ
πλάνης ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα. ᾠχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ προσιτός μοι γίνεται,
καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν· ὁ φῶς
παρέχων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται,
καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς
μάστιγας. Τοῦτον ἢ Ἄγνη καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ
θεωροῦσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· Οἴμοι Τέκνον

ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὠραῖος κάλλει παρά πάντας βροτούς, ἄπνους ἄμορφος φαίνη, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος. Οἴμοι τὸ ἐμόν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ δεινὴ μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἄνυμνῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλάγχνον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. β΄

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, Ὁ ἀ΄ χορὸς· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Εἶτα ὁ β΄ χορὸς τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν **δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν **δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Στίχ. γ΄. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Στίχ. δ΄. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β΄. Προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν
οἱ πόδες αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων,
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Στίχ. δ΄. Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι
ἐν τῇ γῇ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Γ ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και ευ

λο γη σοντην κλη ρο νο μι ανσου **π** νι κας

τοις βα σι λευ σι κα τα βα ρ βα ρων δω ρου με

νος **π** και το σον φυ λα ττων δι α του Σταυ

ρου σου πο λι ι τε ευ μα **π**

Στίχ. β'. Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. γ'. Καὶ ποιέμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

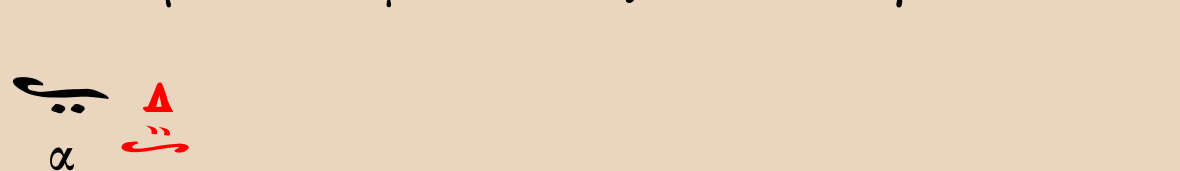
ᾠχος Δι.

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

 σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

 ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

 νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας
τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα.

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον
θα να τον **Γ** η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα
ρα δει σον **π** των Μυ ρο φο ρων τον
θρη η νον με τε βα λες **Γ** και τοις σοις Α
πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας **π** ο τι
α νε στης Χρι στε ο Θε ος **Γ** πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος **Γ**

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

ω̣ σον Κυ̣ ρι̣ ε̣ τον̣ λα̣ ον̣ σου̣ Δ̣ και̣ ευ̣
λο̣ γη̣ σον̣ τη̣ν̣ κλη̣ ρο̣ νο̣ μι̣ αν̣ σου̣ π̣ νι̣ κας̣
τοις̣ βα̣ σι̣ λευ̣ σι̣ κα̣ τα̣ βαρ̣ βα̣ ρων̣ δω̣ ρου̣ με̣
νος̣ π̣ και̣ το̣ σον̣ φυ̣ λαττων̣ δι̣ α̣ του̣ Σταυ̣
ρου̣ σου̣ πο̣ λι̣ ι̣ τε̣ ευ̣ μα̣ π̣

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ

ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλη τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

ᾠχος πλ. δ'. Κοντάκιον, Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω
σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη

ἀνύμφευτε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

Ἡ ὑπερμααχωστραατηγωτα
νικητηριαωςλυτρωθει
εισατωνδεινωνευχαριστηρια
αααναγραφωσοιηΠολιςσου
Θεοτοκεδ̣αλλωςεεχουσαα
τοκρατοςαπροσμαχηητονεκ
παντοιωνμεκινδυνωνελευθεερωω
σονδ̣ι νακραζωωσοιδ̣ ΧαιρεΝυυμφη
α νυυμφευτεεεεδ̣

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Ἐντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ἦχος Δι.

Τον Σταυρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ

υ νου μεν Δε ε ε σπο ο ο ο τα

και την α γι ι α αν σου Α να α στα

σιν δο ξα α α ζο ο ο ο

μεν

Τον Σταυρο ον σου προ σκυ νου μεν Δε

ε ε ε ε σπο ο ο ο τα και την

α γι αν σου Α να α στα σιν δο ξα

α α ζο ο ο ο μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων Α μην **Δ**

Κ αι την α γι αν σου Α να α στα σιν

δο ξα α α ζο ο ο ο μεν **Δ**

Δύναμις, μέλος ἀρχαῖον.

Δ υ να μις Τον Σταυ ρο ο ο ο ο

λο ο ο ον σου **Δ** προ ο ο σκυ υ

υ υ ηυ υ υ υ νου ου ου ου με

ε ε ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο ο ο λο ο ο ο τα **Δ**

και την α γι ι ι ι ι α α α α
 α α αν σου ου ου ου ου ου ου α α
 α α α α α α α να α α α στα
 α α α α σιν δο ο ξα α α α α
 α ζο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 εν

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
 Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.
 ᾠχος ἀγ̅ Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον τους
 ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε
 βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος βαρύς.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

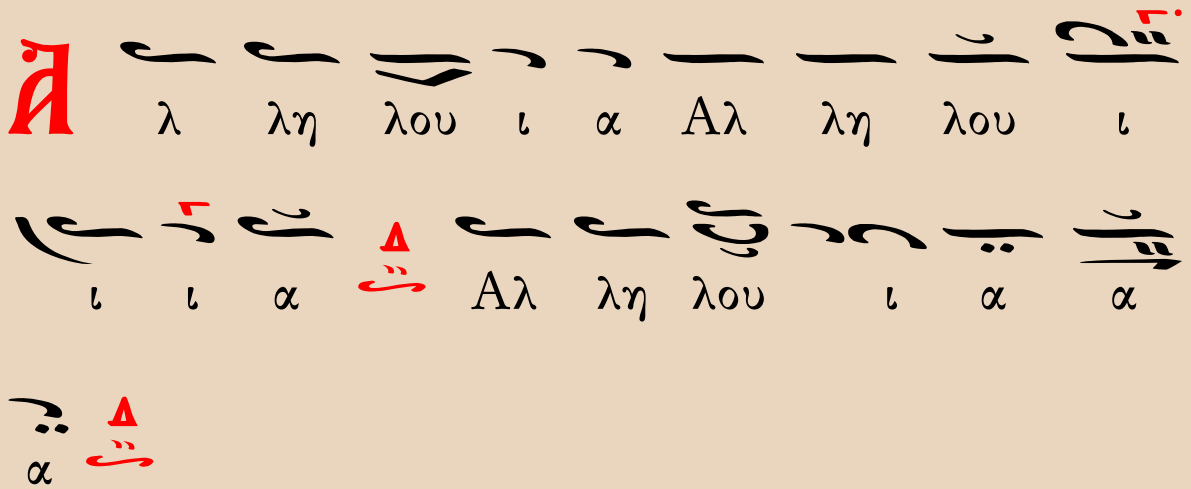
Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικεῖται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἄαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ

τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

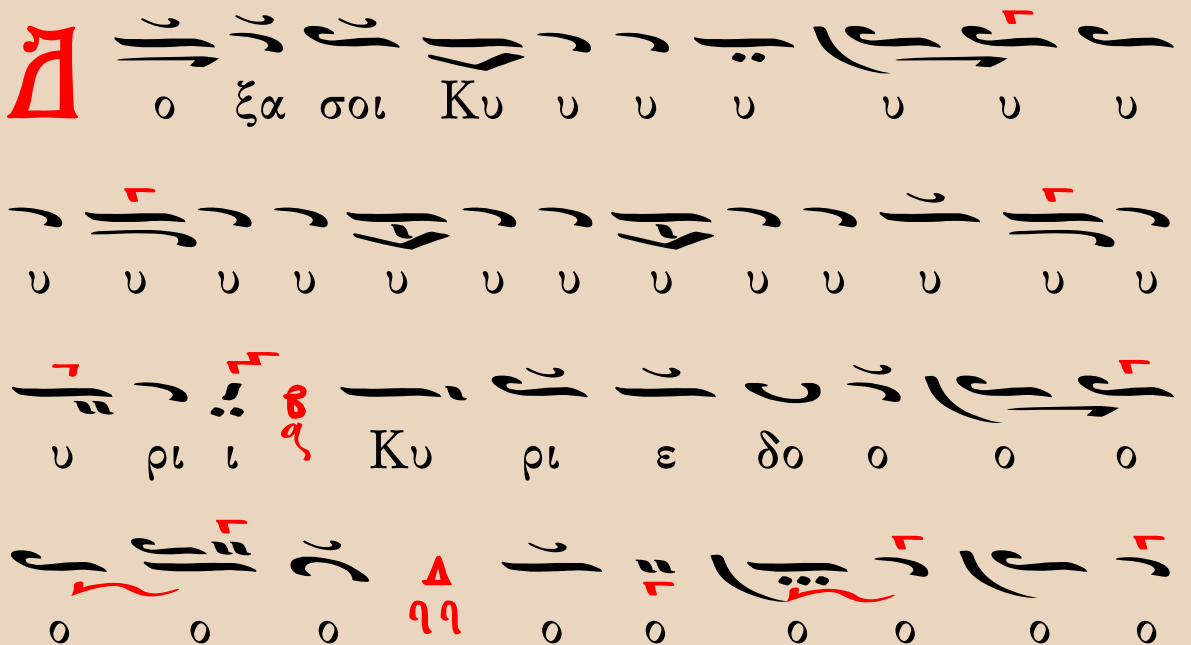
(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

οι οι οι οι οι οι Δ
ηη

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
ηη

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ۞ Ζω.

Ο ι τα α α α α α α α α α α

α α α α α α Χε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω

ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ζο

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η ζω ω ω ω ω ω ω ω

χω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω

ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α

α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι

σα α α α α α α α α α α α

γι ι ο ον υ υ υ υ μνον προ σα α

α α α α α δο ο ον τε ες πα α α

α σα αν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

ι κη η η η η η η η ην α πο ο

θω ω ω ω με ε ε ε ε ε θα

α α α α α με ε ε ε ε ε

ρι ι μνα αν

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α

α π των ο ο λων υ πο δε ξο ο με

ε ε νοι οι

αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αι αι αις

α ο ρα α α α α α τω ω ως

δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο

ο ο ο ον τα α α α α ξε ε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α

α

Ἄλλο Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο ι τα α α α λα α α α α

α α α α α Χε ε ε π ε ε

ε ε ε γε ε ε ε ε ρου ου ου ου

ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου βι ιμ μ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ω

ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η

η η η η η η η η ζω ο ο ο ο

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α

α α α α α α Τρι α α α α δι ι

τον τρι σα α γι ο ο ον υ υ υμνον π

προ σα α α α α α δο ο ο προ σα

α δο ον τε ες πα σαν τη ην βι

ι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι την

βι ω ω τι ι κη η ην α πο θω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α

α α α α α α α χ με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χ ε με ε ρι ι ι ι μνα

αν

ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Βασι λε ε ε α α

α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α

α α τω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με

νοον τα α ξε ε ε σι ιν Αλ λη λου ου

ου ου ι α α α α α α α α

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός: Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἀ γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α για πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος **Δι.**

Α
χ α α α α α α α α α α

α α α α α ξι ι α α α ξι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο α α α ξι ι ον και αι

αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι και αι δι ι ι ι ι ι ι και

αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Χι γι ος Α γι ο ος Α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ο ος Σα βα α

ω ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η

η η η η η η ο ο ου ου ου

ου του ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι

αι η η η η η και η η η η

η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η η η ο ο ο ο ο ο ο ο

η η η η η ο ο ο ο ο ο ο ο

η η σου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ω σα αν να α α α α

α α α α α ε ε ε ε εν τοι

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

510 10 10 10 10 10 10 10
10 10 10 10 10 10 10 10
10 10 10 10 10 10 10 10
10 10 10 10 10 10 10 10

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

1 1
1 1

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1

ε ε ε ε υ υ σε υ μνου

ου ου ου ου ου ουου του ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο του ου ου ου ου ου ουου του ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου του

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε με ευ χα α α α γα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι ηι ι ε

 ε και αι αι αι και αι αι αι αι δε ε ε

 και δε ο ο ο ο ο ο ο με ε

 δε ο με ε θα α α α α α α σου

 ου ου ου του ου ου ου ο ο ο ο

 ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

 μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

 η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Επί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
 ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
 ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
 καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν
 ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ Ἦχος α̅ Κε̅.

Τη εν γαρ ση η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η εν μη η η η η η η η η η

η η η η τρα α α α α α α μη

η τρα αν θρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο νο ο ο ο ο ον ε ε β λ ε

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

θρο ο νον ε ε ε ποι η η η η

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η η η γ α α α α

στε ε ε ε ε ε ε ρ α α α α α α α

α α α α α α α α α π λ α α α α

α α α π λ α τ υ τ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ ε ε ε ρ α α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρ α α ου ρ α ν ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ν α α α α α α α π ε ι α

α πει ει ει ειρ γα α α α α α α α

α α α α α α ρα α πειρ γα α σα α α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι

οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ραι αι αι αι αι αι ρει

ει κε χα ρι ι ι ι ι ι ι τω κε

χα ρι τω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε ε νη η η η η η η η η πα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α ρα α α α α α

α α α σα α α α α α πα σα

η κτι ι ι ι ι ι ι ι η κτι

σις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α χ σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἔτερον, ἡμέτερον.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ν̣η̣.

πι σοι χαι αι αι ρει Κε χα ρι

τω ω με ε ε νη πα σα η κτι ι ι

ι σις Αγ γε ε λων το ο συ στη η

μα και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε

νο ος η γι α σμε ε ε ε ε νε

να α ε και πα ρα δει ει σε λο γι

ι ι κε ε παρ θε νι κο ο ον κα

αυ χη η η μα Δ εξ ης Θε ος ε

σα α αρ κω ω ω θη β και παι δι ον

γε ε ε γο ο ο ο νεν Δ ο προ αι

ω νων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων γ την γαρ σην μη η η η

τραν Δ θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε Δ και την σην γα στε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων απειρ γα α α α σα α α α το

Ε πι σοι χαι αι αι αι ρει Κε ε

χα α ρι τω ω με ε ε νη δ πα σα η κτι

σις δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

οι οι οι δ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω.

Ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω π ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ω ω ω

ω ζ ω ω ω ω ω ω ω ω ζ ω ω

ω ω ω ω ω ω ζ ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

χω ω ω ω ε ση μει ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω θη η η η η η η

η η η ζ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε εφ η η η η η η η η η η

η η ε εφ η η μα α α α α α α

α α ας π το φω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω το ο ο φω ω

ω ω ηω ω ω ω ω ως του προ

σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω που ου ουου του ου προ σω ω ω ωπου

ου σου ου ου ου π Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Κυ υ

υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι

ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ε Κυ υ

ρι ι ε ε ζ' Αλ λη λου ου ου ι ι

α α α α α α α α α α α

Κοινωνικὸν Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι

Ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ δ ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω β λ ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω χω Δ δ ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω π ρ ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ δ ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ε ση μει ω ω θη η η η η η η

η η η ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ση μει

ω ω θη ε ε φ η η η μα ας το

ο φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ο ω ο ο ο ο φω ω

ω ω ω ω ω ω ως του προ

σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω του

προ σω ω ω ω ω ω ω ω που ου

ου σου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

κυ υ ρι ε ε ε ε ε ε ε ε Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α

α α α δ

Ἔτερον Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

ση μει ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε

ση μει ει ω ω ω ω ω ω ω ω θη η

η η κ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε φη ε ση μει

ω θη η ε ε ε ε φη η η μα α

α α α α ας π το φω ω ω ω

ω ω λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω π λε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω το ο ο φω ω

ω ω ω ω ως κ τδ δ δ δ δ

δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ προ ο ο

ο ο ο ο ο ο π ς ς ς

ς ς ς προ σω ω ω ω ω

ω ω ω ω π ω ω ω ω π ς ς

ς προ ο σω ω ω ω ω ω π ς ς

ς ς ς π Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ε ε χ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ε ε ε ε κ α υ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ςα α

α α α α κ α ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ς ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ςα α υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ς

χε ε ε ε ςα α α α α α α υε ε

ε ε ε ε ε ςα α α α α α υε

ε ε π λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε γε ε ε κ

α α α α α α α α α α

α α α α α α λλη η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η ρα α α ρα α α

α α α αλ λη η η λ ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι

ι α λλη η λ ς ς ς ς ς ς ι

α α α α ρα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α ρα υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε τα υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε τα υε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε τα υε ε ε

ε ε π ε ε υε ρα α υε ρα ρα υε π

ρα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α ρα υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρα υε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α υε ρα ρα

υε ε ε ρα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α ρα υε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρα υε ε ε ε ε ρ κ

ε ε υε ρα α υε ρα ρα υε ε κ α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ρα α α υε ρα α

ρα α υε ρα α α α α α α α

α λλη η η η ρα η η η ρη η η

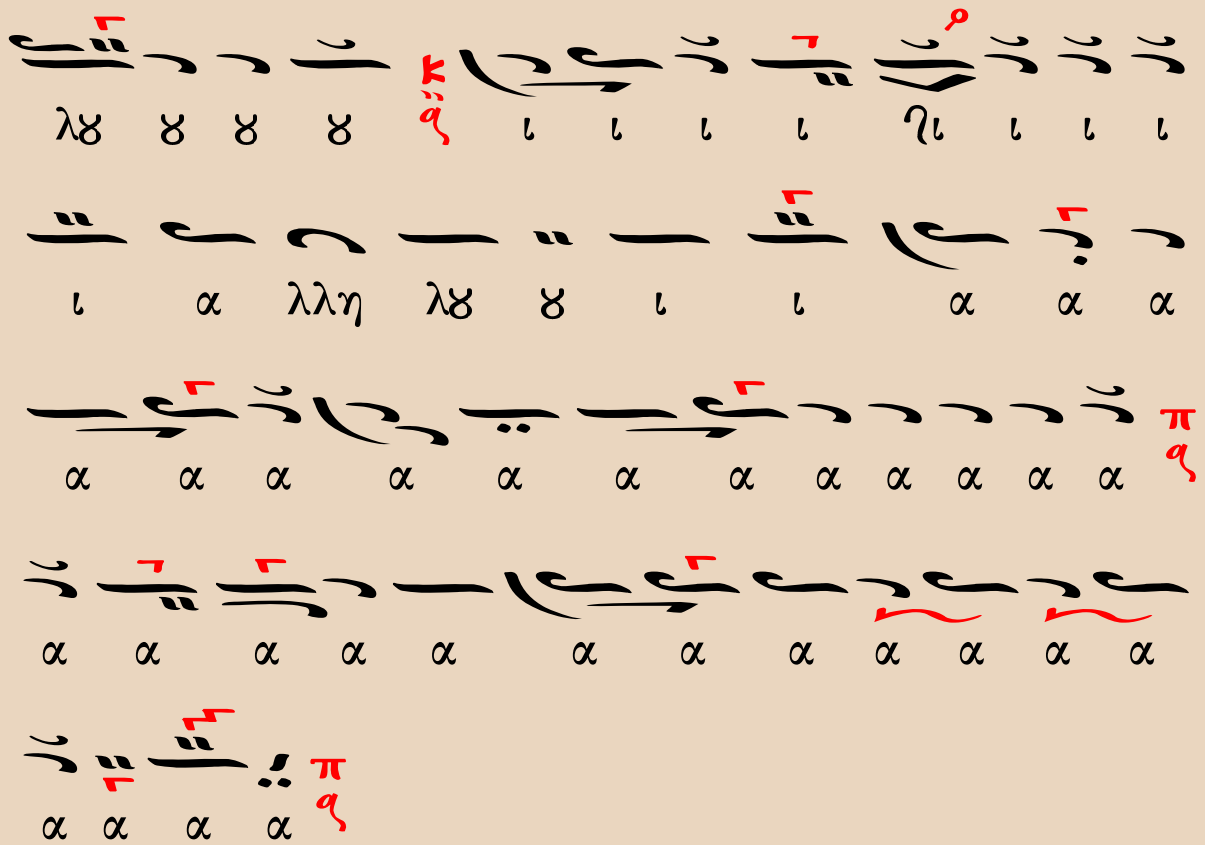
η η η η η η η η η ρη η η η η

η η ρα α α α λλη η η λδ δ

δ δ δ δ δ δ δ ρα δ δ δ δ

δ ι ι α λλη η λδ δ δ δ δ

δ ι α α α α ρα α α α α α λλη

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ρ̃ Π̃α.

λο γη σοντην κλη ρο νο μι αν σου ^π νι κας

τοις βα σι λευ σι κα τα βαρ βα ρων δω ρου με

νος ^π και το σον φυ λαττων δι α του Σταυ

ρου σου πο λι ι τε ευ μα α α α ^π

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος ^{Δι.}

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ^Δ ο πως α

του αι ω νος (δίς).

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον 'Ο β' Χορός: α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...**κ.τ.λ.**

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.